

UNLOCK YOUR
POWER
ปลุกพลังใจ สู่ความสำเร็จ

นิคม อ่อนละม้าย

UNLOCK YOUR POWER

ปลุกพลังใจ สู่ความสำเร็จ

นิคม อ่อนละมัย

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-7659-xx-x
พิมพ์ครั้งแรกโดย สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น พฤศจิกายน 2558

ข้อมูลบรรณานุกรมของสำนักงานหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

นิคม อ่อนละมัย.

Unlock Your Power ปลุกพลังใจสู่ความสำเร็จ.— นนทบุรี :

บัดดี้ ครีเอชั่น, 2558.

240 หน้า.

I. จิตวิทยาทั่วไป. II. ชื่อเรื่อง.

917.3

ISBN 978-616-7659-xx-x

ดำเนินการผลิต : สำนักพิมพ์บัดดี้ ครีเอชั่น

ที่ปรึกษา : พ.อ.อ.วิชาย พรหมมี, อ.สิทธิศักดิ์ ศรีธรรมวัฒนา,

อ.นิคม อ่อนละมัย อ.ราเชนทร์ พันธุ์เวช, อ.นกุล ทะนวนรัมย์,

อ.วุฒิชัย บุญครอง (ครู้ออฟ)

บรรณาธิการบริหาร : วันทิวไล แซ่แต้

บรรณาธิการ : เม็ดติน

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : วิชัย อุ่นแก้ว

พิสูจน์อักษร : กิจจา นวลแกร่ง

วาดภาพปก : นันทวรรณ ศักดิ์ราชไพจิตร

กราฟฟิค : บัดดี้ ครีเอชั่น

จัดจำหน่ายโดย :

ราคา 220 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ พุทธศักราช 2537
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ หรือนำไปเก็บในระบบที่สามารถถ่ายเทข้อมูลได้
ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต

คำนำ
สำนักพิมพ์

คำนิยม

คุณนิคม อ่อนละมัย เป็นศิษย์อีกคนหนึ่งที่ผมภูมิใจและดีใจกับความสำเร็จในการทำงานด้านบริหารงานบุคคล และการดำรงชีวิตที่มีส่วนช่วยเหลือสังคมของเขา

ที่สำคัญคือ คุณนิคมเป็นแบบอย่างที่ดี สำหรับคนที่เลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะกำหนดชีวิตที่ดีของตนเองได้ สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามฝันได้

หนังสือเล่มนี้บ่งบอกว่า....

- คุณนิคม..ได้พยายามกลั่นประสบการณ์ของตนทั้งในด้านการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว

- คุณนิคม..ได้พัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะที่ใช้ในการประกอบอาชีพจนเป็นผู้มีชื่อเสียง และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

- คุณนิคม..ได้พัฒนาแนวคิดเชิงพุทธ ที่รู้จักวิธีมองหาความสุขที่แตกต่างจากสังคมตะวันตก

- คุณนิคม...ได้เสนอวิธีคิดในการปลุกพลังในตนเอง และแนวมุมมองในการรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยไม่ปล่อยให้ชีวิตอับเฉา หดหู่

- คุณนิคม...ได้ยกตัวอย่างของจริงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาในชีวิต และคุณนิคมเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นมาได้ราบรื่นและมีความสำเร็จขึ้นมาตามลำดับ

ซึ่งผู้อ่านสามารถอ่าน และทำความเข้าใจได้ง่าย

เนื้อหาที่น่าสนใจมีพลังในการจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความหวัง มีกำลังใจ และเห็นแนวทางการพัฒนาตนเอง ซึ่งอาจเกิดจากเจตนาธรรม์บริสุทธิ์ของคุณนิคมที่ต้องการเล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านที่เคย “ล้ม” หรือ “ยังไม่เคยลุก” “กล้าลุก” ขึ้นมา และพร้อม “เดินหน้า” ต่อไป มิได้หวังจะมีรายได้จากการขายหนังสือ หรือต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองเพียงอย่างเดียว

อยากบอกว่าหนังสือเล่มนี้ **อ่านง่าย เนื้อหาดี มีประโยชน์** สำหรับคนที่รู้สึกท้อถอย หรือเบื่อหน่ายชีวิตในการทำงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติ มงคลชัยอรัญญา

คณบดีวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

**“คุณนิคม ทำงานอยู่ภาคอุตสาหกรรม
ทำไมถึงสนใจมาเรียนการพัฒนาชุมชนครับ?”**

“โรงงานผมมีพนักงานหลายร้อยคน ถ้ารวมกับช่างเคียงกันนับหลายพันคน ในวันที่เงินเดือนออก ผมรู้สึกสะเทือนใจครับ บางครั้งพนักงานหลายคนไม่กล้าออกจากโรงงาน เพราะมีเจ้านั่นนอกระบบมายืนดักรอทวงหนี้ ผมเห็นว่าคนงานจำนวนมากนี้ก็เป็นชุมชนขนาดใหญ่ ที่ควรจะได้รับการสนับสนุนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความรู้ความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์”

นั่นคือ ส่วนหนึ่งของคำถามและคำตอบในการสนทนาสัมภาษณ์ คุณนิคม อ่อนละมัย เพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาโททางการพัฒนาชุมชน “Community Development” ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2549 ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและปฏิบัติงาน เห็นได้ชัดเจนว่า คุณนิคม อ่อนละมัย เป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อ

การเสริมสร้างความสามารถของ **‘ทุนมนุษย์’ Human Capital** อยู่อย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง นอกจากนี้จะทุ่มเทความวิริยะอุตสาหะในการบรรยายให้ความรู้แล้วยังส่งเสริมให้มีการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง โดยการเขียนหนังสือที่กลั่นจากความรู้และประสบการณ์ที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน

หนังสือ **“Unlock Your Power : ปลุกพลังใจสู่ความสำเร็จ ความสำเร็จสร้างได้ด้วยใจหัวใจที่ไม่ยอมแพ้”** เล่มนี้ มีหลักที่สำคัญอยู่ที่ว่า **“ลงมือทำ...ทุกคนทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้”** ไม่ใช่เพียงหนังสือ How to ที่มีวางจำหน่ายโดยทั่วไป

หนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอในสิ่งที่เรียกว่าการพัฒนาผู้นำแนวใหม่ ให้เป็นคนดี เป็นคนเก่ง **ไม่ใช่ผู้นำที่มุ่งแข่งขันเบียดกับผู้อื่น สิ่งอื่น จนละเลยคุณธรรมและจริยธรรม**

หากเราเสริมสร้างให้เป็นผู้นำ

- มีฉันทะ ต่อความดี ความงามทั้งคุณค่าในตนและคุณค่าของการทำงาน
- มีวิริยะ มุ่งมั่นให้เกิดความสำเร็จสู่เป้าหมายที่ชัดเจน สามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ โดยไม่ย่อท้อ
- ให้ความเอาใจใส่ต่อการทำงาน

- เคารพ นอบน้อมต่อการทำงานแบบมีส่วนร่วมกับทีมงาน
- มีการเรียนรู้สิ่งใหม่อย่างสร้างสรรค์ด้วยใจที่ใคร่ครวญละเอียดรอบคอบ
- มีการสะท้อนกลับและปรับตัวอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งทั้งหมดนี้ คุณนิคม อ่อนละม้าย ได้รวบรวมไว้แล้วครบถ้วนแล้ว ในหนังสือเล่มนี้ สมควรที่นักพัฒนาชุมชน นักบริหาร จะนำไปศึกษา นำไปสู่ปัญญาปฏิบัติอันควรค่ายิ่ง

รองศาสตราจารย์ปาริชาติ วลัยเสถียร
อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาการพัฒนารัฐวิชน
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนิยม

ผมรู้จักกับคุณนิคม อ่อนละม้าย มาหลายปี ตลอดเวลาที่รู้จัก คบหา พูดคุยกัน ผมมีความเชื่อมั่นอย่างหนึ่ง คือ

“คุณนิคม เป็นอย่างที่เขาเขียน
เป็นคนจริงอย่างที่เขาทำ”

และสิ่งที่เขาทำล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นตัวอย่างที่ดีของคนอื่น เป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อผู้คนและสังคมตลอดมา

คุณนิคม เป็นคนที่ตั้งมั่นอยู่บนความดีงาม เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นจริงจัง มีอัธยาศัยไมตรีต่อคนอื่น อันเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงจิตใจและเป็นพลังขับเคลื่อนชีวิตให้ต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ได้ดี และพบกับความสำเร็จตามที่ตนเองตั้งไว้

ทุกความคิด ความตั้งใจ ทุกตัวอย่างการลงมือกระทำของคุณนิคม ได้เรียงร้อยอย่างสวยงาม ครบถ้วนไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้ จึงขอแนะนำให้ท่านที่สนใจจะทำความดี อยากพัฒนาตนเอง อยากจะมีความสุขในชีวิตได้อ่าน และทำตามที่คุณนิคมบอกไว้ในหนังสือเล่มนี้

สิทธิศักดิ์ ศรีธรรมวัฒนา
วิทยาการ / นักเขียน / ที่ปรึกษาอิสระ

“หัวใจไม่มีข้ออ้าง มาสร้างพลังใจสู่ความสำเร็จกันดีกว่า”

บางที ความฉลาด..การเป็นคนเก่ง อัจฉริยะ
ก็อาจไม่ได้ช่วยให้คุณกลายเป็นคนที่
ประสบความสำเร็จในชีวิตเสมอไป
แต่การลงมือทำจะนำมาซึ่งความสำเร็จได้

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งผู้ที่ประสบความสำเร็จทุกคนมีเหมือนกัน
คือ...บุคคลเหล่านี้จะมีลักษณะที่โดดเด่น มีพลังกายพลังใจที่ทำให้
เขาเหล่านั้นมีความแตกต่างกับบุคคลอื่น คนเหล่านี้รู้ว่าเป้าหมายที่
แท้จริงของเขาคืออะไร และแรงบันดาลใจของเขาสามารถหาได้จากที่
แห่งใด

ผู้เขียนมีความเชื่อว่า...

มนุษย์เราทุกคนต่างก็ต้องการที่จะประสบความสำเร็จด้วยกัน
ทั้งสิ้น คุณก็เป็นคนหนึ่งที่มีความฝันที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต
ใช่ไหม แล้วคุณมีวิธีทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จนั้นหรือยัง ?

หรือคนที่ประสบความสำเร็จ แล้วอยู่ๆ ความสำเร็จนั้นก็กลับหายไปเฉยๆ คุณจะมีวิธีการที่เรียกมันกลับคืนมาได้อย่างไร หรือจะมีวิธีการ
รักษามันไว้ให้อยู่กับคุณนานๆ ได้อย่างไร

หรือ หากคุณท้อแท้ หหมดหวัง หหมดเรี่ยวแรง คุณจะทำอย่างไรให้
ชีวิตพลิกฟื้นกลับมาต่อสู้ได้ใหม่อีกครั้ง ลุกขึ้นมาอี้มสู้ ฝ่าฟัน มุ่งมั่นไปสู่
เป้าหมายอย่างไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใด ๆ

ถ้าคุณไม่ลุกขึ้นมาสู้แล้วคุณจะพบกับความสุขความสำเร็จที่คุณ
ต้องการตามความฝันนั้นได้อย่างไร

ผมเป็นคนหนึ่ง..ที่เป็นคนธรรมดาเหมือนกับคุณ มีความหวัง มี
ความฝัน มีเป้าหมายที่อยากจะทำอย่างมากมายหลาย ๆ อย่าง ผม
ไม่เคยยอมแพ้ต่ออุปสรรคหรือปัญหาใด ๆ

เป็นปกติของการดำเนินชีวิตที่จะต้องมียุอุปสรรคเข้ามาให้เรา
ได้แก้ไข จะมีคนที่คอยขัดขา คอยขัดคอ ขัดขวางทางที่เดินของเราอยู่
อย่างมากมาย แต่เราก็ต้องสู้ ปลุกเร้า ใช้พลังใจในตัวของเราให้เดินก้าวต่อไป
และผมก็เดินผ่านแต่ละจุดเหล่านั้นมาได้จนถึงวันนี้ และยังคงก้าวเดินไป
ข้างหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

สิ่งที่ทำให้ผมยืนอยู่ได้ ที่เดินมาได้จนถึงทุกวันนี้

คือ “พลังใจที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค”

เป็นพลังงานที่หล่อเลี้ยงจิตใจให้ผมคิด ให้ผมได้ทำงานอย่างไม่ย่อท้อจนผมเดินทางมาถึงจุดแห่งความเข้มแข็ง และถือว่าเป็นความก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน มีความมั่นคงของชีวิตได้ในระดับที่พอใจในวันนี้

ผมเคยโดนคำพูดที่ทำให้หมดพลังใจ คำพูดที่ดูถูกหลายอย่างจากหลาย ๆ คนมาก่อน...เช่น

- คุณทำงานอ่อนที่สุดในกลุ่ม
- คุณเรียนมาน้อยไปนะ
- คุณยังมีความรู้น้อย
- คุณไม่มีอนาคต

หลากหลายคำพูดที่ได้เจอมา...

แต่ !!!...ผมไม่เคยโกรธคนเหล่านั้น ผมกลับนำคำพูดของเขาเหล่านั้น นำมานั่งทบทวน ใคร่ครวญ เรียนรู้ วิเคราะห์พิจารณาอย่างมีสติ

“ นำมันมาเป็นพลัง ให้เป็นเชื้อเพลิง
ที่ใช้ในการขับเคลื่อน ผลักดัน
ให้ชีวิตของผมได้ก้าวไปข้างหน้า
ให้ไกลจากเขาเหล่านั้น
ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ”

คุณเชื่อไหมครับว่า....สมัยที่ผมได้เริ่มทำงานใหม่ๆ ผมเคยโดนเพื่อนคนหนึ่งขำงเงินลงมาให้ผม เขายืนอยู่ชั้นบน ผมเดินก้าวไปเก็บเงินที่เราพร้อมเล่นแชร์ด้วยกัน...

ผมอยากถามคุณว่าถ้าเป็นคุณ จะรู้สึกอย่างไร และจะทำอย่างไรครับ ?? ทั้ง ๆ ที่ผมก็ได้ร้องตะโกนไปว่าอย่าโยนลงมา ช่วงนั้นผมต้องหาเงินส่งไปรักษาพ่อและเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว

ผมจำภาพนั้นได้อย่างแม่นยำติดตา...

ผมเก็บเงินแต่ละไปไปด้วยน้ำตา...

และนี่คือผลที่มาจากความลำบาก

แต่จุดนี้ ก็เป็นจุดที่ความคิด เปลี่ยนชีวิตให้ผม

ผมได้บอกกับตัวเองว่า ผมจะไม่ยืมเงินใครอีก...

แล้วผมก็สามารถทำได้ตามที่ตั้งใจไว้

และนี่คือพลังของจิตใจที่มีความอดทนอดกลั้น

ขอจงท่องไว้ในใจอยู่เสมอว่า...

“ จงอย่าให้คนที่ไม่รู้จักคุณดีพอ
มาทำลายความฝัน ความหวัง
และเป้าหมายในชีวิตของคุณ
จงเอาชนะคนที่ดูถูกคุณนั้นให้ได้ ”

วันนี้เราอาจยังไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต
ก็เชื่อว่าวันหน้าเราจะไม่สำเร็จ
ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนขึ้นอยู่ที่ตัวเราทำทั้งสิ้น
ท่านทำสิ่งใดท่านก็จะได้อะไรนั้นกลับมาเป็นเท่าทวีคูณ

“พลังใจ”

คนเราทุกคนมีพลังใจ อยู่ในส่วนลึกของความคิด....คือ

“พลังจิตใต้สำนึก”

หากเราใช้พลังนี้เป็น มันจะมีพลังกับตัวเรามหาศาล จะเป็นพลัง
ขับเคลื่อนให้เราบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว

ผมใช้พลังใจ พลังความคิด ในการสร้างสิ่งใหม่ๆ ใช้พลัง ‘ความ
คิดบวก’ นำมาสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้กับการดำเนินชีวิต

ผมใช้ ‘พลังกาย พลังใจ’ แล้วลงมือทำงานอย่างอดทน ไม่ย่อท้อ
ต่อปัญหาและอุปสรรคใด ๆ เพื่อให้ชีวิตได้ขับเคลื่อนไปข้างหน้า

ผมใช้พลังใจในการพัฒนาตนเอง หล่อเลี้ยงตนเองอยู่ตลอดเวลา

แล้วผมก็พบกับมุมมองของความสำเร็จ ความก้าวหน้าในชีวิตที่
ตามมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง

ผมคิดอย่างไร
ผมทำอย่างไร
ผมได้เรียนรู้อะไร
ได้พัฒนาสิ่งเหล่านั้นมาอย่างไร
ผมได้รวบรวมไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้

ผมมีความเชื่อมั่นว่า...

“Unlock Your Power : ปลุกพลังใจสู่ความสำเร็จ”

ทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้

หากคุณต้องการความสุข ความสำเร็จในชีวิต

ผมยืนยันและเชื่อมั่นว่า คุณเองก็ทำได้

“ไม่มีใครที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้
โดยไม่ทำงาน เพราะการทำงาน
จะทำให้ชีวิตของเรามีคุณค่าเพิ่มขึ้น”

ไม่ว่าคุณจะเป็นใครที่กำลังมองหาเส้นทางเดินใหม่ ต้องการ **“เปลี่ยนชีวิตใหม่”** ของคุณให้ไปสู่ความก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จ ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเรื่องราวบางเรื่อง เนื้อหาบางตอน บางอย่างในหนังสือเล่มนี้จะช่วยจุดประกายให้ท่านได้มีพลังใจ ที่จะก้าวไปสู่ความก้าวหน้าและความสำเร็จของชีวิตได้ในอนาคต

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณ

- คุณบิดา มารดา ผู้ให้ทุกสิ่งในชีวิต
- ครู อาจารย์ พี่น้องผองเพื่อน ผู้ให้ความรู้ให้ความคิด
- ท่านผู้บริหาร เจ้าของกิจการ ที่ให้ผู้เขียนเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานและการพัฒนาองค์กร
- อุปสรรคต่างๆ นานา ที่เข้ามาทดสอบ ให้ผู้เขียนได้ใช้พลังในการต่อสู้พัฒนาตนเองตลอดมา
- อาจารย์ดุษฎี สิทธิศักดิ์ ศิริธรรมวัฒน์ ผู้ที่ทั้งผลึกทั้งดันให้ผมเขียนหนังสือ จนออกมาอยู่ในมือของท่านผู้อ่าน ณ ขณะนี้

และขอขอบคุณผู้อ่านทุก ๆ ท่านที่ได้ให้เกียรติหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเปิดอ่าน...

ผมขอให้ทุกท่านจงประสบกับความสุข ความก้าวหน้า ความสำเร็จในชีวิต อย่างที่ท่านปรารถนาได้ด้วยตัวของท่านเอง และมีความมั่นคงสมหวังในชีวิตทุก ๆ ด้านตลอดไป

ด้วยความปรารถนาดี

นิคม อ่อนละม้าย

เกียรติ ประวัติ ของ ผู้เขียน

• ศิษย์เก่าที่มีผลงานดีเด่นและสร้างชื่อเสียงเนื่องในวันสถาปนาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ครบรอบ 60 ปี สาขาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี 2557

• รางวัลศิษย์เก่าดีเด่นโรงเรียนการฝึกหัดครูวิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในวาระครบรอบ 120 ปี การฝึกหัดครูไทยถวายองค์ราชัน ปี 2555

• รางวัลศิษย์เก่าดีเด่นคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและ
อัญมณีศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปี 2551

• รางวัลนักบริหารงานทรัพยากรบุคคลดาวเด่น สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย ปี 2556

คำนิยาม.....	6	คุณต้องมีแรงบันดาลใจอยู่เสมอ ๆ ไม่ท้อถอย.....	97
บทนำของผู้เขียน	12	อย่ามัวแต่รอ.....	100
เกียรติประวัติของผู้เขียน	20	บทที่ 6 ไม่มีคำว่าสายเกินไป.....	106
บทที่ 1 ปลุกขุมพลังนักสู้ในตัวคุณ.....	24	ทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้	116
พลังแห่งศักดิ์ศรีและศรัทธาตัวเอง	30	บทที่ 7 สัญญาอันตรายต่อความสำเร็จ.....	126
พลังแห่งการขับเคลื่อน	35	บทที่ 8 ยอมรับในความผิดพลาดแล้วลุกขึ้นมาทำให้มันดีขึ้น.....	140
ไปป็นภูกระดึง.....	36	ลุกขึ้นมาทำให้มันดีขึ้นครับ	145
บทที่ 2 จุดเริ่มต้นของชีวิต ทุกสิ่งเกิดขึ้นเพราะตัวเรา	40	มุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จ	146
ทุกสิ่งเกิดขึ้นเพราะตัวเรา	42	บทที่ 9 วิถีชนะทุกข์และสร้างสุข.....	150
อย่ารอให้เป็นผู้ถูกเลือก.....	44	ฝึกภาคปฏิบัติพร้อมรับความสุข	153
จงฟังตนเอง...ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน	44	ทำชีวิต ให้มีสาระ.....	154
จงกระตุ้นพลังใจของตัวเองให้ได้ทุกวัน	49	รู้จักการควบคุมตัวเอง	155
กล้าที่จะเลือกเส้นทางชีวิตตนเอง.....	52	บทที่ 10 ข้อคิดคำพูดที่สร้างพลังให้กับตนเอง.....	168
บทที่ 3 จงรวบรวมขุมพลังของความสำเร็จ	56	บทที่ 11 บุคคลที่เป็นแรงผลักดันเป็นพลังในการทำงาน.....	184
จงมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จ ด้วยพลังแห่งตน	58	กัลยาณมิตร ผู้ให้ความช่วยเหลือ	
ชีวิตต้องมีความกล้าและท้าทาย.....	61	ผลักดันชีวิตให้ก้าวไปข้างหน้า.....	187
ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน และอดทนที่จะไปให้ถึง.....	70	บทที่ 12 เส้นทางพัฒนาและการขับเคลื่อนชีวิต	
ความอดทนของคนเราที่มีไม่เท่ากัน	72	ไปสู่ความสำเร็จ	212
บทที่ 4 พลังแห่งศรัทธานำมาสู่ความสำเร็จ.....	76	เพื่อน ๆ ที่ร่วมทางเดินชีวิตที่เห็นมูมมอง	
มันด้วยจิตศรัทธา.....	78	ในการพัฒนาตนเอง.....	203
มีความมุ่งมั่นและสู้ไม่ถอย.....	81	ประวัติผู้เขียน.....	238
บทที่ 5 จงมีแรงบันดาลใจอยู่เสมอ.....	90		
อันบุคคลยิ่งมีความรู้มีปัญญา			
จะเป็นอาวุธที่ยอดเยี่ยมแห่งตน.....	94		

บทที่
1

จงปลุก
ขุมพลัง *นักสู้*
ในตัวคุณ

“ ความสำเร็จ...ไม่ใช่เรื่องที่ไม่ไปถึง
เพียงคุณต้องปลุกพลัง
แห่งการเป็นนักสู้ในตัวคุณขึ้นมา
คุณก็ไปถึงชัยชนะและความสำเร็จได้ ”

“ลึกลงไปในตัวของมนุษย์นั้นมีพลังที่กำลังหลับใหล
อยู่ พลังที่จะทำให้พวกเขาประหลาดใจ พลังที่พวกเขา
ไม่เคยคาดคิดว่าจะได้ครอบครอง ซึ่งมีอำนาจที่จะปฏิวัติ
ชีวิตของพวกเขาได้ ถ้าถูกปลุกเร้าและถูกนำมาใช้”

ไอริสตัน มาร์เตน..

แล้วคุณอยากประสบความสำเร็จ ได้รับชัยชนะในชีวิตใหม่
ครับ ?

“ความสำเร็จ”

คนส่วนใหญ่ต้องการได้รับความสำเร็จในชีวิตด้วยกันทั้งสิ้น
แต่จะมีสักกี่คนที่จะเดินไปถึงความสำเร็จ
ทำอย่างไร คุณจึงจะเป็นหนึ่งในผู้ที่มีความสำเร็จนั้นด้วย

คนที่มีความสำเร็จได้ต้องมีอะไรบ้าง

- ต้องมีพลังในการขับเคลื่อนชีวิตอยู่เสมอ
- ต้องมีประสบการณ์ที่มากพอ
- มีแรงปรารถนา Passion
- มีความกระตือรือร้น ใจจดใจจ่ออย่างสุดขีด
- มีกำลังใจอย่างมหาศาลและแน่วแน่
- ไม่ทอดทิ้งไม่ท้อแท้มีความอดทน
- เรียนรู้พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
- คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ซึ่งทั้งหมดนี้ก็คือบ่อเกิดของชุมพลังอันยิ่งใหญ่มหาศาลที่จะมา
ทำลายสิ่งกีดขวางทุกอย่างให้พังพินาศไป และจะนำพาเราไปสู่จุดหมาย
แห่งความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่เราตั้งไว้

ผมเป็นหนึ่งในที่ได้ปลุกการเป็นนักสู้ในตัวเองให้ลุกขึ้นสู้
ผมเป็นคนหนึ่งที่มีและใช้พลังในการทำงานอย่างเต็มที่
ผมเป็นคนหนึ่งที่เห็นผลดีของการ “เป็นนักสู้” มาแล้ว
ผมเป็นคนหนึ่งที่อยากจะเห็นทุกท่าน ชนะมีความสำเร็จในชีวิตได้

ผมตั้งใจจริงที่จะเขียนหนังสือสักเล่มที่กลั่นกรองออกมาจาก
ประสบการณ์ตรงของผมเอง จากประสบการณ์ของชีวิตที่ได้ทำการ
ปฏิบัติมาจริง และได้ผลจริง เพื่อให้เป็นแบบอย่างกับคนอื่น นำไปพัฒนา
ตนเองได้ต่อไป

ทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้

“ ถ้าคุณปลุกการเป็นนักสู้ในตัวคุณขึ้นมาได้
คุณก็ทำสำเร็จได้เกินครึ่งแล้วครับ...”

“หัวใจไม่มีข้ออ้าง มาสร้างพลังใจสู่ความสำเร็จกันดีกว่า”

ทุกคนต่างที่ต้องการจะประสบความสำเร็จด้วยกันทั้งสิ้น คุณมีความฝันที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตใช่ไหม แล้วหากวันหนึ่งความสำเร็จที่คุณต้องการมันหายไปเฉยๆ หายไปอย่างดื้อๆ จากอุปสรรคบางอย่างที่เข้ามา ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันในชีวิตของคุณ คุณสูญเสียทุกอย่างที่ผ่านมา คุณเกิดความท้อแท้ หมดหวังที่จะกลับไปสร้างมันขึ้นมาใหม่ คุณคิดว่าคุณจะต้องใช้ความอดทนความพยายามมากเพียงใด คุณจึงจะเรียกพลังกายพลังใจนั้นให้กลับมาเข้มแข็งขึ้นได้อีกครั้ง เพื่อให้คุณสามารถมีพลังในการที่จะทำให้ชีวิตก้าวเดินไปถึงชัยชนะหรือประสบความสำเร็จให้ได้

“จงเรียนรู้หาวิธีการที่จะก้าวไปข้างหน้าให้ได้ อย่างมั่นคง มุ่งมั่น และเข้มแข็ง”

นำจุดพลิกผันในการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์มาใช้ เพื่อเอาชนะต่ออุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นที่เข้ามาให้ได้ เพื่อผลักดันตนเองให้ไปถึงเป้าหมายดังที่เราได้ตั้งไว้

ผมเชื่อว่า **มนุษย์เราทุกคนเกิดมาพร้อมกับมีอาวุธที่ทรงพลัง มีอานุภาพติดตัวเรามาด้วยกันทุกๆ คน** แต่เราต้องทำให้เจอและนำมาเรียนรู้ฝึกฝนให้เกิดเป็นความชำนาญเมื่อ

ถึงเวลา เราสามารถเรียกอาวุธนั้นออกมาใช้ได้ตั้งใจปรารถนา เปรียบดังคำพูดที่ว่า อันกระบี่นั้นอยู่ที่ใจไปมาไร้ร่องรอย หยิบสิ่งใดขึ้นมาก็สามารถเป็นอาวุธที่ปกป้องตนเองได้จากภัยอันตรายต่างๆ ที่เข้ามาได้ตลอดเส้นทางเดินในการดำเนินชีวิต

“อันกระบี่หรือตำรากระบี่นั้น
ใครๆ ก็สามารถครอบครองได้
แต่วิถีแห่งการใช้กระบี่
ยากยิ่งนักที่จะฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ”

พลังแห่งศรัทธาและศรัทธาตัวเอง

จงปลุกพลังใจพลังความคิดของคุณ ที่ไม่ทอดย
ต่อปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามา เพราะปัญหาและ
อุปสรรคเหล่านั้น จะทำให้เรานั้นได้เรียนรู้ได้พัฒนาตนเองให้เรานั้นเก่ง
ขึ้น และจะทำให้เราสามารถเอาชนะต่อปัญหา อุปสรรคต่างๆ เหล่านั้น
ได้ จะนำเราไปสู่ความสำเร็จในแบบฉบับของตัวเอง

จากประสบการณ์ตรงของชีวิตผมที่ได้จากการปฏิบัติจริงได้ประสบ
มา เรียนรู้พัฒนามาด้วยตัวเอง จะให้คุณได้เห็นมุมมอง ได้มีกำลังใจและ
เข้าใจชีวิตในอีกมุมมองหนึ่ง จากชีวิตเด็กลูกชานาชาวนาสวนเป็น
เกษตรกรเต็มตัว ที่พ่อป่วยตั้งแต่อายุ 16 ปีเป็นลูกคนโตที่ต้องรับผิดชอบ
ทุก ๆ อย่าง คุณจะได้มองเห็นว่าความอดทน ความมีวิริยะอุตสาหะ
และการตั้งเป้าหมายของชีวิตอย่างไร แต่ละขั้นแต่ละตอน แล้วจะเดิน
ทางไปให้ถึงซึ่งความฝันและเป้าหมายได้อย่างไร ผมทึ่งไว้ในใจของผม
ขอจงอย่าย่อมนแพ้ต่ออุปสรรค เพราะความสำเร็จรอเราอยู่ข้างหน้า
ต้องสู้ ต้องอดทน จงทำมันให้สำเร็จ

ในสังคมเรามีเหตุการณ์ ข่าวสาร ที่เกิดขึ้นรอบตัว หลาย ๆ อย่าง
ให้เห็น ได้คิด ได้เรียนรู้ ได้ทบทวนว่า...เกิดอะไรขึ้นกับความคิด กับ
การดำเนินชีวิตของคนในสังคมซึ่งไม่เหมือนเดิม แตกต่างจากที่ผ่านมา
สิ่งหนึ่งที่คนในสังคมเราลืมก็คือ คำว่า “หน้าที่พลเมือง”

มีข่าวดังที่ผมชอบเป็นการส่วนตัวคือ ข่าวท่าน **ถวิล เป็ลียนสี** ที่
กล้าสู้กับอำนาจที่ไม่ถูกต้อง ชอบคำพูดที่ว่า

“ ตำแหน่งหน้าที่อยู่กับผมไม่นาน
แต่ศักดิ์ศรีอยู่กับตัวผมตลอดไป ”

คำพูดนี้ ท่านถวิล เป็ลียนสี กล่าวไว้ในวันที่ไปฟ้องศาลปกครอง
ว่าถูกอำนาจการเมืองสั่งย้ายไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นคำพูดที่ผมชอบมาก
ชอบตรงที่ท่านมีความเชื่อมั่น..มีความกล้า..มีความมุ่งมั่นมากพอที่จะ
พูด ที่จะทำในแบบของ “นักสู้ตัวจริง” ที่ผมยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ
ของตนเองตลอดมา

ผมชอบคำนี้ครับเพราะทำให้นักคิดย้อนไปสมัยทำงานใหม่ ๆ ผม
เคยมีความรู้สึกและพูดคำเดียวกันนี้เลย...ในสังคมมักจะมีคนที่คอยกด
ทับตัวเราและคอยเหยียบย่ำคนที่เขาคิดว่าอ่อนแอกว่าอยู่เสมอ เพื่อที่
จะได้กดไว้ จากการทำเราไม่ยอมและไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ต้องมีเหตุผล ก็
เลยเป็นที่ไม่พอใจ เป็นที่ไม่ชอบของหัวหน้าได้...มี เพื่อนสนิทอาจจะ
เห็นว่าเรามีพฤติกรรมไม่เป็นที่พอใจของหัวหน้า ณ.ตอนนั้น กลัวจะเงิน
ไม่ขึ้น ก็เลยมาบอกว่า...

“คม...คนเรามาถือศักดิ์ศรีอะไรนักหนา ชีวิต
ต้องการเงินนะ ก็ยอม ๆ ไปเถอะเขาเป็นหัวหน้า”

ได้ยินคำพูดนี้อารมณ์ขึ้นมาทันที ภาษาเราเขาเรียกว่า ‘ของขึ้น’

ผมจำได้ว่าตอบเพื่อนไปอย่างชัดเจนว่า...

“ คักดีศรีถึงแม้มันจะกินไม่ได้
แต่มันจะอยู่คู่กับตัวกูตลอดไป
คนเราถ้าอยู่อย่างไรคักดีศรี
ถึงจะมีพร้อมก็อย่าอยู่เสียดีกว่า ”

ถึงเหตุการณ์นี้จะผ่านมานานแล้วแต่ภาพยังจารึกอยู่ในใจเสมอ และมาวันนี้เพื่อนคนเดิมได้บอกที่ผมทำในสิ่งที่ถูกต้องที่อดทนฟันฝ่า มุ่งมั่นพัฒนาตนเองมาจนถึงทุกวันนี้ได้ ก็ด้วยพลังใจและคักดีศรีล้วน ๆ ที่หล่อเลี้ยงตัวเอง วันนี้หลายคนในอดีตที่เคยดูถูกเรา เราก็ได้ก้าวผ่าน เขาเหล่านั้นมาแล้วโดยผมไม่ได้โกรธบุคคลเหล่านั้น ต้องขอบคุณทุก ๆ ท่านเหล่านั้นมากกว่า ที่ได้มาสร้างพลังใจและแรงบันดาลใจให้ชีวิตผม ได้มีพลังขับเคลื่อนการดำเนินชีวิตมาถึงทุกวันนี้ ต้องขอบคุณจริง ๆ

ที่สำคัญต้องขอบคุณตัวเองที่มีหัวใจที่ไม่ยอมแพ้ไม่ท้อต่อปัญหา และอุปสรรคใด ๆ ที่เข้ามา ทำให้ได้เรียนรู้ผู้คนที่ผ่านเข้ามาอย่างมาก รวมถึงได้นำประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น นำมาพัฒนาตนเอง ได้อย่างมากมาย ได้เห็นโอกาสและมุมมองใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน ทุก ๆ ปัญหา และทุกอุปสรรคที่เข้ามาให้ เราได้มาพบกัน ได้เรียนรู้ได้สร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม มาวันนี้ผมเชื่อในศักยภาพของมนุษย์เราทุกคนว่ามีมากกว่าที่คิด

จงปลุกพลังสู่ความสำเร็จนั้นขึ้นมาด้วยตนเอง เพราะความสำเร็จสร้าง ได้ด้วยตนเองขอเพียงอย่ายอมแพ้ ความสำเร็จไม่ใช่ตัวเงินเสมอไปแต่ คือ...ความสุขใจ

“ Change your life to Success ”

คำว่า...เกียรติยศ หมายถึง เกียรติโดยฐานะตำแหน่งหน้าที่หรือ ชาติชั้นวรรณะ ส่วน คักดีศรี หมายถึง คุณค่าที่มาจากความเป็นอิสระ ของมนุษย์หรือความสามารถในการกำหนดตัวเอง มีองค์ประกอบหลัก สองประการคือ เป็นคุณค่าที่ปราศจากเงื่อนไขและเป็นคุณค่าที่นำไป เปรียบเทียบไม่ได้ ซึ่งทั้งสองคำนี้จะมีความหมายคล้าย ๆ กัน และใช้ แทนกันได้เช่นเดียวกันหรือใช้พูดคู่กันไปเช่น เกียรติยศคักดีศรี เมื่อรู้สึก ว่าโดนหมิ่นคักดีศรี ผมไม่ทราบว่าคุณรู้สึกเหล่านี้ในแต่ละคน แต่ละ วิชาชีพหรือสาขาอาชีพจะมีความรู้สึก เช่นเดียวกันหรือไม่

หากต้องเจอกับเหตุการณ์ที่ต้องพูดว่าโดนหมิ่นคักดีศรีของ สถานการณ์ที่คนทั่วไปมักเข้าใจว่าตนเองถูกดูหมิ่นคักดีศรี เช่นนี้ เอา วิชาชีพหรือคนคนนั้นมาพูดจาถูกเหยียดหยามให้เกิดความอับอายให้ รู้สึกต่ำต้อยด้อยค่า โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานนั้นทำร้ายผู้อื่น หรือ ฉกฉวยผลประโยชน์จากผู้อื่น กล่าวหาว่าคนคนนั้นหรือคนที่อยู่ใน วิชาชีพนั้นเป็นคนที่ไม่มีความสามารถมากพอ จนเป็นที่ยอมรับ เหตุการณ์หรือการกระทำ ต่อคนเหล่านี้ หรือวิชาชีพเหล่านี้มักนำไปสู่ ความไม่สบายใจ ไม่พอใจ และกระตุ้นให้เกิดการใช้อารมณ์ต่อ

ด้านได้มากจนถึงขั้นอาจจะมีการใช้ความรุนแรงเกิดขึ้นในสังคมได้ดังที่เคยเกิดขึ้นมาหลายครั้งทั่วโลกนอกจากนี้ การดูถูกเหยียดหยามในวิชาชีพต่าง ๆ ว่าเป็นวิชาชีพที่ต่ำต้อย ด้อยคุณค่าในทางวุฒิการศึกษา ซึ่งย่อมมีผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในวิชาชีพเดียวกันอย่างมาก

คุณจะทำตามหาเกียรติยศศักดิ์ศรีไม่มีวันเจอ ตราบใดที่คุณยังไม่เคารพตัวเอง และไม่มีใครสามารถทำลายสิ่งเหล่านี้ได้ นอกจากความประพฤติที่บ่งบอกถึงเนื้อแท้ในจิตใจของคุณเอง.... รางวัล เกียรติยศจะต้องแลกมาด้วยความดีความอดทนเสมอ มีโช้แลกมาด้วยเงินทองหรือทรัพย์สินผลประโยชน์... เพราะนั่นไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้คุณมีความสุขความพึงพอใจอย่างแท้จริง.

การรอคอยจังหวะหรือรอคอยการมาของบุคคลที่คิดว่าจะมาช่วยเรานั้นถือว่าเป็นเรื่องโง่เขลา ไม่มีใครที่จะมาคอยแผ้วถางเส้นทางให้เราไปสู่ความสำเร็จให้คุณได้หรือไม่มีใครที่จะมาปรากฏตัวด้วยการร้ายเวทมนตร์และเลือกให้คุณกลายเป็นใหญ่โตร่ำรวยได้ง่าย ๆ ผู้อุปถัมภ์นั้นไม่มีอยู่จริง เลิกเสียเวลารอคอยกับเรื่องความคิดเช่นนี้ได้แล้ว คุณต้องเลือกการกระทำด้วยตัวคุณเองตั้งเป้าหมายพัฒนาลงมือทำด้วยตัวเองให้เป้าหมายเป็นจริงขึ้นมาทำเดี๋ยวนี้เลยตั้งแต่วินาทีนี้ สร้างโอกาสที่ยอดเยี่ยมให้กับตัวคุณเอง นำไปสู่ความสำเร็จแห่งตน “Success” ไม่มีใครสำเร็จได้ด้วย

ไม่ทำงาน สมองต้องคิด สองมือต้องทำ เท้าต้องก้าวเดินให้ไปถึงเป้าหมาย

พลังแห่งการขับเคลื่อน

คนเราทุก ๆ คนอยากที่จะประสบความสำเร็จด้วยกันทุกคน.. แต่บุคคลที่ประสบความสำเร็จได้นั้น... เป็นเพราะ...

- เขาเข้าใจคุณลักษณะที่เป็นแรงผลักดันขับเคลื่อนตนเองให้ก้าวไปข้างหน้า
- สามารถนำจุดเด่นจุดแข็งของตนเองออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- สามารถเอาชนะต่ออุปสรรคและข้อจำกัดของตนเองได้
- สามารถนำจุดพลิกผันหรือประสบการณ์ในชีวิตมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง
- มีความกระตือรือร้นตลอดเวลา
- มีพลัง มีแรงผลักดันตนเองอยู่เสมอ
- มีจุดมุ่งหมายเป้าหมายที่ชัดเจน

- มีวิสัยทัศน์ที่ยอดเยี่ยมชัดเจน ...
- ดึงความเข้มแข็งภายในจิตใจของตนเองออกมาให้ได้

- สามารถเอาชนะความยากลำบากทั้งปวง
- ตื่นขึ้นมาด้วยความกระตือรือร้นในทุก ๆ วัน..

ถ้าคุณอยากเป็นคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จ...

คุณต้องเรียนรู้พร้อมที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
หาแรงบันดาลใจรอบ ๆ ตัว

หมั่นสำรวจจิตใจของตนเองและสร้างแรงจูงใจให้ตนเองอยู่เสมอ

แล้วเส้นทางแห่งความสำเร็จของคุณเองจะชัดเจนขึ้น

คุณจะสามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยตนเองตามเส้นทางของชีวิตได้

ไปปีนภูกระดึง

ผมเคยไปขึ้นภูกระดึง...ถ้าใครเคยขึ้นจะรู้ว่าลำบากขนาดไหน ต้องเดินขึ้นตั้งแต่เช้ากว่าจะถึงก็เย็น เหตุการณ์นี้ผมจำไม่เคยลืมเป็นความประทับใจและทำให้เราได้ก้าวข้ามขีดจำกัดของตัวเองไปได้ ปกติตั้งแต่เริ่มทำงานมีคนมาชวนไปเที่ยวภูกระดึงกันหลายกลุ่ม แต่ผมปฏิเสธไปทุกครั้ง ไม่คิดที่จะไปด้วย แค่นั่งชิว ชำแยก ที่เขามาคุยกันก็รู้สึกกลัวแล้ว

แต่ในปี 2555 ทางท่าน CEO บริษัทผม ได้มาบอกว่าเดือนหน้าเราไปภูกระดึงกัน ผมก็ตอบว่าครับ ครั้งนั้นผมก็รีบหาข้อมูลการไปภูกระดึงเราต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

แน่นอน...ผมต้องซ้อมวิ่งทุกวัน ให้มีกำลังขา ใกล้เคียงกับไปหามะขามป้อมเอาไว้ดมแก้คอแห้ง แล้วทุกอย่างก็พร้อมถึงวันจริง

ผมได้รู้แล้วว่าชำแหกมันเป็นอย่างไร อายากกลับตั้งแต่แรกแล้ว ได้รู้ว่าการมีใจที่อดทน จะทำให้เราสามารถนำพาร่างกายของเราไปได้ถึงยังเป้าหมายนั้นได้ด้วยตัวเรา ดังคำที่ว่า

“ จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว ”

คือ ถ้าใจถึง ใจมุ่งมั่น...มันก็จะพาร่างกายเราไปถึงได้

ผมได้เห็น “หลังแป” จุดสิ้นสุดท้ายบนภูกระดึง ได้เห็นความสวยงามของ “ผานกนางแอ่น” มีจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยงาม

“ผาล่มสັก” เป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกและต้องถ่ายรูปคู่กับ
“ต้นสน และก้อนหินที่สวยงาม” ที่ใครๆ ก็ต้องไปจุดนี้

สรุป....ผมเชื่อว่าคนเราทุกคนมีศักยภาพ ล้วนมีพลังที่ยอดเยี่ยม
ซ่อนอยู่ในตัวทุกคน

จงปลุกพลังนั้นขึ้นมาทำลายความกลัวที่มีให้มันมลาย
หายไป เพราะทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้ ดังเช่นตัว
ผมที่ได้ขึ้นไปพิชิตภูกระดึงมาแล้ว

“ Motivate yourself,
Success in your life ”

“ จงจำไว้เสมอว่า
เมื่อประตูบานหนึ่งถูกปิดลงไม่รับเรา..
แต่ยังมีประตูแห่งความสำเร็จอีกมากมาย
ที่พร้อมเปิดรอรับเราอยู่ด้วยความเต็มใจเสมอ
เพียงแต่เราต้องอดทนหามันให้เจอ ”

บทที่
2

จุดเริ่มต้น
ของชีวิต

“ ทุกสิ่งเกิดขึ้นเพราะตัวเรา
‘ตัวเรา’ คือจุดเริ่มต้นของทุกอย่าง ”

ทุกสิ่งเกิดขึ้นเพราะตัวเรา

ตั้งแต่วิธีการคิด มุมมอง แม้แต่การการปฏิบัติตน
ที่เรามีต่อตัวเอง ซึ่งจะเป็นตัวชี้ให้เราคิด มอง และ
ปฏิบัติสิ่งนั้นกับคนอื่น

ถ้าตัวเราเองยังมองตัวเองไม่ดีพอ เราย่อมมองคนอื่นในแง่ลบไป
ด้วย แต่หากเรามีความคิด มองมุมบวกกับตัวเอง เราก็จะมองคนอื่นใน
มุมบวกตามไปด้วยเช่นกัน

“ คนที่จะประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง
คือ ผู้ที่รู้ว่าจุดแข็งของตนเองคืออะไร
แล้วมาหาวิธีสร้างโอกาสที่จะนำจุดแข็งของตนเอง
นั้นออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ”

การเปลี่ยนแปลงชีวิตต้องเริ่มจากการเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติตนเองก่อน คิดให้ถูกต้อง ทำความเข้าใจกับชีวิต
ให้ลึกซึ้ง ให้ความรู้ความเข้าใจต่างๆ เป็นแรงบันดาลใจ
ให้เราทำในสิ่งที่ถูกต้อง เปลี่ยน ปรับตัวเองด้วยวิธีที่
เหมาะสม และชีวิตจะเกิดระบบความคิดใหม่ กลายเป็น
ชีวิตที่ดีขึ้นอย่างมั่นคงและถาวร

ถามตัวเองกันก่อนครับว่า....

“ วันนี้...คุณพร้อมจะเปลี่ยนทัศนคติ ให้ดีขึ้น
และเริ่มต้นมองชีวิตในมุมใหม่
แล้วหรือยัง ??? ”

อย่ารอให้เป็นผู้ถูกเลือก จงพึ่งตนเอง...คุณแหละเป็นที่พึ่งแห่งตน

มนุษย์เราจำเป็นต้องดำเนินชีวิตไปบนความภาคภูมิใจของตนเอง ไม่มีอะไรจะสำคัญเท่ากับการที่เรารู้ว่า ตอนนี้อยู่ทำอะไรอยู่และกำลังทำสิ่งนั้นเพื่ออะไร มีเป้าหมาย มีความรักศรัทธาในตัวเองให้กำลังใจตัวเองได้

“แค่เพียงเราเปลี่ยนความคิด
ชีวิตเราก็เปลี่ยน”

“การเป็นผู้เลือก กับ เป็นผู้ถูกเลือก
คุณอยากเป็นใคร ???”

ผมเชื่อว่าคนส่วนมาก ต้องการที่จะเป็นฝ่าย “ผู้เลือก” มากกว่าที่จะเป็นฝ่ายถูกเลือก ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว มนุษย์เราล้วนแล้วแต่อยากมีอำนาจในการตัดสินใจ อยากเป็นผู้ที่ได้ควบคุม หรือขีดเส้นทางชีวิตให้ตนเองอยากที่จะเป็นผู้ชนะด้วยกันทั้งสิ้น

คุณเบื่อการทำสิ่งเดิม ๆ ...

แต่คุณก็ไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงเพราะเกิดความล้าแล้ว...เกรงว่า.. หากเปลี่ยนไปทำสิ่งใหม่ ๆ แล้วคุณจะทำมันได้ไม่ดี จะทำได้สำเร็จหรือไม่

ถ้าคุณคิดแบบนี้...คุณจะไปต่อข้างหน้าได้อย่างไร

ถ้าคุณรู้สึกเบื่อ...เบื่อที่ทำงานเดิมของคุณ แต่คุณไม่คิดจะเปลี่ยนงานใหม่ เพราะกลัวว่าที่ทำงานใหม่จะไม่ดี กลัวอุปสรรคกลัวสารพัดอย่าง กลัวปัญหาใหม่ๆ ที่จะเข้ามา

คุณได้แต่บ่น...แต่เบื่อ แต่ “ไม่กล้าเปลี่ยน” ได้เพียงแค่ปล่อยให้เวลาผ่านไปวันๆ ได้แต่ “รอเวลา” ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง รอจนคิดว่าจะถึงเวลาที่ดีที่สุด แล้วเมื่อไรจะได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณ

การกระทำแบบนี้เรียกว่า...รอที่จะเป็นผู้ถูกเลือก โดยต้องยอมให้คนอื่นมาเป็นผู้เลือก ผมพูดได้เลยว่า คุณกำลังพลาดโอกาสดี ๆ ไปเสียแล้ว บนโลกกลม ๆ ไบนี้ ไม่มีอะไรที่แน่นอน

ความล้าแล้ว ไม่กล้าที่จะก้าวข้ามสิ่งทีกลัว... ความไม่แน่ใจเหล่านี้
นี่เอง ที่เป็นสิ่ง “ถ่วง รั้ง ชักช้า” ให้คุณไปข้างหน้าไม่ได้จริงคุณอยู่กับที่ด้วยความสิ้นหวัง

หากอยากพบ..อยากได้ในสิ่งที่ต้องการ
อย่ารอ...ให้คนอื่นมาเป็นผู้เลือกคุณ
อย่ารีรอให้คนอื่น...มากำหนดชีวิตคุณ
จงกำหนดชีวิตตนเอง

“ You Can Do by Yourself ”

ชีวิตนี้...เป็นของคุณ อยู่ในกำมือของคุณ จงเชื่อ.. จงมั่นใจใน
ศักยภาพของตนเอง เชื่อมั่นในคุณค่าความเป็นมนุษย์ของตนเอง..และ
ก้าวออกมาสู่โลกของความเปลี่ยนแปลงในทันที

ใครจะรู้ว่า...บางทีสิ่งที่เราได้เปลี่ยนแปลงใหม่นั้น
เป็นสิ่งใหม่ที่ยอดเยี่ยมสำหรับชีวิตของเราที่ดีกว่าเดิม
ใครจะรู้ว่า...บางทีที่ทำงานใหม่อาจจะเหมาะสม
กับคุณมากกว่าที่เก่าก็ได้

แน่นอนล่ะว่า...หนทางไปสู่ความสำเร็จนั้นไม่ได้โรยด้วยกลีบ
กุหลาบเสมอไป บางครั้งมันยังคงแอบซ่อนไปด้วยบททดสอบต่างๆ ที่
เราจะต้องเจอและฟันฝ่ามันไป

แต่มีคนจำนวนมาก...ที่คิด..ที่ตัดสินใจ..เดินฝ่า ข้ามไป
แล้วคนเหล่านั้นก็จะพบกับความสำเร็จที่ยืนรออยู่ข้างหน้า

“ ความสำเร็จ คือ รางวัลอันทรงค่า
ของผู้ที่มีความพยายามสูงสุด ”

ผมมั่นใจได้เลยว่า...ถ้าคุณเป็นผู้เลือกที่จะเปลี่ยน
สิ่งที่คุณจะได้รับกลับมาอย่างแน่นอนก็คือ ศักดิ์ศรีและ
ความภาคภูมิใจในชีวิตของคุณ

เวลาที่ผมทำงานหรือจะตัดสินใจทำอะไร ถ้าได้นั่งวิเคราะห์แล้ว
ว่างานนี้สามารถทำได้ผลแน่นอนที่ 25% จาก 100% ผมจะลงมือทำ
ทันที เมื่อเราได้ลงมือทำแล้วได้เรียนรู้ ได้ลงมือทำทันที ความสำเร็จจะ
ตามมาจนครบร้อยเปอร์เซ็นต์เต็ม

“ คุณต้องเป็นฝ่ายเลือก...
เลือกเส้นทางชีวิตของตัวเอง
และลงมือทำทันที ”

ไม่มีอะไรอยู่คงที่ ไม่มีอะไรอยู่คงทน
ทุกอย่างย่อมเปลี่ยนแปลงไป
ตามปัจจัยต่างๆ รวมไปถึงกาลเวลา

- อย่ารอจนถึงกับต้องยอมแพ้
- อย่าปล่อยให้ตนเองจนตรอก
- อย่าปล่อยให้ใครมาบีบบังคับ
- อย่าปล่อยให้หมดทางเลือก
ลองเปลี่ยนสถานะตัวเองมาเป็นผู้เลือก

“เปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวต่อไป
ตามเส้นทางที่คุณเลือกเอง”

จงกระตุ้นพลังใจของตัวเองให้ติดทุกวัน

คุณจำเป็นต้องหาวิธีการกระตุ้นตัวเองให้ได้ “ทุกวัน” เพื่อให้เกิดพลังใจในการทำงานและพลังในการดำเนินชีวิต ให้เป็นไปตามเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ ไม่เช่นนั้นความเชื่อของคุณจะเริ่มมีพลังที่ถดถอยลงเรื่อยๆ

“ จงหยุดนิสัย..รอคอยวาสนา
หรือโชคที่จะมาช่วยคุณได้แล้ว
จงปลุกพลังกระตุ้นตัวเอง... ว่าเราทำได้
และจงลงมือทำ...เดี๋ยวนี้ ”

“ NOW ”

พระเจ้าท่านไม่ได้ช่วยให้เรานั้นประสบความสำเร็จ แต่ท่านทำให้เรานั้นเข้มแข็งขึ้น ด้วยพลังแห่งศรัทธาและจินตนาการของตัวเอง

“ You can do ”

ก่อนที่จะหมดวัน...ในแต่ละวัน ขอให้คุณทบทวนในสิ่งที่ได้ทำสำเร็จ หรือไม่สำเร็จ คุณจะพบคำตอบว่า สิ่งที่คุณทำสำเร็จนั้นเกิดจากพลังแห่งความสำเร็จเล็กๆ เมื่อเราได้สะสมเรื่อยๆ มันก็จะค่อยๆ ขยายใหญ่ขึ้นไปในทุกๆ วัน ทำให้สมองของเราได้จดจำจากประสบการณ์แห่งความสำเร็จนี้ มันจะนำไปประมวผลอย่างอัตโนมัติ

ส่วนในสิ่งที่เรายังทำไม่สำเร็จ...ก็ขอให้นั่งคิดพิจารณาทบทวนเรียนรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ใช้ปัญญาใคร่ครวญไตร่ตรองว่าเราจะทำอย่างไรต่อไป ให้สามารถก้าวนำไปสู่ความสำเร็จให้จงได้

ดังที่ผมได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า ไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์เราทำไม่ได้ ยกเว้นสิ่งที่เหนือธรรมชาติ และการวิรโร ดั้งเดิม และการไม่ลงมือทำ

ผมขอย้ำอีกครั้งว่า...

“ ทุกอย่างทำได้ ด้วยหัวใจที่ไม่ยอมแพ้ ”

โดยส่วนใหญ่แล้วไม่มีใครสังเกตเห็นหรือทราบดีว่า ทุกก้าวอย่าง ทุกนาทียของชีวิต มีความสำเร็จเกิดขึ้นในชีวิตของคุณอย่างต่อเนื่อง...แม้คุณ จะสำเร็จทรงคุณค่าแล้วก็ตาม

ความสำเร็จ หรือ ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของคุณอาจจะไม่ได้จบอย่างยิ่งใหญ่...อาจจะไม่ใช่ “Happy Ending” เหมือนหนังบางเรื่อง แต่จงสะสมความสำเร็จเท่าที่ทีนั้นทีละเล็ก ทีละน้อยให้ใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ ในทุกๆ วันที่มีโอกาส

อุปสรรคเปรียบเสมือนทางเดินเส้นทางหนึ่ง ในระหว่างทางที่คุณ จะเดินไปถึงจุดหมายนั้นได้ ไม่มีใครรู้ว่าคุณต้องทำงานหนักแค่ไหน ไม่มีใครสามารถมองเข้าไปในร่างกาย และ จิตวิญญาณของคุณได้ เพื่อที่จะเข้าใจคุณ...ว่า คุณได้ทุ่มเทเพื่อความฝันในอนาคตมากแค่ไหน

ดังนั้น ขอให้เลิกคาดหวังกับพวกเขาเหล่านั้น...อย่าไปหวังพึ่งว่า เขาเหล่านั้นจะรับรู้เห็นใจคุณ ช่วยเหลือคุณ คุณต้องช่วยตนเอง สร้างพลังแห่งความสำเร็จขึ้นมาทำให้มันเข้มแข็งยิ่งขึ้น

“ การเติบโตได้ด้วยตัวของเราเอง ถือว่าเป็นชัยชนะของตัวเราเอง และจงฉลองกับชัยชนะของเราให้เต็มที่ ”

“ You Can Change by Yourself ”

| กล้าที่จะเลือกเส้นทางชีวิตตนเอง

ตัวผมเองได้มีการเปลี่ยนแปลงชีวิตหลายครั้ง...ผมเป็นคนเลือกเส้นทางเดินของชีวิตเอง ผมกำหนดเอง ให้แตกต่างไปจากเส้นทางที่คนอื่นเดินเต็มอยู่แล้วทำให้ชีวิตผม แตกต่างจากคนอื่นในทุกวันนี้

ผมเชื่อ...ผมทำ..ผมเห็นแล้วว่า...

คนที่ต้องการความสำเร็จที่แตกต่างจากคนอื่นนั้นต้องสร้างเส้นทางใหม่ของเราเองขึ้นมา ถึงแม้ว่าในช่วงแรกมันอาจจะเดินลำบากอยู่บ้าง ขอเพียงอย่าท้อถอย..ต้องเดินไปให้ถึงเป้าหมาย ผมเชื่อว่าเมื่อเราได้เดินบ่อยๆ เส้นทางนั้นก็จะเป็นเรื่องง่าย แล้วก็จะมีคนอื่น ๆ มาเดินร่วมทาง

เหมือนกับช่วงที่ชีวิตผมต้องเป็นลูกจ้างการไฟฟ้า ถ้าวันนั้นผมไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง ยังคงรอความหวัง รอที่จะให้ได้รับการบรรจุเป็นพนักงาน เพื่อที่จะได้เบิกค่ารักษาพยาบาลคุณพ่อ...แล้วผมจะรอนานแค่ไหน ?

วันนั้นผมนั่งคุยกับตัวเองอยู่ตลอดเวลาและสรุปว่า **“การรอ”** ไม่ใช่เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต เราจะเสียเวลาอยู่ไม่ได้..อยู่ต่อก็คงไม่มีอนาคต เพราะเราไม่มีเส้น

ผมตัดสินใจออกไปหางานใหม่ ที่มีรายได้มากกว่าที่เป็นอยู่

ถ้าวันนั้นผมไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ยังรอคอย ด้วยความหวังแบบลมๆ แล้งๆ ว่าจะได้บรรจุงานการไฟฟ้า ผมก็คงไม่รู้จัก..ไม่ได้มาทำงานที่ปิโตรเคมีที่มีความมั่นคง ที่มีเงินเดือนรายได้สวัสดิการดี...มากกว่าการไฟฟ้าในวันนี้

เพราะฉะนั้น...

เมื่อเส้นทางเดิน **“เดิมๆ”** มีผู้คนสัญจรมากอยู่แล้ว..ก็จงสร้างเส้นทางใหม่ของเราขึ้นมาด้วยตัวของเราเอง จงมองหาและฉกฉวยโอกาสดี ๆ ที่เข้ามา และค้นหาสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์กับเราอยู่เสมอ

อย่าไปรอคอยผู้ช่วยเหลือให้เสียเวลา เพราะเวลาของเราเป็นสิ่งมีค่ากว่ารอคอย มีค่าที่สุดที่จะสร้างความสำเร็จให้ตนเองได้เร็ว ไม่มากตามที่ใจปรารถนา

“ จงเปลี่ยนแปลงตัวเองก่อน
ก่อนที่คนอื่น
จะมาทำให้คุณต้องเปลี่ยน ”

บทที่
3

จงรวบรวมขุมพลัง

แห่งความ**สำเร็จ**

ความบากบั่นและความมุ่งมั่น

“ ความมุ่งมั่น

คือ เส้นทางสู่ความสำเร็จ...

ความบากบั่นอดทน

คือ พาหนะพาคุณไปให้ถึงจุดหมาย ”

“คนที่ประสบความสำเร็จในระดับโลกระดับโลกประเทศ
หากคุณเคยศึกษาชีวิตของคนเหล่านั้น
คุณจะรู้ว่า พวกเขาจะไม่รอให้ใครมาช่วย
เขาจะเดินหน้า สร้างโอกาสให้ตัวเอง
ล้มแล้วต้องลุกให้ไวให้เร็ว
และจำให้ได้ว่าที่ล้มลงเพราะอะไร
จะได้ ไม่ล้มซ้ำที่เดิม...”

จงมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จ ด้วยพลังแห่งตน

ความสำเร็จในชีวิตคุณคืออะไร ?

คำถามนี้ มีคำตอบมากมายและแตกต่างกันครับ

- บางคนความสำเร็จคือทรัพย์สินเงินทองที่มากมาย
- บางคนความสำเร็จคือเงินเดือนที่สูงสุดมีความมั่นคง
- บางคนความสำเร็จคือความสุขของครอบครัวและคนรอบข้าง
- บางคนความสำเร็จคือได้ช่วยเหลือผู้คนและสังคม

แต่ละคนมีเป้าหมายของความสำเร็จแตกต่างกันออกไป

เนื้อหาที่ผมเขียนในหนังสือเล่มนี้ ผมมุ่งเน้นไปที่การปลุกพลังใจ

ให้คุณสามารถสร้างความสำเร็จในแบบฉบับของตัวเอง

ผมได้พยายามรวบรวมข้อคิดดี ๆ ประสบการณ์ที่ได้ประสบมาจากการ
การทำงานและดำเนินชีวิต จากที่เคยลำบากแบบสุดๆ ตั้งแต่เริ่มทำนา
ทำงานรับจ้าง ทำทุกอย่าง ที่ต้องทำให้มีรายได้มาเลี้ยงครอบครัว จนมา
ถึงช่วงชีวิตที่มีความก้าวหน้า มีอาชีพการงานที่มั่นคงในวันนี้

ผมนำประสบการณ์การในการสร้างแรงใจให้ตนเอง พลังในการ
ดำเนินชีวิตของผม นำมาส่งตรงถึงบ้านท่านโดยผ่านตัวอักษรที่ผมได้
ถ่ายทอดอย่างเต็มความสามารถที่มีอยู่ ด้วยการบอกกล่าวผ่านตัว
หนังสือที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้

ก้าวต่อจากนี้ คือ...

“ การลงมือทำ การปรับเปลี่ยนตนเอง
เพื่อจะก้าวไปให้ถึงความสำเร็จ ”

ที่คุณต้องเป็นคนก้าวต่อไปให้ได้ด้วยตัวเอง....

ผมเชื่ออยู่เสมอว่า

“ เราทุกคนประสบความสำเร็จได้
ถ้าตั้งใจจริง ”

ผมเองก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า....นับต่อจากนาทีนี้ไป คุณเองก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง พร้อมที่จะก้าวต่อไปข้างหน้า...โดยไม่ห้อยลอย ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคใดๆ ที่จะมาขวาง

ผมพร้อมที่จะเป็นเพื่อนร่วมทางของคุณ นำพาและเป็นกำลังใจให้คุณพบกับความสำเร็จให้จงได้

ถึงตรงนี้ก็ยังมีคนจำนวนไม่น้อยเลย ที่มัวแต่นอนรอโชคชะตา..

นอนรอวาสนา รอดวงดี รอคนมาช่วย...รอคนโน้น รอคนนี้... รอ...รอ

เมื่อไม่มีอะไรดีขึ้นก็ต่อว่าฟ้าดิน โทษดวงชะตา โทษตนเอง ที่ทำให้เกิดมาไม่เท่าคนอื่น..ไม่เหมือนคนอื่น

แล้วก็สรุป...แบบง่าย ๆ ว่า
ชีวิตของตนเองคงไม่ดีขึ้นไปกว่านี้แน่นอน เพราะมันเป็นกรรมเก่า เพราะไม่มีวาสนา...เพราะ...เพราะ...

ก็แน่นอนล่ะครับ เพราะเป็น “ก่ำ” จริง ๆ กรรมที่คุณ “ก่ำ” แบบไม่ยอมปล่อยให้วางลง ไม่ยอมเปิดมือ ไม่ยอมเปิดใจที่จะเปลี่ยนตัวเอง

มีคำกล่าวไว้ว่า...

“ การที่เราเกิดมายากจน มันไม่ใช่ความผิด แต่ ถ้าจะตายอยู่แล้วยังจนอยู่ คุณไม่ต้องไปโทษใคร จงโทษตัวเองที่คุณไม่ทำให้ชีวิตตัวเองดีขึ้น ”

| ชีวิตต้องมีความกล้าและท้าทาย

ผมเองเป็นคนที่ไม่เคยรอวาสนา...ไม่เคยรอให้ใครต้องมาช่วย เพราะชีวิตผมได้ผ่านการพิสูจน์มาแล้ว ว่าการรอนั้นไม่ได้ช่วยอะไรเลย ผมเปลี่ยนชีวิตด้วยการเรียนรู้ ใช้ชีวิตมาอย่างโชกโชนด้วยตนเอง แล้วผมก็พบว่า

“ ชีวิตผมเปลี่ยน
มาถึงจุดที่ผมต้องการได้ด้วยตัวเอง ”

ตอนที่พ่อผมป่วยใหม่ ๆ จากคนที่แข็งแรง ทำงานขยันเป็นคนเก่ง แล้วต้องมาทำงานไม่ได้ ต้องหาวิธีการรักษาแบบต่าง ๆ นานา มีญาติพาไปหาคนทรงเจ้าให้ปัดเป่ารักษา ตามวิธีของคนชนบท กลับมาก็ครั้ง ก็ต้องมาตั้ง **ขันห้า** กราบไหว้บูชา

เปลี่ยนไปหา “เจ้า” ไหนก็มีแต่เสียเงินเพิ่มไปเรื่อย ๆ เกือบทุกวัน ครอบครัวหมดความรักกับคนทรงเจ้าไปเยอะมาก ผมเองที่เป็นลูกชาย พอทำงานหาเงินได้แล้ว ก็ต้องดิ้นรนหางานทำ ทำงานหนักเพื่อให้ได้เงินมารักษาพ่อ

ช่วงที่ผมได้ออกไปหางานทำก็ “บน” กับเจ้า เหมือนกันครับ ไหว้ศาลเจ้าตลอดเส้นทาง แต่ก็ยังคงลำบากอยู่เช่นเดิม

จนมีวันหนึ่ง ผมมาคิดว่าจะเปลี่ยนการดำเนินชีวิตใหม่...ผมกลับมาบ้าน คือ ไม่คิดที่จะต้องไปพึ่งใครอีก จะหางานทำในเพชรบุรีใกล้บ้าน เพื่อจะได้กลับมาดูแล แบ่งเบาภาระของครอบครัว

ช่วงนั้น...มีเพื่อนแจ้งว่าการบินไทยรับสมัครงานตำแหน่งช่างไฟฟ้า ผมไปหยิบคู่มือเกรดที่เรียนจบมา...เราก็เรียนใช้ได้ทีเดียว แล้วที่ผ่านมาเป็นปี ทำไมเรามัวแต่รอให้คนอื่นมาช่วยเรา ทำไมเราไม่เดินออกจากบ้าน เดินไปหาความหวัง ด้วยตัวเราเอง

วันนั้นจำได้ว่า...ผมออกจากบ้านได้กราบพระที่บ้าน ไหว้พ่อ แม่ แล้วออกเดินทาง

แต่ในการเดินทางครั้งนี้สิ่งที่ผมทำต่างไปจากทุกครั้งก็คือ เมื่อก่อนนี้ผมจะไหว้ “เจ้า” ทุกที่ แต่ครั้งนี้ผมไม่ยกมือไหว้ศาลข้างทางที่รถผ่าน..ผมไม่บนใด ๆ ทั้งสิ้น

ผมนึกถึงเป้าหมายอยากได้งาน ผมนึกถึงแต่พระพุทธรูปคุณและพ่อแม่ว่าลำบากเท่านั้น ผมอยากจะช่วยให้ชีวิตพ่อ แม่ ชีวิตผมดีขึ้น

เมื่อมาถึงสำนักงานการบินไทย... เจ้าหน้าที่แจ้งว่าตำแหน่งช่างไฟฟ้าที่ผมไปสมัครนั้น “ไม่ได้เปิดรับ”

ผมถึงกับอึ้งไปพักใหญ่ ๆ ...เอาไงต่อดี ?

อยู่ ๆ ก็มีผู้ชายคนหนึ่งมาสะกิดแขน บอกว่า.. “คุณครับที่นี่ไม่รับแต่ที่ปูนซีเมนต์ไทย เปิดรับพนักงานเยอะเลย”

ผมบอกว่า “ผมไปไม่ถูกครับ”

“ไม่เป็นไรไปด้วยกันผมพาไปเอง” ชายคนนั้นบอก

วันนั้นผมตามเพื่อนใหม่ไปสมัครงานที่ เครือซีเมนต์ไทย บางชื่อพาไปสมัครเสร็จ แถมเลี้ยงข้าวกลางวันผมอีก

หลังจากผ่านไปได้อาทิตย์ ผมถูกเรียกสัมภาษณ์ ผมดีใจมากที่สุด...เตรียมตัวอย่างดี ทบทวนตำราเรียน ลำดับประสบการณ์ที่เราทำอะไรมาบ้าง

ถึงวันเดินทางผมใช้วิธีเดิม

กราบพระที่บ้าน ไหว้พ่อ แม่...ไม่ไหว้ ไม่บนเจ้าข้างทาง ออกเดินทางแต่เช้า...พกความมั่นใจมาเต็มร้อย

การสัมภาษณ์เป็นไปด้วยความตื่นเต้น แต่ผมตอบอย่างเต็มที่.... และสิ่งที่ดีใจที่สุดในชีวิต คือ **ผมสอบได้**

ผมได้ทำงานเป็นคนกลุ่มแรก ๆ ของ SCG Chemical และทำให้มีรายได้ที่มั่นคงสามารถดูแลพ่อ แม่ น้อง ๆ ทุก ๆ คนได้ ทำให้ผมทุ่มเทกับการทำงานอย่างเต็มที่

อย่างที่ผมบอกไว้ว่าเวลาเจองานหนัก ๆ ผมจะนึกถึงตอนที่ผมต้องทำนา มันยากกว่า “งานที่ทำอยู่นี้” เยอะ

ตอนที่ เป็นลูกจ้างที่การไฟฟ้า ผมทนความลำบาก ทนแรงกดดันของหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานมาเยอะ...งานแค่นี้ ทำไมเราจะทำไม่ได้ แล้วผมก็ทำงานทุกอย่างได้อย่างสบาย

จากจุดนี้...ผมพาตัวผมเองมาได้เพราะว่า...

ผมไม่ดูดวง ไม่บ่นเจ้าข้างทางให้ช่วย ผมจะมีก็แต่พระพุทธรูปคุณพ่อ แม่ ที่อยู่ในใจและด้วยบุญคุณของเพื่อนกัลยาณมิตรคนนั้น

กับเพื่อนกัลยาณมิตรคนนั้น ผมไม่เคยเจอะเจอหรือได้ข่าวคราวของเขาอีกเลย ยังระลึกถึงอยู่เสมอครับและขอขอบคุณจากใจจริง หากท่านได้มีโอกาสอ่านหนังสือเล่มนี้และยังจำเรื่องราวในวันนั้นได้โปรดทราบ ว่า **“คุณคือคนที่เปิดโอกาสให้ชีวิตผมเปลี่ยน”**

ผมขอกราบขอพระคุณท่าน มา ณ ที่นี้ด้วยครับ

โบราณกล่าวไว้...ว่า

เกิดเป็นคนอย่าหมิ่นเงินน้อย

อย่านอนคอยวาสนา

อย่ารอคอยคนมาอุปถัมภ์

เพราะคนที่สำคัญที่สุด

ที่จะช่วยเหลือคุณได้อย่างแท้จริง

เต็มที เต็มพิกัด

คือ “ตัวคุณเอง”

**“ จงปลุกพลังใจในตัวเองขึ้นมา
ลงมือทำ นำตัวเองไปสู่ชัยชนะของตนให้ได้ ”**

ขบออกไว้ตรงนี้เลยนะครับว่า...ชีวิตคนเราจะดีขึ้นหรือไม่ขึ้นตัวเรานั้นแหละครับ คือคนที่จะนำพามันไป ไม่ใช่มันแต่รอให้พลังแห่งโชคลาภวาสนา มาจุด มาช่วย มาดันตัวท่าน จะไม่มีวันนั้น...และเป็นไปไม่ได้ครับ

คนที่เขาประสบความสำเร็จกันนั้น เขาไม่เคยรอให้ใครมาช่วย แต่เขาเลือกที่จะเดินหน้าเพื่อสร้างโอกาสให้กับตัวเอง คิดค้น และสร้างสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ เขาจะไม่มีข้อแม้ ไม่โทษใคร ๆ กับตนเองหรือบุคคลอื่น

โดยเฉพาะข้อแม้ในอดีต อย่างเช่น...

- เกิดมาจน
- เกิดมาไม่ฉลาดพอ
- เกิดมาไม่เก่ง เรียนหนังสือมาน้อย
- ที่บ้านไม่มีมรดก ไม่รวยเหมือนคนอื่นเขา

ข้อแม้ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นข้อแม้ที่ “ไร้สาระ” มาก ๆ สำหรับ

“ ว่าที่..คนที่ประสบความสำเร็จอย่างคุณ ”

เพราะในความเป็นจริงแล้ว...ต้องมองไปที่อนาคตที่เราต้องทำอย่างไร และลงมือทำอย่างมุ่งมั่น จริงจังด้วยตัวของเราเอง จึงจะสามารถก้าวไปถึงที่จุดของเป้าหมายดังที่หวังไว้ได้

จงคิดอยู่เสมอว่า...

เราจะทำอย่างไร จึงจะเปลี่ยนชะตาชีวิตของเราให้ดีขึ้นมาได้ และที่สำคัญเราจะทำอย่างไรให้วันนี้ดีขึ้นกว่าเมื่อวานนี้ ดีขึ้นในทุก ๆ วัน

“ เมื่อเราคิด..สมองของเราก็จะฝัง
ลงไปในชีวิตที่สำคัญ ก็จะได้แสดงออกมา
เป็นคำพูดและการกระทำ
ซึ่งจะนำมาซึ่งชัยชนะแห่งตน ”

ตัวผมเองพอจะสรุปได้ว่า..

หัวใจสำคัญที่จะนำพาความสำเร็จมาสู่คุณได้ มีอยู่ 3 เรื่องใหญ่ ๆ

ก็คือ

- การเชื่อในทัศนคติที่ถูกต้อง
มีศรัทธาต่อตนเองอย่างแรงกล้า ว่าเราทำได้
- การลงมือทำ ทำอย่างต่อเนื่อง
พัฒนาเรียนรู้อยู่เสมอ นำสู่การปฏิบัติจริง
- หมั่นตรวจสอบเป้าหมาย
และทำการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ
เพื่อที่จะก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง

ผมเชื่อว่าหากเราทำตาม 3 สิ่งนี้ได้ ความสำเร็จก็จะอยู่ใกล้แค่เอื้อม เรียนรู้ และพัฒนาปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง

คุณต้องบอกกับตัวเองว่า

“ คนยิ่งใหญ่...ใครก็เป็นได้
ความสำเร็จ...ใครก็ทำได้ ”

“ ที่สำคัญคนที่ยิ่งใหญ่..คนที่สำเร็จ
คนต่อไปต้องเป็น ‘คุณ’ ”

สิ่งที่จะทำให้เรายิ่งใหญ่ได้ในภายหน้า คือ..ความขยันหมั่นเพียร วิริยะ ความมุ่งมั่น บากบั่น มุ่งมั่นขยันทำงาน การหาความรู้เพิ่มเติม พัฒนาค้นหาตัวเองอยู่เสมอ มาอัปเดตตนเองให้ดีขึ้นของชีวิตนั้นดียิ่งขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง

การลงมือ “ทำ..ทันที” ย่อมนำพามาซึ่งความสำเร็จมาสู่ตัวเราเองได้เร็วขึ้น

หากในวันนี้เรายังไม่ได้รับความสำเร็จหรือความก้าวหน้ามากเท่าที่ควร หรือ เท่าที่เราหวังไว้ จงมองย้อนมาที่ตัวเองว่า

“ คุณทำปัจจุบันนี้ได้ดีที่สุดหรือยัง
จงทำวันนี้ให้ดีที่สุด
แล้วความสำเร็จจะทำหน้าที่ของมันเอง ”

อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้อีก คือ

- ความเพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อถอย
ในทุกสถานการณ์
- กล้าที่จะมีความคิดที่จะทำสิ่งใหม่ๆ
- มีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิตอยู่เสมอ

เป็นเรื่องปกติของการทำงานและการดำเนินชีวิต ที่ตัวเราย่อมต้องเจอทั้งปัญหาและอุปสรรค บางครั้งเราต้องเจอโจทย์ชีวิตที่ยาก ๆ ที่ทำให้เราเกิดความท้อแท้ใจ หรือล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า

แต่หากเรามี

- ความเพียรพยายามมีความอดทนที่มากพอ
- มีความคิดที่ดีสามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ตัวเองได้
- คิดบวกอย่างสร้างสรรค์
- สู้ไม่ถอย

ก็จะเป็นเหตุผลที่ทำให้ตัวเรานั้นประสบความสำเร็จได้

ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน และอดทนที่จะไปถึง

ผมเชื่อเสมอว่า..คนเราทุกคนต่างมีเป้าหมายในการทำงานในการดำเนินชีวิต รู้ว่าอยากที่จะไปให้ถึงจุดไหน

แต่บางคนอาจยังมองไม่เห็นหนทางที่จะไปยังจุดนั้น จึงอาจมีบางคราวที่หลงทางหรือต้องล้มลุกคลุกคลาน

แต่หากเราอดทน มีการวางแผนที่ดีและต้องเชื่อมั่นว่า...

“ เราทำได้...เราทำได้...และต้องทำให้ได้ ”

“ ให้นำกำลังใจตนเองอยู่เสมอ
ปลุกพลังใจของคุณขึ้นมา
ลงมือทำอย่างมีพลัง
ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ไปให้ได้ ”

คนที่ไม่ประสบความสำเร็จส่วนมาก..มักไม่มีความพยายาม ไม่มี ความอดทนอย่างเพียงพอ ยอมแพ้ต่ออุปสรรคไปอย่างง่าย ๆ และรวดเร็วเกินไปงานหนักก็ไม่เอา งานเบาที่ไม่สู้ แล้วจะอยู่ในสังคมนี้ได้ อย่างไร

ช่วงที่ผมทำงานเป็นลูกจ้างการไฟฟ้าที่รังสิตนั้น งานปักเสาพาดสาย ขยายเขต เป็นงานที่หนักมาก ๆ ทีเดียวน แต่ผมก็อดทน ผมพยายาม ผมผ่านความลำบากมาได้

ก็เพราะผมมีเป้าหมายของชีวิต คือ...

อยากได้รับการบรรจุเป็นพนักงานการไฟฟ้า จะได้เบิกค่ารักษาพยาบาลของพ่อได้

เวลาที่ผมเจอกับงานหนัก ๆ งานยาก ๆ ผมจะนำเป้าหมาย นำความหวัง มาเป็นกำลังใจ ให้ทำงานนั้นให้ได้ ผมก็จะนึกถึงตอนที่ผมต้องทำนา..ต้องเดินไถนา เดินตามรถไถนาในโคลน ผมยังทำได้

ทำให้คิดต่อได้ว่างานไฟฟ้าลำบาก เล็กน้อย ทำไมเราจะทำไม่ได้ ผมจะสร้างแรงใจ ปลุกพลังใจอยู่เสมอ คือ อยากให้ครอบครัวสบายมีรายได้มั่นคง อยู่อย่างมีความสุข คือความหวังที่หล่อเลี้ยงจิตใจ ให้ผมทำได้สำเร็จในวันนั้น

ผมท่องไว้ในใจเสมอว่า....

ต้อง อดทน...อดทน... และ...อดทน ให้มาก ๆ

ช่วงนั้น...มีเพื่อนที่เรียนด้วยกันมาขอทำงานด้วย เพราะการทำงานไฟฟ้าเทห์มาก หล่อมาก มีโอกาสเพื่อว่าจะได้รับบรรจุ จะได้สบาย ๆ

แต่พอมาทำจริงเจองานโหด ชุตเสาไฟฟ้า ทำได้ 3 วัน เพื่อนผมหนีกลับบ้านเลยครับ รั้งกับงานหนักนี้ไม่ไหว

ความอดทนของคนเราที่มีไม่เท่ากัน

ผมทำงานไฟฟ้าที่ว่า...อยู่อีกหลายเดือน อดทนมันให้ถึงที่สุด... มีเป้าหมายชัดเจนที่สุด คือ อยากรับบรรจุ อยากรับค่ารักษาพยาบาลพ่อแม่ได้

แต่เมื่อเป้าหมายมันไม่เป็นดังที่เราหวังไว้..ไม่ชัดเจน..ห่างไกล เราก็ต้องเปลี่ยนเป้าหมายใหม่โดยทันที

เมื่อถึงคราวต้องเปลี่ยน...อย่าติดยึดกับความหวังเดิม ๆ ต้องกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิต ให้ไปสู่ในสิ่งที่ดีกว่า กับเวลาที่ผ่านไป ผมไม่เคยเสียดาย

- ผมกลับตีใจที่ผมได้เรียนรู้ชีวิตของผู้คนอย่างมากมายหลากหลาย
- ผมได้ฝึกความอดทนความเข้มแข็งของจิตใจ
- เป็นกำไรของชีวิตที่ซื้อหาไม่ได้
- เป็นจุดต่อที่สร้างพลังในการดำเนินชีวิตให้กับตัวเราในอนาคต
- เป็นทรัพย์สินที่สำคัญ ก็คือ องค์ความรู้จากการทำงาน และประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต

ที่ผมได้เรียนรู้และนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพในวันนี้...ขอบคุณการไฟฟ้าครับ

ในความเป็นจริงแล้วผมเห็นว่า...สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้เราเดินไปไม่ถึงฝั่งฝันได้ ก็คือ “ตัวเราเอง” ที่ขาดความกล้า...ยังกลัวสิ่งรอบข้าง...ไม่กล้าเจอสิ่งใหม่ๆ ดังนั้นท่านต้องมีความกล้า ฝึกความกล้าให้เกิดขึ้นกับตัวเรา...

“ คนที่เราเห็นเขาเป็นคนกล้านั้น

ไม่ใช่เขาไม่กลัว

แต่เขาต้องกล้าทำ...ในสิ่งที่เขากลัว

ให้สำเร็จ ไม่กลัวอีกต่อไป ”

ถ้าเรายัง

- มีทัศนคติในเชิงลบเกี่ยวกับตัวเอง
- ถ้าเราไม่เชื่อมั่น ไม่ศรัทธาว่าตัวเองทำได้
เราก็จะทำไม่ได้..ไม่มีวันที่จะพบกับความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

อยากจะทำให้กำลังใจทุกท่านว่า

“ ไม่มีสิ่งใดที่คนเราทำไม่ได้..

นอกจากไม่ทำ

การกระทำย่อมดังกว่าคำพูดเสมอ ”

มนุษย์เราทุกคนนั้น...ล้วนมีทั้งจุดดีจุดเด่นและจุดด้อยด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้น คนที่จะประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง คือ ผู้ที่รู้ว่าจุดแข็งของตนเองคืออะไร แล้วหาวิธีการสร้างโอกาส ที่จะนำจุดแข็งนั้นออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้มากที่สุด

ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้จุดด้อยให้ลดลงเหลือน้อยที่สุด ผู้ที่ทำแบบนี้ได้..ก็จะประสบความสำเร็จได้ แล้วยังจะใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขตามแนวทางที่ต้องการได้ การเพิ่มจุดแข็ง...การลดจุดอ่อน...คุณก็ทำได้

ไซรัส เอช เค เคอร์ติส กล่าวไว้ว่าคิดว่า

มนุษย์เรามีอยู่ 2 จำพวก..คือ

1. พวกที่ปราศจากคุณค่า
ผู้ที่ไม่สามารถทำได้ตามที่บอกให้ทำ
2. ผู้ที่ไม่ทำอะไรเลย

ท่านผู้อ่าน กับ ผม จึงเป็นคนพวกที่ 3 คือ

“ พวกที่ทำได้ทุกอย่าง
ด้วยตัวเอง ”

บทที่
4

พลังแห่ง
ศรัทธา

“ ความศรัทธา...
นำเราไปสู่ความสำเร็จ ”

มันด้วยจิตศรัทธา

ในช่วงที่ผมศึกษาที่คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผมสงสัยว่าทำไมที่นี่จึงไม่มีองค์พระวิษณุที่เป็นเทพแห่งช่าง เป็นที่เคารพของคนที่นี่เรียนช่างทุก ๆ คน ที่โดยปกติจะต้องมีทุกแห่งทั้งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ที่จะต้องมีไว้เป็นที่เคารพสักการะ บูชาเป็นพลังที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของครู อาจารย์ นักศึกษาทุก ๆ คน

ผมได้สอบถามท่านอาจารย์ที่อยู่มานานแล้ว...

ท่านตอบว่าเคยคิดสร้างอยู่หลายครั้งเหมือนกัน แต่ก็มีเหตุให้ต้องล้มเลิก สร้างไม่สำเร็จ ไม่มีทุนทรัพย์ด้วย

จากคำตอบนี้เอง...ยิ่งทำให้ผมยิ่งมีความมุ่งมั่นมากขึ้น ตั้งใจว่า จะต้องสร้างองค์พระวิษณุท่านขึ้นมา ให้เป็นที่สักการะ ให้ทุก ๆ คนได้กราบไหว้ เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของทุกคนให้ได้

จุดนี้เป็น “พลังที่ฝัง” อยู่ในใจของผมมานานตั้งแต่สมัยเรียนวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรีแล้ว ผมจะเป็นคนที่นับถือองค์พระวิษณุเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะผมจะมีเรื่องทุกข์ใจหรือไม่สบายใจในเรื่องใด ๆ ทุก ๆ ครั้งผมจะไปไหว้องค์ท่านและนั่งสงบสติอารมณ์ทำสมาธิอยู่ข้างองค์พระวิษณุเสมอ (โชคดีที่ผมได้ฝึกการนั่งสมาธิมาตั้งแต่เด็ก)

เมื่อนั่งสมาธิข้างองค์ท่านทำให้ผมสบายใจ..เกิดสติ...มีพลังที่จะก้าวต่อสู้กับชีวิตต่อไปเสมอ

ผมจึงได้ปรึกษากับท่านอาจารย์ รศ.พอพันธ์ สุทธิวัฒน์ คณะบดี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมในสมัยนั้น ท่านบอกว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ เลย ท่านและคณาจารย์ในคณะพร้อมสนับสนุนคุณนิคมอย่างเต็มที่

ผมก็มาวางแผนต่อว่า จะทำอย่างไรต่อ...

สิ่งแรกที่ต้องทำ และ เป็นเรื่องใหญ่ คือ ต้องหาทุนให้ได้ ซึ่งในขณะนั้นตัวเราเองก็ไม่มั่งมีประมาณ ไม่มีทุนส่วนตัว

แต่ผมก็มี “ความเชื่อ...มีความมุ่งมั่น” ว่า

“ เมื่อผมจะทำสิ่งใด...ผมต้องทำให้ได้ ”

ผมวางแผนในการรวบรวมผู้คนผู้ที่จะมาสนับสนุนก่อน ช่วงนั้นผมเป็นนายกองค์การนักศึกษาจึงได้เรียกประชุมเพื่อน ๆ ปรึกษาศิษย์เก่าของคณะฯ เพื่อจัดงานคืนสู่เหย้า เพื่อหาทุนมาจัดสร้างองค์พระวิษณุที่ทุกคนอยากเห็น

ทุกคนเห็นด้วย...ร่วมด้วยช่วยกัน...ดำเนินงานกันอย่างเต็มที่ วันงานผมขึ้นพูดบนเวทีว่า..คณะของเราตั้งมานานหลายปีแล้ว แต่แปลกมากที่ทำไม คณะเราถึงไม่มีองค์พระวิษณุที่เป็นสิ่งได้กราบไหว้บูชาเป็นสิ่งที่คุ้มครอบปกป้องทุก ๆ คน ผมจะดำเนินการจัดสร้างโดยเริ่มตั้งแต่วันนี้จากพวกเราทุก ๆ คน ขอรับบริจาคจากแรงศรัทธาของท่าน

ตัวผมเริ่มบริจาคที่ 2,000 บาทก่อนคนอื่น แล้วก็มีหลาย ๆ คน ร่วมสมทบทุนกันอย่างต่อเนื่องด้วยความเต็มใจ เราได้เงินครั้งแรกประมาณ 30,000 บาท ผมได้นำไปมอบกับท่านคณะบดี ขอให้ดำเนินการออกแบบได้

ท่านคณะบดีบอกว่างบประมาณยังไม่พอเกรงว่าจะไม่สำเร็จ จึงขอรับบริจาคจากน้อง ๆ นักศึกษาตามแต่ศรัทธาให้มีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์ครั้งนี้ ก็ได้งบประมาณเพิ่มมากพอสมควร

ผมจ้างนักเขียนรูปออกแบบองค์พระวิษณุแล้วนำไปให้อาจารย์ดู ท่านแจ้งว่าได้ออกแบบแล้วยังขาดงบประมาณอยู่อีก 80,000 บาท ผมแจ้งท่านไปว่า...ขอให้ดำเนินการสร้างได้เลยครับ ผมจะเป็นคนรับผิดชอบหาค่าใช้จ่ายทั้งหมดมาให้เอง...

ผมตอบไปเช่นนั้น เพราะผมมีความเชื่อ มีความมั่นใจว่า...

“ ผมมีศรัทธา..มีความมุ่งมั่น
และส่งผลนี้ให้กับคนรอบข้างทุกคน
พลังแห่งศรัทธาจะนำมาสู่ความสำเร็จ ”

ทางคณะฯ เริ่มจ้างช่างมาปรับพื้นที่...เริ่มปั้นรูปองค์พระวิษณุ ช่วงนั้นผมติดตามตลอดเวลา ลุ้นให้ทุกอย่างผ่านไปด้วยดี ด้วยใจที่เต็มเปี่ยมความศรัทธาที่จะได้สร้างองค์พระวิษณุได้เห็นองค์จริง ๆ ของท่าน มีความสุขใจ ตื่นเต้นมาก ๆ

| มีความมุ่งมั่นและสู้ไม่ถอย

ผมกลับมาคิดทบทวนว่า...แล้วผมจะต้องหาเงินมาจากไหน เพราะเป็นเงินจำนวนมาก

แต่ผมมีความเชื่อว่า “ผมต้องทำได้” คุกรุ่นอยู่ในใจ มีความศรัทธาที่เต็มเปี่ยมที่จะสู้ดีให้กับสถาบันและส่วนรวม

ผมนำความคิด...ความศรัทธา ไปคุยกับผู้ที่ผมเคารพท่านหนึ่ง คือ **คุณสุรียน วันเพ็ญ** รองประธานกรรมการกลุ่มบริษัทอุเบะ ประเทศไทย (สมัยนั้น) ซึ่งท่านเห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ได้มีสิ่งเคารพต่อองค์กรและสถาบันจะทำให้คนเกิดพลังใจ

ท่านลงมือช่วยโดยการจัดการแข่งขันกอล์ฟการกุศลขึ้น มีนักกอล์ฟมาร่วมกันทำบุญจำนวนมาก

เราได้เงินครบตามจำนวนที่ต้องการ ดีใจและประทับใจมาก ๆ ครับ นี่คือพลังแห่งความศรัทธาของคุณสุรียน วันเพ็ญและนักกอล์ฟ ที่มีส่วนช่วยสร้าง **“ความศรัทธา”** ให้เป็นจริงในวันนั้น

ผมขอขอบคุณ **คุณสุรียน วันเพ็ญ** และนักกอล์ฟทุกท่านอีกครั้ง มา ณ ที่นี้ด้วยครับ

วันที่ผมนำเงินทั้งหมดไปมอบให้ท่านอาจารย์ พร้อมกับบอกอีกว่า ถ้าติดขัดประการใด ให้รีบแจ้งผมนะครับ ผมจะมาดำเนินการให้ทันทีครับ อาจารย์บอกว่าไม่ต้องแล้วครับ ตอนนี้มีคนมาร่วมบริจาคเพิ่มเติมอีกหลายคน เขามิ่งบประมาณที่มากพอแล้วครับ เขามั่นใจว่าเราสร้างได้สำเร็จแน่นอน

จุดนี้คือความสุขใจอิมโอมปลื้มในใจที่สุดอีกเรื่องหนึ่งในชีวิต ทำให้เรามีพลังใจพลังในการทำงานเพิ่มขึ้นอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย

การทำงาน หรือ การทำอะไรใหม่ๆ ใหญ่ ๆ ยาก ๆ

- ช่วงแรก ๆ อาจจะมีปัญหาอยู่มาก
- แต่เมื่อเรามีความมุ่งมั่น ทำอย่างไม่ย่อท้อ
- หากคนมาช่วยอย่างถูกคน ถูกที่ ถูกเวลา
- คนเห็นความมุ่งมั่น...เริ่มเห็นความสำเร็จ
- คนก็จะเริ่มเข้ามาช่วยกันมากขึ้น เพราะคนเราทุกคน ล้วนแล้วแต่ต้องการความสำเร็จด้วยกันทั้งสิ้น

“ ความสำเร็จส่วนรวมสร้างได้
จากพลังความร่วมมือของทุกคน
ที่ต้องการสิ่งเดียวกัน ”

ช่วงนั้นผมโทรศัพท์ติดตามการก่อสร้างองค์พระวิษณุเกือบทุกวัน ด้วยความอยากเห็นความสำเร็จที่ตนเองมุ่งมั่น..และศรัทธา ผมปลุกใจตัวเองและคนร่วมคิดร่วมทำ ทุกภาคส่วนว่า

“ เรามาร่วมด้วยช่วยกัน
สร้างประวัติศาสตร์ให้สังคมได้จดจำว่า
เราคือกลุ่มคนที่มารวมตัวกันสร้างสรรค์
สิ่งดี ๆ นี้ ให้กับสถาบันการศึกษา
และสังคมส่วนรวม ”

แล้วความฝันที่ตั้งไว้ก็เป็นจริง... เราสามารถทำได้

เราทุกคนไม่ได้รับแคร์ไบบปริญญา...

แต่เราทุกคนได้ความภูมิใจ ได้รับเกียรติประวัติในชีวิตไปด้วย

ในส่วนของคณาจารย์ท่านสามารถพูดได้ว่า..

ท่านคือผู้ที่ร่วมสร้างองค์พระวิชญ์ขึ้นมาให้เป็นที่สักการะเคารพ
บูชาคุ้มครอบป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เรามองไม่เห็น
ให้มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป....

มีอาจารย์เก่าท่านหนึ่งพูดว่า...

คุณนิคม อ่อนละมัย เขาเป็นใคร..

ทำไมจึงมีพลังมีความสามารถรวมผู้คนมาร่วมใจสามัคคี

มาร่วมกันสร้างองค์พระวิชญ์ขึ้นจนสำเร็จได้

ทั้ง ๆ ที่เราคิดกันมาตั้งนานอยากทำมาหลายปีแล้ว

จากวันนั้นจนถึงวันนี้...

องค์พระวิชญ์เทพก็ตั้งเด่นเป็นสง่า

อยู่ที่หน้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เป็นที่เคารพบูชากราบไหว้บูชาของคณาจารย์ นักศึกษาและศิษย์

เก่าทุก ๆ ท่านที่ได้แวะเวียนไปกราบไหว้อยู่จนถึงทุกวันนี้...

เรื่องนี้อยากจะบอกท่านผู้อ่านว่า...

- เรื่องบางเรื่อง ความสำเร็จมีอยู่แล้ว
- เพียงแต่รอคนที่ลงมือทำ
- รอคนที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ด้วยแรงศรัทธา
- ความสำเร็จก็จะเกิดขึ้นจริงได้

“ความสำเร็จในชีวิต” ของท่านผู้อ่านก็

- ยืนรอ..นอนรอ..ยิ้มรอ ท่านอยู่นานแล้ว
- หากท่านอยากเห็น...อยากเป็น..อยากได้อย่างจริงจัง
- คิดและลงมือทำทันที
- ด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจและศรัทธาในตัวเอง

“ ท่านก็ไปถึง ความสำเร็จ
ของท่านได้เช่นกัน...”

“ทุกอย่างทำได้ด้วยหัวใจที่ไม่ยอมแพ้”

ตลอดชีวิตของผม..ผมนับถือองค์พระวิษณุมากที่สุด
เพราะเราสามารถจับต้องได้ด้วยการสัมผัสด้วยจิตใจจากข้างใน
สามารถรับรู้ได้ถึงพลังใจที่ทำให้มีความเข้มแข็งอยู่เสมอ

ความศรัทธานำมาต่อ ยอดความคิดผมอีกครั้ง..

คือ ผมอยากสร้างองค์พระวิษณุองค์เล็กมาห้อยคอ
เพื่อหาทุนให้กับน้องๆ นักศึกษาในการเรียน เพื่อเป็นคนดี คน
เก่ง ออกไปช่วยประเทศชาติของเราในอนาคต

ขณะที่เขียนหนังสือเล่มนี้...ผมได้มาเป็นอาจารย์พิเศษและผู้ทรง
คุณวุฒิประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีแล้ว
ครั้งนี้ผมปรึกษากับ **“อาจารย์กรปภพ รัตนวิจิตร”** อาจารย์รุ่น
น้องที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และชอบทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม
เหมือนกัน

คุยกันแล้วก็เห็นด้วยกันอย่างยิ่งว่า...

**“จะร่วมกันสร้างสิ่งที่ดีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของ
คน และให้เป็นพลังในการดำเนินชีวิตของผู้มีจิต
ศรัทธา”**

“อาจารย์กรปภพ รัตนวิจิตร”

รับอาสาดำเนินการจัดสร้างเอง โดยบอกว่า..

“ผมมีความชำนาญ...เดี่ยวให้นักศึกษาช่วยออกแบบ แล้วมาช่วย
กันดูพิมพ์อีกครั้งครับ”

แล้วทุกอย่างก็เป็นไปตามแผน

ครั้งนี้การรวมพลังกันทำได้ง่ายกว่าครั้งแรกเพราะคนมีจิตศรัทธา
การออกแบบ...ออกมาได้สวยงามดูแล้วน่าศรัทธามาก เราได้
ทำการเปิดให้จองเหรียญพระวิษณุในงานวันคืนสู่เหย้าลูกชาววิษณุกรรม

โดยผมแจ้งว่าเหรียญนี้ปลุกเสกด้วยหลวงพ่อสิน...ท่านเป็นศิษย์
เอกของหลวงปู่ทิมวัดระหารไร่ อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ท่านเป็น
ที่นับถือของคนระยองและทั่วทั้งภาคตะวันออกก็ว่าได้ มีคนสั่งจองด้วยความศรัทธาเป็นจำนวนมาก

และนี่คือความสำเร็จจากความศรัทธาอย่างแท้จริงที่ผมเชื่อมั่น
เสมอมา

“ คนเราเมื่อคิดดี..ทำดี..ทำได้จริง
ก็จะมีคนศรัทธา มาเชื่อถือ
และนั่นจะนำมาซึ่งความสำเร็จ
แห่งตนเองและคนรอบข้างครับ ”

“ ศรัทธา...

คือพลังที่จะนำพาเราไปสู่

ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ”

บทที่
5

จงมีแรง

บันดาใจ

อยู่ตลอดเวลา

“ เหมือนคนมีอาวุธอยู่ในตัว
แต่ใช้อาวุธนั้นไม่เป็น
อาวุธก็ไร้ค่า ”

ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่มีแรงบันดาลใจมาตั้งแต่เด็ก ๆ ถ้ามีเป้าหมาย.. จะทำอะไร ต้องทำให้ได้..ต้องไปให้ถึงเป้าหมายผมจะหมดแรงไม่ได้... ล้มแล้วต้องรีบลุกขึ้นมาสู้ใหม่...อีกครั้ง...อีกครั้ง...ทำใหม่..ปรับใหม่ จนสำเร็จให้ได้

ถึงแม้ว่าในอดีตผมจะพบกับความยากลำบากมากสักเพียงไหน แต่ในอนาคตข้างหน้า...ผมจะต้องประสบความสำเร็จให้ได้ ต้องสู้และฝ่าฟัน ไปให้ถึงจุดหมาย

ผมอาจจะแพ้ในวันนี้...แต่วันหน้าไม่ใช่ผมแน่นอน

เพราะผมจะนำจุดอ่อนกลับไปฝึกฝนให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ผมไม่เคยยอมแพ้...ไม่ท้อถอยต่อปัญหาใด ผมจะคิดและบอกกับตัวเอง อยู่เสมอว่า จะต้องทำอย่างไร เราจึงจะสามารถสร้างความสำเร็จให้กับตัวเองได้ เราจะชนะต่ออุปสรรคนี้ไปได้อย่างไร

ผมเริ่มต้นจากการทำงานทุกอย่าง ทำทุกสิ่งที่มีโอกาสเพื่อฝึกปรือที่จะได้เรียนรู้ ให้เกิดเป็นความชำนาญ ด้วยความอดทน ผมเป็นคนไม่เคยเกียจงาน ขอให้ทีมงานทำ

ผมทำงานสุจริตที่มีรายได้มาหล่อเลี้ยงชีพ และผมต้องการความรู้ตลอดการเดินทาง เพื่อสร้างโอกาส สร้างความสำเร็จในชีวิตให้เพิ่มขึ้นทุกวัน

ผมเชื่อนะครับว่า

“ คนเราคิดอะไร..ฝันอะไร
ก็จะได้อย่างนั้น
และผมก็ได้พิสูจน์แล้วว่า
มันเป็นความจริง ”

ผมเชื่อว่าพลังแห่งความคิดดี พลังของความฝัน
ผมเชื่อว่ามันสามารถเปลี่ยนแปลงทุกอย่างให้ดีขึ้นได้
ด้วยการลงมือทำ....

ที่ผมเชื่อแบบนั้นเพราะผมเองพิสูจน์ด้วยตัวเองมาแล้ว จากเด็กต่างจังหวัดที่มีครอบครัวยากลำบากมาก เพราะพ่อที่เป็นหัวหน้าครอบครัวป่วย ต้องใช้เงินรักษามาก

ตอนนั้นผมแทบมองไม่เห็นอนาคตเลย..แต่ผมก็ทำงานทำ สู้อุตทน พัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง

จนมาถึงปัจจุบันนี้ ผมประสบความสำเร็จในชีวิตในระดับหนึ่งในระดับที่ผมพอใจและภูมิใจเป็นอย่างมาก ที่มีรายได้สามารถดูแลครอบครัวและคนรอบข้างได้อย่างมีความสุข

| อันบุคคลยังมีความรู้มีปัญญา จะเป็นอาวุธที่ยอดเยี่ยมแห่งตน

คุณเคยไหมครับกับประโยคข้างต้นนี้

ผมเองมองว่ามันสามารถสะท้อนสังคมได้เป็นอย่างดี

จริงอยู่ครับว่า..ความรู้มันเปรียบเสมือนบ่อเกิดของความคิด

แต่ต้องไม่ลืมนำเอาความคิดนั้นมาลงมือทำด้วยนะครับ

ผมเองพิสูจน์ด้วยตัวเองมาแล้วครับว่า..ต่อให้เรามีความรู้มากเพียงใด แต่ไม่นำไปใช้ ใช้ไม่เป็น ไม่ลงมือทำอย่างจริงจัง ความรู้ ความคิดนั้นก็ยากก่อให้เกิดประโยชน์อันใดให้กับชีวิต และจะไม่มีประสบการณ์ในการทำงานดังคำกล่าวที่ว่า

“ ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด ”

หลายคนชอบคิดว่าตัวเองนั้น “รู้แล้ว” แต่จริง ๆ แล้วตัวเองกลับไม่รู้จริงไม่รู้อะไรเลย

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง..คือ...คนเรานั้นเกิดมามีหนึ่งปาก..มีสองหู ดังนั้นต้องฟังให้มาก ฟังให้เป็น ฟังด้วยใจ ด้วยจิตตะปัญญาญาณ จึงจะเกิดพลังความคิดที่ดี ที่สร้างสรรค์ได้

การมีความรู้..แต่ไม่รู้จักการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิต ก็น่าเสียดายเปล่า

ยิ่งนาที ที่คุณต้องไปเผชิญกับความลำบาก ถึงคุณมีความรู้เยอะ แต่ไม่สามารถดึงเอาความรู้นั้นมาใช้ได้ นั่นแหละครับที่ผมกำลังบอกคุณว่า เสียดายความรู้

“ เหมือนคนมีอาวุธคืออยู่ในตัว
แต่ใช้อาวุธนั้นไม่เป็น อาวุธดีก็ไร้ค่า ”

หรือ มีคำพูดหนึ่งที่กล่าวไว้ดีมากว่า..

“มีเงินกระจายอยู่เต็มท้องถนน ขึ้นอยู่กับว่าใคร
จะมีความสามารถมาเก็บเอาไปใช้ได้”

ใครรู้วิธีเก็บ ก็เก็บได้ไม่มีวันหมด แต่คนที่ไม่รู้วิธี ก็มองไม่เห็น ก็ยากจนอยู่ต่อไป

หากเราประเมินตนเองไม่ได้ว่า...ตัวเราเองมีความรู้อะไร...เราก็จะมองไม่เห็นโอกาส เรามองไม่เห็นความสามารถ มีจุดแข็งอะไร ไม่เคยมองหา ไม่เคยค้นหา มัวแต่มองข้ามความสามารถตนเอง มัวแต่กลัว มัวแต่กังวลในใจ เราก็จะไม่มีวันมองเห็นโอกาสที่มีอยู่...มองไม่เห็นเงินที่กองอยู่ แม้เงินนั้นจะมากองอยู่ตรงหน้าคุณก็ตามที่

หากคุณอยากมองเห็นเงิน...อยากใช้อาวุธเป็น..คุณต้อง

- กล้าที่จะมองหาสิ่งใหม่ๆ
- กล้าที่จะเปิดความคิดตัวเอง
- กล้าที่จะตั้งเป้าหมายให้ชีวิต
- กล้าที่จะลงมือทำ
- กล้าที่จะเห็นความสำเร็จ

คุณก็จะใช้อาวุธเป็น ขำนาญ และเก็บเงินได้อย่างสนุกสนาน

ผมพูดถึง..เป้าหมายของชีวิตบ่อยๆ ก็เพื่ออยากจะบอกว่า..

เกิดเป็นคนนั้นต้องมีเป้าหมาย...ไม่ใช่อยู่ไปวันๆ

ลองถามตัวเองดูครับว่า...คุณอยากใช้ชีวิตแบบไหน ? อยากให้ชีวิตคุณเป็นอย่างไร ?

ถ้าคุณได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตในอนาคตได้ชัดเจน...ผมเชื่อเหลือเกินว่าคุณจะมีพลังในการทำตามความฝันของคุณให้เป็นจริง เป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ที่มากขึ้นเป็นเท่าทวีคูณ

! คุณต้องมีแรงบันดาลใจอยู่เสมอๆ ไม่ทอดถอย

ไม่ว่าใครก็อยากเป็นที่หนึ่งด้วยกันทั้งนั้น...บุคคลที่ประสบความสำเร็จ ที่เรียกได้ว่ามีความสำเร็จบนความสุขภาพ สุขใจ และสุขในทุกๆ ด้านของชีวิตนั้น ต้องมีแรงบันดาลใจอยู่เสมอว่า

“ ชีวิต...ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ หากตั้งใจจริงๆ ”

ผมก็เชื่ออย่างนั้น...และพิสูจน์มาแล้วว่า **“มันเป็นจริง”**

หากเราอยากเป็นที่หนึ่ง...อยากสัมผัสความสำเร็จ หากทำอะไรแล้ว มันยังไม่เห็นผล..หากตัดสินใจลงว่ายน้ำแล้ว แต่ยังไม่ถึงฝั่ง

- อย่าเพิ่งเหนื่อย
- อย่าเพิ่งท้อ
- อย่าพึ่งหมดไฟ
- สู้ต่อไปอย่าได้ถอย
- อย่ายอมแพ้

“ คนเราเริ่มใหม่ได้เสมอ...
ล้มเหลวได้...แต่ต้องไม่ยอมแพ้ ”

ล้มแล้วให้รีบลุกขึ้นมาสู้ใหม่อีกครั้ง..โดยเริ่มต้นด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง ปลุกพลังใจนั้นขึ้นมาใหม่ สร้างความเชื่อมั่นให้กับตัวเอง บอกกับตัวเองไปว่า...

“ ทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้ ”

Motivate Your Self,
Success in Your Life

มนุษย์เราเมื่อแพ้อแล้วเราสามารถที่จะกลับมาชนะได้...โดยการเรียนรู้ฝึกฝนและพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

ท่านลองหันไปดูนักกีฬา เช่น นักมวย เมื่อแพ้อแล้วจึงกลับมาซ้อมให้จริงจัง เรียนรู้คู่ต่อสู้ให้มาก หาจุดอ่อนของคู่ต่อสู้..หาจุดแข็งของเราให้เจอ เมื่อกลับไปชกอีกครั้งก็ใช้จุดแข็งของเรา ถล่มจุดอ่อนคู่ต่อสู้ ก็จะได้ชัยชนะได้

เราทุกคนสามารถเป็นผู้ชนะได้ทุก ๆ คน...แต่ต้องเรียนรู้การใช้อาวุธแห่งปัญญาและประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก็จะได้พบกับชัยชนะได้

มนุษย์เรานั้นไม่ใช่ประเภท “ปลากัด หรือ ไก่ชน” เมื่อแพ้แล้วก็จะกลัวคู่ต่อสู้และจะแพ้ตลอดไป ดังนั้นเมื่อล้มแล้วต้องรีบลุกกลับไปฝึกฝนให้มาก ๆ ปิดจุดอ่อนและเพิ่มจุดแข็งของเราให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตใจต้องเข้มแข็ง ไม่หวั่นเกรงอุปสรรคใด ๆ แล้วเราจะกลับมาเป็นผู้ชนะมีความสำเร็จอย่างแน่นอน

ผมเข้าใจว่า..เรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องยาก...แต่ก็ไม่มีอะไรยากเกินความสามารถของมนุษย์เรา ที่เราว่ายากนั้น คนอื่นเขาทำได้ ทำไมเราจะทำไม่ได้

ตัวคุณมี “พลัง” มากกว่าที่คิด

จงปลดปล่อยพลังนั้นออกมาเพื่อความสำเร็จของตัวเอง ใช้ “องค์ความรู้” คือ ความรู้...ความสามารถ...ประสบการณ์...ความเชี่ยวชาญเฉพาะตัว ออกมาใช้อย่างเต็มที่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งให้เราก้าวไปยังความสำเร็จได้ทั้งสิ้น

“องค์ความรู้” ที่ผมกล่าวไปนั้น หากคิดเป็น % ของความสำเร็จ...ผมให้แค่เพียง 30% ส่วนอีก 70% ที่เหลือก็คือ “ลงมือทำครับ และทำทันที”

- คิดแล้ว...ลงมือทำหรือยัง ?
- ขยันเต็มที่ และถูกวิธีหรือไม่ ?
- มุ่งมั่น พยายามมากเพียงใด ?

การลงมือทำต่างหากที่เป็นเหตุผลสำคัญ
ที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จ
แรงบันดาลใจ พลังใจ เรามีให้ตัวเองได้
แต่ต้องมีให้ถูกต้อง อย่าเข้าข้างตัวเองจนเกินความจริง

บางคนลงมือทำไปยังไม่ถึงไหน...แต่เฝ้าบอกกับตัวเองว่า ทำเต็มที่
ที่แล้ว..ทำจนสุดความสามารถแล้ว คิดแบบนี้แหละครับที่เรียกว่า “เข้า
ข้างตัวเองจนเกินความจริง” เมื่อเป็นเช่นนี้สิ่งที่คุณทำก็จะมีทางที่
จะประสบความสำเร็จไปได้เลย

อย่ามัวแต่รอ

คนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ มักจะพูดว่า

- แป๊บหนึ่ง รอก่อน ค่อยทำ
- รอก่อน คอยโอกาสเหมาะๆ ค่อยทำ
- ยังไม่พร้อม...

หากคุณกำลังรู้สึกเช่นนี้อยู่ ก็อย่าหวังเลยว่าจะ
ประสบความสำเร็จในชีวิตง่ายๆ

บางคนเฝ้าบอกแต่ตัวเองว่า...

“สักวันฉันจะต้องประสบความสำเร็จ”

แต่จนแล้วจนรอด ก็ไม่ลงมือทำอะไรเลย ผ่านวัน ผ่านเดือน ผ่าน
ปี ผ่านไปหลายๆ ปี ก็ไม่มีอะไรคืบหน้า ชีวิตไม่มีอะไรดีขึ้นมา

พอลงถามก็จะได้คำตอบว่า...รอเวลา ไม่มีเวลา รอโอกาสดี ๆ
คำตอบแบบนี้เขาเรียก “คำตอบลึนคิด” ครับ เพราะการรอเวลา รอโอกาส
นั้น เป็นการฆ่าเวลาทิ้ง แล้วก็สิ้นชีวิตไปโดยเปล่าประโยชน์

ลองถาม - ตอบ ตัวเอง ชัด ๆ ตรง ๆ ดูซิว่า..

- เวลาที่เหมาะสมคือตอนไหน ?
- โอกาสที่ดีที่สุดของคุณคือตอนไหน ?
- โอกาสที่รออยู่ จะมีไหม ?
- จังหวะดี ๆ ที่รอ คือจังหวะไหนกันแน่ ?
- รอเศรษฐกิจดีขึ้น รออนาคตที่ดีขึ้น จะมาเมื่อไหร่ ?

ถ้าตอบไม่ได้...ไม่รู้...

แล้วจะรอมันอีกหรือ ?

ผมเชื่อว่า ทุกคนเคยได้ยินคำนี้ครับ...

“ในวิกฤตย่อมมีโอกาสเสมอ”

ใช่แล้วครับผมกำลังจะบอกกับคุณว่า บางครั้งความสำเร็จมันก็ไม่
ได้มากกับความเพียบพร้อมเสมอไป

ชีวิตของคนหลายๆ คน ที่ยึดติดกับคำว่า “รอ” ทำให้เกิดความ
คุ้นชิน ไม่ตื่นนอน ไม่คิดจะกระทำการสิ่งใหม่ๆ อยู่แบบนี้แหละดีแล้ว...
คิดทำไม รอเวลาเดี๋ยวมันก็มาเอง....

ความคิดที่ดูแบบธรรมดาเช่นนี้แหละครับ..ที่จะเป็นตัวจุดรั้งความ
ก้าวหน้าของเราให้ถดถอย

อย่ารอเลยครับ...อย่ารอจนตัวเองพร้อมทุกด้าน แล้วค่อยลงมือ
กระทำ แต่จงลงมือทำตอนที่คุณคิดได้นั้นแหละแล้วทำเลย คิดแล้ว
ทำความสำเร็จก็จะบังเกิดขึ้นมา ความสำเร็จบางครั้งมันก็มากับความไม่
พร้อมนั้นแหละครับ

ผมเป็นคนที่ไม่เคยรอคอยเวลา...

- ถ้าคิดจะทำ คิด ใคร่ครวญดีแล้ว จะลงมือทำงาน
ทันที
- ถ้ามีโอกาสมาถึงผม ผมจะทำทันที
- ถ้าได้รับปากไปแล้ว ผมจะรีบทำทันที

จะลงมือทำให้ทันเวลา ทำให้เสร็จ

ถึงแม้บางครั้งผมจะพอรู้ว่า...งานนี้ถึงทำไปแล้วผลงานที่ออกมา
อาจจะสำเร็จได้ไม่ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ผมก็จะทำ.. เพราะทุกสิ่งเมื่อเรา
ได้เริ่มลงมือทำด้วยตัวของเราไปแล้ว มันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้
พัฒนาวิธีคิดวิธีการการทำงานที่ดีขึ้นมาได้ตลอดเวลา

เราจะเกิดการเรียนรู้และได้ทราบถึงกระบวนการทำงานที่ดีขึ้น
เราจะสามารถพัฒนางานให้ “ต่อยอด” ไปในทางที่ถูกต้อง จนกระทั่ง
ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

“ อย่าลืมว่า..
ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดในใจของมนุษย์เรา
ก็คือ “ความกลัว”
เราต้องรู้จักเอาชนะความกลัวให้ได้
จึงจะเป็นจุดเริ่มต้น
พาเราไปสู่เส้นทางแห่งความสำเร็จครับ ”

บทที่
6

ไม่มีคำว่า
สายเกินไป

(ทุกอย่างทำได้...)

“ เกิดเป็นคนต้องมีศรัทธาต่อตนเอง
จงเรียนรู้ มุ่งมั่นพัฒนาตนเอง
ให้ไปสู่เป้าหมายของชีวิตนั้นให้ได้

วันนี้เรามีอุปสรรคบ้าง..
แต่เชื่อว่าวันหน้าเราจะก้าวข้ามมันไปไม่ได้
วันนี้เราอาจจะไม่มีความสุขมากนัก
แต่วันหน้ามันจะเป็นวันของเราครับ ”

เกิดเป็นคนจงมีศรัทธาในตนเอง อย่าทิ้งความฝัน ..อย่าทิ้ง
อุดมการณ์ของตนเอง เป้าหมายอนาคตของเราเสียไปง่าย ๆ นะครับ...
หากลงมือไม่ทำ มันจะลลหายไป สู่วังอวกาศอันเว้งว่าง

“ เมื่อเราคิดจะลงมือทำอะไรสักอย่าง
จงลงมือทำให้ประสบความสำเร็จ ”

คุณลองกำหนดว่า...ตัวคุณคือนักฟุตบอลที่กำลังจะยิงจุดโทษ
เป้าหมาย คือ ยิงให้เข้าประตู อุปสรรคของคุณคือผู้รักษาประตู ความ
สามารถของตัวเอง เป็นเครื่องพิสูจน์

เมื่อคิดได้ว่าจะยังไปทางไหน โอกาสของคุณมีครั้งเดียวเท่านั้น
จงตัดสินใจยิง...ลูกฟุตบอลนั้น
เย้ ๆ !!! เยี่ยม เสียงนี้ = คุณทำสำเร็จ คุณได้รับชัยชนะ

แต่ถ้าไม่สำเร็จต้องพบกับความผิดหวัง จะเห็นอะไร...???

คำตอบ : หากลงมือทำ มันมีโอกาสสำเร็จ....คุณเห็นไหม ?
แต่ถ้ากลัวผิดพลาด ไม่ยิง ไม่ทำ ทำแบบมั่ว ๆ
โอกาสสำเร็จมันจะกลาย...เป็นศูนย์ทันที

ในชีวิตจริงของคุณ..จงเล่นต่อไป จงเล่น ให้มีโอกาสยิงประตูสัก
ครั้ง จงลงมือทำ ทำต่อไป ทำอีก ทำมาก ๆ อย่างน้อย ก็ยังมีโอกาสที่
จะสำเร็จ เชื่อเถอะครับ

“ คุณไม่มีทางสำเร็จกับเป้าหมาย
ถ้าคุณไม่ลงมือทำ ”

ผมมั่นใจว่า...น้อยคนนักที่จะไม่เคยผิดหวัง หรือล้มเหลวกับ
เป้าหมายที่ตั้งไว้ เมื่อถึงจุดที่ต้องพบเจอกับเรื่องราวที่เลวร้าย เจอ
เรื่องราวที่ทำให้ผิดหวัง หรือ เสียใจ ทำให้หลาย ๆ คนถึงกับต้องทิ้ง
ความฝัน ทิ้งเป้าหมายนั้นลงไปกลางทาง เพราะไม่กล้า...ที่จะยอมรับ
กับความผิดหวังนั้นได้

ช่วงเวลาแห่งการล้มเหลว...จะทำให้เราเกิดความคิดว่าความสำเร็จนั้น ช่างยากเย็นเสียเหลือเกิน และนั่นก็เป็นสาเหตุให้ล้มเลิกไปเลย

หากคุณเคยอ่านเรื่องราวของบุคคลที่ประสบความสำเร็จมาหลาย ๆ ท่าน คุณจะพบว่า การที่คน ๆ หนึ่งจะประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่ได้หมายความว่าเขาจะประสบความสำเร็จในครั้งแรกที่ลงมือทำแต่จะพบว่า...เขาทำซ้ำ ๆ ผิดพลาดแล้วปรับปรุงใหม่ อยู่ตลอดเวลา เขาจึงพบความสำเร็จ

ความจริงแล้ว ความสำเร็จยังไม่น่าหวั่นเท่า **“ความกลัวในหัวใจมนุษย์”** เรานะครับ

- กลัว...ทำไม่ได้
- กลัว...โดนดูถูก
- กลัว...การเริ่มต้น
- กลัว... ฯลฯ

เมื่อเอาความกลัว ขึ้นมาเป็นที่ตั้ง ทำயที่สุดแล้ว ก็จะต้องมานั่งเสียดายครับ เสียใจ ที่ทำไมนะ เราถึงไม่กล้าลงมือทำแต่แรก ซึ่งบางครั้งทำให้เราพลาดโอกาสดี ๆ ไปเลยก็มี

ความสำเร็จของบางคน...อาจดูเหมือนยิ่งใหญ่กว่าการมีบ้านหนึ่งหลัง จึงทำให้เกิดอาการกลัว ไม่กล้าคิด ไม่กล้าฝันต่อ ไม่กล้าทำ

แต่คุณต้องไม่ลืมครับว่า หากคุณกลัวก็จะทำให้คุณ..ไม่ได้เริ่มต้นเลยตั้งแต่แรก

หากความสำเร็จที่คุณต้องการ..เปรียบเสมือนบ้านหนึ่งหลัง นั้นหมายความว่า เราต้องลงมือหาเงิน ลงมือสร้างบ้าน หรือไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามเพื่อให้ได้บ้านมา

แต่หากเรากลัวไม่ทำอะไรเลย..แน่นอนครับว่าบ้านหลังนั้น ย่อมมีอยู่เพียงแค่นั้นความคิด ความฝัน ความหวังของคนเราไม่มีโอกาสที่จะเป็นจริงได้เลย

หากเราเริ่มต้นจากการลงมือทำ ทำในสิ่งที่คิด เริ่มต้นง่าย ๆ อย่างลิ่งเลในสิ่งที่คิด เพราะนั่นจะทำให้เกิดอาการกลัว ๆ กลัว ๆ และทำยที่สุดก็จะทำไม่สำเร็จ

**“ อย่าปล่อยให้ความกลัว เป็นอุปสรรค
ทำให้เราไม่กล้า ทั้งๆ ที่เราทำได้ ”**

ปราชญ์จีนบอกไว้ว่า...

“ สาเหตุที่ทำให้คนค่อนข้างโลก...ล้มเหลว
เป็นเพราะ...เมื่อเขาเจอความล้มเหลว...
เขาตัดสินใจหยุด...ไม่เดินต่อ...
ชีวิตทั้งชีวิต...จึงจมปลักอยู่กับความล้มเหลว
โดยไม่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ”

“ คนที่รู้จักจุดหมายปลายทางของตนเอง
คือคนที่เดินทางไปได้ไกลที่สุด...
คนเราทำอะไรใจห้ามท้อและอย่าถอย
เมื่อแพ้ต้องปักหลักลุกขึ้นมาสู้ใหม่
(ล้มแล้วต้องลุกขึ้นให้เร็ว)
จะทำให้ท่านพบกับความสำเร็จทุกสิ่ง ”

“ ทุกอย่างในโลกใบนี้
ไม่มีอะไรที่ยากเกินไปกว่า
ความสามารถของมนุษย์
สิ่งที่ยากที่สุดคือ ‘สิ่งที่ใจไม่อยากจะทำ’ ”

“ คนเจริญ...
ชอบที่จะก้าวขึ้นไปหาสิ่งที่อยู่สูงกว่า
ด้วยความมุมานะและมุ่งมั่น ”

“ Unlock Your Power,
Success in your life ”

คุณเคยตั้งคำถามกับตัวเองไหมครับว่า... **“ในชีวิตหนึ่ง... เราต้องเจอกับอะไรบ้าง ?”** ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ความทุกข์ ความจน ความยากลำบาก เราต้องทำตัวแบบไหนเราจึงจะมีโอกาสดี ๆ เหมือนคนอื่น ๆ เราต้องทำตัวแบบไหน เราจึงจะประสบความสำเร็จ เหมือนคนอื่น ๆ

เราต้อง.....

สำหรับตัวผมเอง...

ผมบอกตัวเองเสมอว่าไม่ว่าจะเป็นวันนี้ วันพรุ่งนี้ หรือวันไหน ๆ ผมจะต้องเจอกับอะไรก็ตาม ผมมั่นใจครับว่า....

- ผมจะผ่านมันไปได้อย่างแน่นอน
- ผมจะต้องมีความสุขมากกว่าการมีความทุกข์อย่างแน่นอน
- ผมต้องมีความสำเร็จหรือเป็นผู้ที่ชนะในอนาคตอันใกล้

เพราะเชื่อว่า

“ ความสำเร็จสร้างได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้ ”

อันความคิดของคนเรานั้น...ถ้าเราคิดได้พอดี มันก็จะดีพอกับตัวของเรา แต่หากเราคิดมากเกินไป ก็รังแต่จะทำให้เกิดความทุกข์ ท้อใจ ทำยที่สุดก็ไม่อาจจะไปถึงฝั่งฝันได้ จงเดินทางสายกลางเส้นทางแห่งความพอดี

แต่อาจจะต้องให้ตั้งนิต ๆ

สูตรการใช้ชีวิตของผม....

- ต้องมีเป้าหมายให้ชัดเจน
- ลงมือทำทันที
- หากไม่สำเร็จ ต้องกลับมาทบทวนใหม่
- คิดวิเคราะห์แผนของตัวเองใหม่ ว่าเกิดขึ้นจากอะไร ทำไมจึงไม่สำเร็จ
- ห้ามคิดว่าทำไม่ได้ หรือไม่มีทางเป็นไปได้
- ก่อนที่จะลงมือทำให้บอกกับตัวเองว่า

“ ทุกอย่างทำได้ ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้ ”

ผมอยากให้ทุก ๆ คนมีไฟ มีความฝันเป็นของตนเอง อย่าดับความฝันความหวังของตัวเองลง ด้วยเหตุผลที่ว่า...

- ทำไม่ได้หรอก
- อย่าเพิ่งทำตอนนี้เลย
- ยังไม่มีเวลารอให้พร้อมกว่านี้

- เป็นเรื่องใหม่ที่ยากนะไม่มีใครเขาทำกัน
- ความสามารถเรามีไม่พอ
- คนอื่นไม่เห็นด้วย

และอีกหลายร้อยเหตุผล ที่จะช่วยให้คุณล้มเลิกมัน

ในโลกนี้ไม่มีคำว่าสายเกินไปหรอกครับ ขอเพียงเรากล้าที่จะเปิดตัวเอง กล้าที่จะออกไปสู่โลกกว้าง กล้าที่จะเอาความสามารถตัวเองออกมา...ถนนของความสำเร็จ...รอคุณอยู่ครับ

| ทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้

ช่วงปี 2001 บริษัทที่ผมทำงานอยู่ มีนโยบายแลกเปลี่ยนบุคลากรในฝ่ายผลิตระหว่างประเทศไทย ญี่ปุ่น และประเทศสเปน ผู้บริหารแจ้งว่ามีใครต้องการไปทำงานที่สเปนบ้าง...ผมยกมือสมัคร ขอไปโรงงานที่สเปน มีพี่คนหนึ่งถามว่าทำไมไม่ไปญี่ปุ่น..คุณเคยไปมาแล้วมีเพื่อนที่นั่นด้วย ผมตอบทันทีว่า ผมต้องการที่จะไปหาประสบการณ์ใหม่ๆ ครับลำบากผมไม่กลัว...ผมอยากไป ผมก็ถูกเลือกไปสเปน....ตามที่ผมอยากไป

พอใกล้ถึงเวลาตามกำหนด ที่แจ้งครั้งแรกว่าให้ไปได้สองคน ทางสเปนบอกว่าจะให้ไปได้ “คนเดียว” ช่วงแรกก็รู้สึกตกใจเล็กน้อย พี่คนเดิมถามว่ายังจะไปอยู่ไหม....ผมตอบทันทีว่าถึงคนเดียวก็ไปครับ ผมอยากไปหาประสบการณ์ ผมคิดอยู่ในใจเสมอว่าผมต้องทำได้ และจะทำได้ดีด้วย

เมื่อเราต้องไปคนเดียวจริง ๆ เราก็ต้องมานั่งวางแผนว่าเราต้องเตรียมตัวอะไรบ้าง จะอยู่อย่างไร วัฒนธรรมของเขาเป็นอย่างไร ทุกอย่างอยู่ที่การเตรียมตัว นี่เป็นการเดินทางข้ามทวีปครั้งแรกไปเพียงคนเดียว ที่จะไปโรงงานแห่งนี้

ก่อนไป ผมต้องปลุกพลังใจตนเองอยู่เสมอ เราต้องทำได้ ทำให้ได้ ผมขึ้นเครื่องบินที่ดอนเมือง ช่างเป็นอะไรที่วังเวงจริง ๆ พอเครื่องขึ้นจากเมืองไทยสมองก็คิดไปแล้วว่า เราจะต้องไปเจออะไร...ต้องไปต่อเครื่องบิน ..ต่อรถอย่างไรบ้างเพื่อให้ถึงโรงงานที่สเปน

ผมไปต่อเครื่องบินที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ เพื่อไปลงบาร์เซโลนา ใช้เวลาเดินทาง 12 ชั่วโมง เป็นอะไรที่ตื่นเต้นตลอดเส้นทาง แล้วผมก็ถึงเมือง Benicasim ซึ่งเมืองตากอากาศใกล้โรงงาน คนที่นี่เขาจะมีบ้านสองหลัง หลังแรกจะอยู่ในเมือง หลังที่สองจะอยู่ชายทะเลหรือตามภูเขา เอาไว้พักผ่อน

ผมบอกตัวเองตลอดทางเลยว่า

“ผมต้องอยู่ให้ได้...

ต้องทำงานให้เขาเห็นความเก่งความสามารถ

ความมุ่งมั่นของคนไทย

ว่าเราเองก็มีศักยภาพมีประสบการณ์ที่ดี

ไม่แพ้ชาติใดในโลก ”

ช่วงอาทิตย์แรกที่ไปอยู่แทบไม่มีใครคุยกับเราเลย...ช่างอึดอัดดีแท้ แต่เราก็ต้องใช้กลยุทธ์ความเป็นมิตรไว้ก่อน ผมมีลูกอมไปแจกเพื่อนทุกวัน ใครจะพูดอย่างไรก็ยิ้มอย่างเดียว ใช้คำพูดที่ว่า **“สยามเมืองยิ้ม”** ให้เป็นประโยชน์

เพราะเราอยากได้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ จากเขา

ผมกินกาแฟเป็นก็เพราะที่นี่ มีเครื่องชงอัตโนมัติไว้บริการ ผมต้องกินกาแฟ...เพื่อจะได้เข้าวงคุยกับเพื่อนใหม่ๆ

อาทิตย์ที่สองจึงเริ่มมาสนิทกันด้วยนิสัยคนไทยที่เข้ากับทุกคนได้ง่าย จึงทำงานและเรียนรู้ได้ด้วยความราบรื่น

ทุกวันจันทร์ต้องส่งรายงาน...เราก็ต้องทำให้เสร็จภายในเสาร์หรือ อาทิตย์ ผมจะมุ่งมั่นทำอย่างเต็มที่และทำมันให้สำเร็จมี Commitment ชัดเจน จนทุกอย่างเรียบร้อยด้วยดีและเป็นผลสำเร็จ จนได้รับคำชม

“จงมีความกล้าและทำทนายสิ่งใหม่อยู่เสมอ
และทำมันให้สุดๆ”

ที่สเปนผมมีโอกาสดูแลนกอล์ฟครั้งแรกในชีวิต...ด้วยความบังเอิญจริง ๆ หรือว่าคนบนฟ้าต้องการให้เป็นเช่นนี้

ที่มาที่ไปคือช่วงที่ผมไปอยู่สเปนใหม่ๆ จะมีผู้บริหารที่ยุโรป แวะมาคุยด้วยอยู่เกือบทุกวัน

เป็นความบังเอิญที่มีอยู่วันหนึ่ง เขาเห็นผมดูหนังสือกอล์ฟอยู่ จึงได้คุยกันเรื่องกอล์ฟ ว่าใช้ไม้กอล์ฟยี่ห้ออะไร ผมตอบว่า “ฮอลมาร์”
“โอ...ดีมาก...อย่างนั้นอีกสองอาทิตย์หน้าเราไปออกรอบกัน”
ผมเงยหน้าขึ้นมากับแค้ยิ้มเล็กๆ ในใจคิดว่างานเข้าแล้วครับ ผมตีกอล์ฟไม่เป็น ผมเป็นคนที่ไม่ชอบเล่นกอล์ฟเป็นการส่วนตัว

ผมกลับมาคิดด้วยใจระทึกว่า...เราจะปฏิเสธเขาอย่างไรดี
แต่คิดอีกทีมันก็เป็นโอกาสนะ ไม่มีใครที่จะได้มีโอกาสดี ๆ ได้มา
เล่นสนามบณูเขาที่นี่ เป็นสนามบ้านของเซอร์จิโอ้ การ์เซีย นักกอล์ฟ
ชื่อดังระดับโลกในขณะนั้น

ผมจึงวางแผนหนีทบทวนท่าทางการสวิงไม้กอล์ฟ โดย...เอามือบ
ถูพื้นมาหวดสวิงลมอยู่ที่สนามหญ้าหน้าหอทุกวัน เหวี่ยงแบบ สะเปะ
สะปะอย่างมาก ช่วงที่เหวี่ยงไปก็โทษตัวเองว่าทำไมก่อนหน้านี้ที่เมือง
ไทยก็มีคนจะจับวงให้เรา ก็ไม่เอา จึงต้องมาลำบากอยู่อย่างนี้

แต่เออล่ะ

อย่างไรก็จะสู้...ต้องกล้าเข้าไป

พอถึงเช้าวันเสาร์ แทบนอนไม่หลับตื่นเต้นมาก ๆ บิ๊กบอส ขับรถ
มารับด้วยตัวเอง แถมนั้นผมยังได้ใส่เสื้อไฮนาแก่นไปด้วย ปีนั้นไฮนา
แก่นจัดแข่งขันกอล์ฟที่ประเทศสเปนพอดี

พอเห็นเสื้อ เจ้านายถึงกับร้อง Wow !!! Very nice..

ผมได้แต่นั่งยิ้ม ๆ แบบเกร็ง ๆ ไปตลอดทาง

พอถึงสนามบณูเขา ความตื่นเต้นมันสาดซัดเข้ามาอย่างมหาศาล
จริง ๆ ในใจเราน่าจะปฏิเสธไปตั้งแต่แรกแล้ว ไม่น่ามาเลย ฯลฯ

แต่อีกใจหนึ่งก็คิดว่าเอาน่าเดียวเรากลับแล้ว ก็คงไม่เจอกันแล้ว

ที่นี้ต้องลากรถกอล์ฟเอง ทำเองทุกอย่าง ต้องเดินไป ตีไป ลาก
ไป มือไม่เคยอย่างเราต้องซ่อนอาการมึนงงเอาไว้ **“เก็บอาการให้อยู่”**

เมื่อไปถึงสนาม...ผมถามเขาว่าสนามซ้อมอยู่ไหน ??

เขาตอบว่า “ไม่มีเล่นเลย”

ท่านผู้อ่าน ลองหลับตานึกภาพคุณะครับว่าคนที่ไม่เคยตีลูกกอล์ฟ
เลย มันจะเกิดอะไรขึ้นมาบ้าง จากแต่นี้ต่อไปโปรดติดตามด้วยใจระทึก...

ผมได้ถามเพื่อนญี่ปุ่นอีกคนว่ายูเล่นมากี่ครั้งแล้ว เพื่อนญี่ปุ่นบอก
ว่าหกครั้งแล้ว เออล่ะ มือใหม่อย่างเรา

ผมก็ถามอีกว่ายูใช้ไม้อะไรได้รึฟ เขาบอกว่าใช้เหล็กห้า โอเค อย่าง
นั้นผมก็ห้าด้วย (เอาไหน เอาด้วย)

พอขึ้นแท่นทีออฟ ท้องไส้ปั่นป่วนไปหมด และเวลาสำคัญมาถึง
ผมตีลูกแรกอย่างแรงเต็มที่ให้เหมือนเขา

ผลปรากฏว่าลูกกอล์ฟไม่ขยับเลย ผมตกใจหน้าซีด..แต่ก็พยายาม
เก็บอาการ ดีครั้งที่สองก็เหมือนเดิม..พอครั้งที่สามตีโดนลูกแต่ ทิศทาง
ไปทางอื่น

ผมก็ได้ยินทุกคนตะโกนร้องอย่างพร้อม ๆ กันว่า “โฟรี ๆ ๆ ๆ”
ทีมให้หนึ่งคนวิ่งตามผมไปทันที ผมตีในสนามหญ้าตีไม่โดนลูกเลย
ตีลงไปอีกสามครั้ง...เหมือนเดิม...เริ่มจะท้อ นึกในใจทำไมมันตียาก
เช่นนี้ (วะ...)

เพื่อนญี่ปุ่นวิ่งมาที่ผมแล้วใช้มือมาจับหัวผมให้หน้านิ่งไว้ แล้วลองตีลูกใหม่อีกครั้ง ลูกกอล์ฟก็วิ่งไปอย่างไร้ทิศทางเหมือนเดิม วิ่งไปตกข้างบ่อน้ำ ผมวิ่งไปหาเห็นอยู่ข้าง ๆ น้ำหนึ่งลูก จึงสวิงตีอย่างเต็มแรงซัดโคลนกระจาย ทุกคนตะโกนบอกว่า โน ๆ ๆ ๆ ให้อ้ายลูกได้ดีให้สบาย ๆ

คนที่ไม่เคยเล่นกอล์ฟแล้วลงสนามเลย มันช่างทรมานใจจริง ๆ ช่วงที่ตีไปนั้นไม่มีความสุขเลยมีแต่คำถามว่า **“ทำไม...ทำไม”** เมื่อตอนที่เรามีโอกาส ทำไมเราไม่ฝึกฝนเอาไว้เป็นวิชาติดตัว ซึ่งเมื่อถึงวันหนึ่งเราจะได้ใช้มันให้เป็นประโยชน์กับตนเอง

ตอนนั้นทำให้ผมนึกถึงนิทานเรื่อง **“มัทกะโท”** ที่มีขอมดำดินได้ ผมคิดอยากเป็นขอมดำดินให้หายไปเลย แต่มันเป็นไปไม่ได้ เมื่อสถานการณ์มาถึงขนาดนี้แล้ว เราต้องสู้พยายามจับปรับวงสวิง เรียนรู้ปรับกลยุทธ เล่นให้เร็วขึ้น ดูวงสวิงเรียนรู้จากเพื่อนร่วมทีม เขาตีอย่างไร สวิงแบบไหน พอขึ้นหลุมที่สามผลงานของผมก็เริ่มดีขึ้น เพราะเราสามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้มีความนิ่งขึ้น มีสมาธิ

พอมาถึงหลุมที่แปดฝนตกลงมาอย่างหนักมากต้องเลิกเล่น ผมนึกในใจว่า ไอ้ช่างนับได้ว่าเป็นความโชคดียิ่ง ๆ สวรรค์มาโปรดแท้ ๆ เลย

ผู้บริหารท่านนั้น ได้สอนผมว่าเกมกีฬาทุกชนิดให้ฝึกและเล่นให้เป็น มันจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ และช่วยในการทำธุรกิจ ผมรับปากว่าเมื่อกลับมาเมืองไทยผมจะหัดและเล่นกีฬาทุกชนิดให้เป็น

เมื่อผมกลับมาทำงานที่เมืองไทย...ผมได้รวบรวมเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ในสายการผลิตให้มาเล่นกอล์ฟด้วยกัน โดยผมบอกว่าไม่อยากจะให้ใครเจอเหมือนผม ให้หัดให้เป็นซึ่งก็เหมือนกับการขี่จักรยาน เมื่อเราขี่เป็นแล้วเราก็จะสามารถขี่จักรยานได้ตลอดไป จะนำมาขี่เมื่อไรก็ได้

เราได้ร่วมกันตั้งชมรมกอล์ฟขึ้นมาสนับสนุนให้พนักงานได้มาฝึกหัดสอนให้ฟรี มีอุปกรณ์ให้ยืม ชมรมยังอยู่มาจนถึงทุกวันนี้ และมีนักกอล์ฟหน้าใหม่เพิ่มขึ้นมาอีกเกือบหนึ่งร้อยคน ตัวผมเองก็ได้ฝึกหัดตีให้ดีที่สุดแล้วก็มีวันที่ผมประทับใจที่สุดคือ

ผมได้รางวัล Hole in One ด้วย...

ที่เล่าเรื่องนี้ให้ฟังก็เพื่อจะบอกกับทุก ๆ ท่านว่า

เมื่อเจอกับปัญหาที่ยาก ๆ หรือปัญหาไม่เคยเจอมาก่อน ท่านอย่าท้อถอย ค่อย ๆ เรียนรู้ ค่อย ๆ ปรับตัว จงปลุกพลังใจในตัวของท่านขึ้นมาให้ลุกขึ้นมาสู้กับปัญหา ให้ผ่านไปจงได้

จงเรียนรู้ คติวิเคราะห์ ต่อกับปัญหาเหล่านั้น
ทำให้ถึงที่สุด..แล้วท่านจะเป็นผู้ที่ได้รับชัยชนะ

“ เพราะความสำเร็จสร้างได้ด้วยตัวท่านเอง ”

บทที่
7

สัญญาณอันตราย
ต่อความสำเร็จ

“ ความสุข ความสำเร็จในชีวิต
ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ไกลเกินเอื้อม
แต่ก็ไม่ได้อยู่ใกล้ขนาดที่จะหยิบจับมาได้
และมันจะเป็นจริงได้
ก็เพราะการคิดแบบหัวใจไม่ยอมแพ้
และลงมือทำอย่างจริงจัง ”

ในสังคมของเราทุกวันนี้...จะมีคนจำพวกหนึ่งที่คิดว่าตัวเองเก่ง...
เจ๋ง... รู้ทุกเรื่อง...

แต่พอถาม...พอให้ลงมือทำจริง ๆ กลับไม่ได้รู้ไม่เก่งจริง คนพวก
นี้น่าสงสาร...ตรงที่เขาไม่รู้ตัว..ว่าไม่รู้

ทำตัวเป็นปราชญ์ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ อยู่ในกะลา ไม่รู้ว่า “นอกกะลา”
นั้นมันกว้างใหญ่ไพศาลขนาดไหน ไม่รู้ว่า..เหนือฟ้า ยังมีฟ้า...เหนือ
ปลาร้า ยังมีหนอน...

**นี่คือ...สัญญาณอันตรายของความสำเร็จที่ผมกำลัง
จะพูดถึง**

อยากจะบอกว่า...คนที่คิดเช่นนี้อยู่โปรดจงคิดเสียใหม่...ฟังเสียง
คนรอบข้างให้มากขึ้น เปิดหูฟังมากขึ้น..เปิดตาดูให้รอบ..เปิดใจดูให้กว้าง
ขึ้น แล้วจะพบความจริงว่าสิ่งที่ตนรู้นั้นแค่ “หางอึ่ง” ก็เป็นไปได้

**เมื่อเราคิดใหม่..เปิดใจ..เปิดตา..ให้กว้างขึ้นได้ เรา
ก็จะก้าวพ้นจากสัญญาณอันตราย ไปสู่โลกที่เป็นความจริง
ได้อย่างมีความสุข อยู่กับความสำเร็จที่แท้จริงได้อีกนาน**

โปรดระลึกว่า..คนมีอำนาจเพียงคนเดียว..มีอำนาจมากเกินไปไม่
ฟังใครนั้นจะเป็นคนทำร้ายองค์กรลงได้โดยไม่รู้ตัว โปรดจงหยุดสักนิด
คิดให้มากกว่าที่เป็น

การดำเนินชีวิตในทุกวันนี้คงไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่า คนส่วน
ใหญ่นั้นต้องการชีวิตที่สำเร็จรูปมากขึ้น

“ชีวิตสำเร็จรูปคืออะไร?”

- คือ ชีวิตที่ไม่ต้องรออะไรนาน ๆ
- คือ ชีวิตที่ปลอดภัย
- ชีวิตที่เดินหน้าได้อย่างง่ายดาย ไม่ต้องเป็นห่วง
เรื่องอดีต
- คือ ชีวิตที่มีแต่ความรวดเร็ว ง่าย ทันใจ ฯลฯ

ซึ่งทุกอย่างที่กล่าวมานั้นเราจะเห็นได้ว่า จัดอยู่ในรูปแบบลวงตัว
และตรงตามความต้องการของชีวิตมนุษย์ในปัจจุบันมากที่สุด แต่นั่นก็
จะมีผลเสียตามมาในภายหลังอีกหลายอย่าง

ผลเสียที่ว่า...การที่เสพติดชีวิตที่ง่ายไปทุกอย่าง จนท้ายที่สุดแล้ว
ทำให้เกิดความ “ไม่กล้า” ในเรื่องต่าง ๆ ตามมา

ความไม่กล้าที่ว่าก็คือ ไม่กล้าคิดอะไรที่แตกต่าง ไม่กล้าที่จะ
ทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ หรือจะเรียกเป็นภาพรวมได้ว่าจะไม่มีความริเริ่ม
สร้างสรรค์เกิดขึ้นในความเป็นมนุษย์โลกสำเร็จรูป

โลกที่เต็มไปด้วยความง่าย ลงตัว (Slow Life) ซึ่งหากมองแต่
ผิวเผินอาจจะเป็นสิ่งที่ดี แต่นั่นหมายถึงการจะทำให้มนุษย์โลกกลายเป็น

“มนุษย์อัตโนมัติ” หมายถึง มนุษย์ที่มีวงจรการใช้ชีวิตที่ถูกตั้งโปรแกรมไว้แล้ว เช่น

เข้าตื่นเวลา 6.00 น. อาบน้ำเตรียมตัวไปทำงาน

เวลา 8.00 น. ได้เวลาเข้างาน

เวลา 17.00 น. ได้เวลาเลิกงาน

กลับบ้าน เวลา 21.00 น.

ได้เวลานอนเพื่อเตรียมตัวตื่นเช้าไปทำงานต่อในวันพรุ่งนี้

ซึ่งวงจรชีวิตแบบนี้ที่บ่งบอกว่า..เรากำลังจะกลายเป็นมนุษย์อัตโนมัติไปโดยปริยาย

บุคคลที่มีสภาพชีวิตประจำวันเช่นนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบุคคลที่ไม่ต้องการอะไรไปมากกว่านี้ ถึงเวลาสิ้นเดือนก็รับเงินเดือน นำไปใช้จ่าย แล้วก็กลับไปทำงาน

หากเรามองแบบผิวเผิน มันคือการทำงานปกติที่คนอย่างเราๆ ท่านๆ ทำกันอยู่ในเวลานี้

แต่หากตั้งคำถามต่อไปว่า หากวงจรชีวิตนั้นมีอยู่ 1,000 คน จะมีสักกี่คนที่มีความสุขในการทำงานแบบนั้น

หากคุณกำลังคิดหนักอยู่กับคำถามดังกล่าว..คุณลองตอบคำถามง่าย ๆ เหล่านี้ดูกันครับ

คุณจะได้รู้ได้อย่างไรว่าคุณมีความสุขแค่ไหนกับการทำงานแบบนี้

สัญญาณที่บ่งบอกว่า คุณไม่มีความสุขกับงาน คือ...

• เริ่มไม่อยากทำงาน

ถ้าคุณเริ่มมีความรู้สึกว่า รับงานมาจากหัวหน้างานแล้ว ไม่อยากทำ ดองไว้ก่อน วันหลังค่อยทำ ยังไม่วางแผนที่จะทำมัน หรือ ไม่คิดว่า จะทำมันเลย ปล่อยไปเรื่อย ๆ รอจนกว่าจะถึงวันครบกำหนดส่งค่อยทำ นั่นหมายถึงว่าคุณเริ่มจะไม่มีความสุขในการทำงานแล้วนะครับ

เพราะคนที่มีความสุขในการทำงานจะไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง พอได้งานมา ก็จะเริ่มวางแผนในการทำงานทันที เพื่อให้งานเสร็จก่อนกำหนดให้ได้

• เริ่มเบื่อเย็นวันอาทิตย์

ถ้ารู้สึกอึดอัด และเบื่อหน่าย เมื่อถึงเวลาล่วงเข้าเย็นวันอาทิตย์ รู้สึกพะว้าพะวงกับวันรุ่งขึ้นว่าจะเป็นอย่างไร เริ่มรู้สึกไม่สบายใจ และไม่อยากที่จะทำงาน และมีคำพูดที่ฮิตติดปากว่า

“ ไม่อยากให้ถึงวันจันทร์เช้าเลย ”

ลักษณะอาการเช่นนี้เองที่จะแสดงให้เห็นว่าคุณเริ่มไม่มีความสุขกับการทำงานแล้ว เพราะปกติคนที่มีความสุขในงานที่ทำจะมีความสุขรู้สึกในลักษณะนี้

• ตั้งหน้าตั้งตาอวันหยุด

อาการแบบนี้ก็เป็นอีกอาการหนึ่งของคนที่เริ่มไม่มีความสุขในการทำงานแล้ว เพราะแต่ละวันที่ทำงานนั้น มีแค่ความคิดว่า เมื่อไหร่จะจบวัน และเมื่อไหร่จะถึงวันศุกร์สักที

• ไม่อยากช่วยเหลือใครทั้งสิ้น เอาแต่ตัวเอง

อีกอาการหนึ่งของการเริ่มไม่มีความสุขในการทำงาน ก็คือ เมื่องานของตัวเองใกล้เสร็จก็จะไม่สนใจงานอื่นๆ แม้ว่างานนั้นจะเป็นงานของเพื่อนร่วมงานที่อยู่ใกล้เคียงกันก็ตาม ก็จะพยายามยืดเวลาในการทำงานของเราออกไปให้พอดีกับเวลา จะได้ไม่ต้องไปช่วยงานคนอื่น

แบบนี้ถือว่าเป็นอีกสัญญาณหนึ่งของการไม่มีความสุขในการทำงาน เช่นกันครับ

• รู้สึกว่าการทำงานในแต่ละวัน

ช่างยาวนานเหลือเกิน

คนที่ไม่มีความสุขในการทำงานจะรู้สึกว่าทำไมเวลาในการทำงานช่างยาวนานเหลือเกิน... บางครั้งนั่งมองนาฬิกาทั้งวัน ฝ้ามองว่าเมื่อไหร่จะถึงเวลาเลิกงานสักที

แต่คนที่มีความสุขในการทำงานนั้น มักจะรู้สึกว่าเวลาในแต่ละวันมันช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน รู้สึกสนุกกับงานที่ทำก็เลยทำให้ไม่มานั่งเครียดเรื่องเวลา

• ไม่ใส่ใจ ไม่สนใจเรื่องราวเกี่ยวกับบริษัท

คนที่ไม่มีความสุขในการทำงานนั้นมักจะไม่ค่อยใส่ใจ และไม่สนใจในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับบริษัทหรือองค์กรเลย ไม่ว่าจะมียอะไรดี หรือไม่ดีก็ไม่สนใจ และมองว่าไม่ใช่เรื่องของตนเอง

• เริ่มเอาเวลาไปนินทาคนอื่น

แทนที่จะทำงาน ก็เริ่มเอาเวลาไปนินทาคนอื่น สุมหัว รวมกลุ่มกันนินทาหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน สาเหตุก็เกิดมาจากการไม่อยากทำงาน ไม่มีความสุขในงาน ก็เลยหาความสุขโดยการรวมกลุ่มกันคุยเรื่องของคนอื่น...ที่ไม่ใช่เรื่องงาน

“ เมื่อคุณเริ่มมีอาการต่างๆ เหล่านี้
อาการใดอาการหนึ่งเกิดขึ้น
นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า
คุณเริ่มไม่มีความสุขในการทำงานแล้ว ”

แล้วคุณจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างไร ?

ตัวผมเองเป็นคนที่ถือได้ว่า...ไม่มีวันหยุดเสาร์อาทิตย์มานานนับสิบปี เพราะผมเอาเวลาเหล่านั้นมาเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง ผมลงเรียนปริญญาตรี...ปริญญาโท..ผมทุ่มเททั้งร่างกาย แรงใจ ลงแรงพลังปัญญาทั้งหมดลงไปอย่างเต็มที่

ผมถือว่าการเรียนรู้..เป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาตนเองไปให้ถึงฝั่งฝัน เป็นการติดปีกให้บินขึ้นไปให้สูงและไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

การทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมากที่จะไม่ให้ตัวเองท้อถอย ไม่หมดพลัง ยังมีไฟ ยังมีฝันอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อยิ่งได้เรียนรู้มากขึ้น...อ่านตำรามากขึ้นเท่าไร กลับทำให้ตัวผมเองรู้สึกว่าเรายังรู้น้อยมาก..ยังคงต้องเติม..ยังต้องพัฒนาอีกเยอะให้มากกว่านี้อีก

ผมสู้ไม่ถอยแต่ก็มีบ้างในบางครั้งที่มีงานประดังเข้ามามากมายหลายด้าน เราก็ต้องบริหารจัดการเวลาของตัวเองให้ดี

ต้องจัด “Work Life Balance” ให้ดี

อาจจะมียางคำพูดของคนบางคนที่อาจทำให้เราหมดไฟลงโดยที่เขาเองอาจจะไม่ได้ตั้งใจ ดังนั้น เราจะต้องเติมเชื้อเพลิงให้กำลังใจตนเอง ปลุกพลังใจอยู่เสมอว่าเราทำได้

ตอนที่ผมจะเริ่มหาข้อมูลเพื่อที่จะเรียนต่อปริญญาโท ผมได้ไปสอบถามเพื่อนที่เรียนจบโทมาแล้วว่า ต้องทำอะไรบ้าง ควรบริหารจัดการเวลาอย่างไรถึงจะจบมาได้...เพื่อนบอกว่า....ถ้าคุณอยากลำบาก..ก็เอานะมันลำบากมาก

จุดนี้...คำพูดนี้ ทำให้ผมยิ่งคิดว่า...จะอย่างไรผมจะต้องเรียนให้ได้ไม่ว่าจะต้องมีความลำบากอย่างไรก็ตาม แล้วในเมื่อคุณว่ามันลำบากทำไมคนอย่างคุณยังเรียนจบมาได้ แล้วทำไมคนอย่างผม ถึงจะทนความลำบากที่จะเรียนไม่ได้ การศึกษาเล่าเรียนคงไม่หนักถึงขนาดทำให้ใครต้องตายได้หรอกนะครับ

ผมได้ฟังเช่นนั้น..ผมตัดสินใจในทันทีเลยว่า ผมจะต้องเรียนต่อให้จบหลักสูตรปริญญาโทให้ได้ให้สำเร็จ

ไม่ว่าวันข้างหน้าจะต้องมีอุปสรรค หรือ จะต้องพบกับลำบากมากแค่ไหนก็ตาม

เมื่อคนเรามีเป้าหมายที่ชัดเจน ก็จะมีการวางแผนที่ดีตามมา เพื่อให้ไปถึงเป้าหมายนั้นให้จงได้ มีความพยายาม มีความมุ่งมั่น สู้ความสำเร็จเป็นที่ตั้ง ผมเชื่อว่าทุก ๆ คนก็สามารถเรียนได้ และมีความสำเร็จได้เช่นกัน

วันที่ผมมีความสุขและประทับใจที่สุดในชีวิต..คือวันที่ผมจบและได้รับใบปริญญาโทคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผมได้ให้แม่และพี่น้องทุกคนได้มาร่วมรับปริญญากับผมที่มหาวิทยาลัย ได้ถ่ายรูปพร้อมกันในความสำเร็จที่เราได้ร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มาจนถึงวันแห่งความสำเร็จหรือวันแห่งชัยชนะของครอบครัวของเรา

เมื่อผมเรียนจบ..งานวิจัยของผมในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนาบุคลากรด้วยวัฒนธรรมองค์กรและการจัดการองค์ความรู้”

ผมได้มีโอกาสไปบรรยายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้กับหลาย ๆ องค์กร จุดนี้เป็นจุดพลิก จุดเปลี่ยนแปลงของชีวิต ที่ทำให้ตัวผมเองได้มาเป็นวิทยากรบรรยายให้กับภาครัฐ และภาคเอกชนต่าง ๆ มากมาย หลายองค์กร และผมก็ทำด้วยความเต็มใจในทุก ๆ ครั้งที่มีการพูดในเรื่องนี้

เมื่อมีใครที่ต้องการเรียนต่อปริญญาโทมาปรึกษาผม ตัวผมจะรีบให้รายละเอียดและสนับสนุนข้อมูลองค์ความรู้และประสบการณ์ที่มีถ่ายทอดให้อย่างเต็มที่ เพื่อให้คน คนนั้นสำเร็จมาให้จงได้ โดยมีผมเป็นที่เลี้ยงให้ตลอดมา ท่านผู้อ่านที่สนใจก็สอบถามได้เสมอครับ...

ผมพูดถึงความรู้สึกรู้สึกของคนที่ไม่มีความสุขกับการทำงาน แต่ไม่กล้าคิด ไม่กล้าเปลี่ยนแปลงตนเอง ก็จมอยู่กับความทุกข์นั้น กับที่ผมพูดถึงปัญหาของการเรียนปริญญาโท ที่ผมคิด ผมกล้าเปลี่ยนแปลงตัวเอง จนเรียนได้สำเร็จ

ทั้ง 2 เรื่องมันต่างกันที่วิธีคิด และ การลงมือทำ

หากคุณคิดใหม่ว่า...งานที่เราทำอยู่นี้ ทำให้ได้เงินไปซื้อข้าวกิน มีเงินไปซื้อยารักษาแม่..คุณจะรักมันบ้างไหม ?

เพื่อนร่วมงานของเรา คือ คนที่เคยสอนงานเรา..คุณจะช่วยเขาไหม ?

งานยิ่งมาก..ประสบการณ์ยิ่งมาก...จะหางานใหม่ ได้เงินเดือนมากขึ้น คุณจะตั้งใจทำอะไร ?

บริษัทรับเราเข้าทำงาน ทำให้เรามีงานทำ มีรายได้จนถึงทุกวันนี้ ยังมีคนหลายคนที่ไม่มีการงานทำ ไม่มีรายได้เช่นเรา...เราจะรักบริษัทใหม่?

ถ้าคุณคิดใหม่ คิดได้เช่นนี้ ชีวิตของคุณก็รักงาน รักบริษัท ชีวิตที่มีความสุขมากขึ้น

ก็อยากจะบอกอีกครั้งว่า..

“ ความสุข ความสำเร็จในชีวิต
ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ไกลเกินเอื้อม
แต่ก็ไม่ได้อยู่ใกล้ขนาดที่จะหยิบจับมาได้

และมันจะเป็นจริงได้
ก็เพราะการคิดแบบหัวใจไม่ยอมแพ้
และลงมือทำอย่างจริงจัง ”

สิ่งหนึ่งที่มนุษย์เราอาจจะมีคล้าย ๆ กันแต่มีไม่เท่ากัน ก็คือ จิตใจที่พร้อมจะสู้ การมีความมุ่งมั่น และลงมือทำอย่างจริงจัง คนที่มีความมุ่งมั่นมากจะได้เปรียบ เพราะความมุ่งมั่น สู้ไม่ถอย ลงมือทำจริง ๆ นั้นจะเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำพาคุณไปไขประตู และก้าวเดินไปสู่ความสำเร็จได้ด้วยตัวเอง

“ ผมเชื่อมั่นในการทำความดี
และการมีความพยายามให้ถึงที่สุด
คุณก็จะประสบความสำเร็จได้ ”

บทที่
8

ยอมรับในความผิดพลาด
แล้วลุกขึ้นมา
ทำให้มัน**ดีขึ้น**

“ เมื่อได้เกิดมาเป็นคน
ต้องมีเลือดน้ำสุ้อยู่เต็มร้อย...
ยิ่งหากมีเกินร้อยยิ่งดี
เพื่อเอาไว้ต่อสู้กับปัญหาต่างๆ
ที่จะเข้ามาอยู่ตลอดเวลา ”

ความผิดพลาดก็เปรียบเสมือนขยะในใจ

ขึ้นชื่อว่าขยะแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินครับว่า...หากเราไม่ได้นำมันออกมา เราก็จะไม่สนใจมันอีกเลย ความผิดพลาด ก็เปรียบเสมือนขยะที่เราต้องทำการกำจัดให้พ้นๆ ไป อย่าไปเก็บเอาไว้ให้รกสมอง

คนที่ประสบความสำเร็จทุกคน เขาจะรู้ว่าอะไรคือขยะของชีวิตที่ต้องตัดทิ้ง เพราะนั่นหมายถึงถ้าเก็บเอาไว้ก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด เขาจะรู้จักเลือกที่จะเก็บแต่สิ่งดี ๆ ให้กับชีวิต เก็บสิ่งที่จำเป็น กำจัดส่วนที่ไม่ได้ทำอะไรให้ชีวิตดีขึ้น...ตัดออกไปให้หมด

หากคุณสามารถตัดทิ้ง ความผิดพลาดเหล่านั้นได้ ก็จะทำให้คุณลุกขึ้นยืนได้อย่างรวดเร็ว หรือเดินต่อไปได้เร็วขึ้น ไม่มีอะไรมาคอยจู้จี้ รัง กวนใจให้คุณต้องกังวลจริงไหมครับ

“ ในการดำเนินชีวิต

จงสะสมความสำเร็จหรือชัยชนะเล็กๆ

เพื่อเป็นการสะสมพลัง

นำไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ในวันข้างหน้า

ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์

คือการที่ได้ชนะใจตนเอง ”

การที่เราเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
จะเป็นเส้นทางที่นำเราไปสู่เป้าหมายที่ดีของชีวิต
ในอนาคตครับ

“ ชีวิตนั้นสั้นนัก ดังนั้นจงเรียนรู้
และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ”

“ Slow Life But Actively ”

ช้าได้...แต่ก็ต้องกระตือรือร้นกระฉับกระเฉงด้วยนะครับ

ไม่มีความสำเร็จใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการกระทำแบบเล่นๆ หากขาดซึ่งความจริงจัง มุ่งมั่น ผลที่จะตามมาก็จะเป็นแค่เรื่องเล่นๆ และเราจะมาเสียเวลากับสิ่งที่ทำเล่นๆ ไปทำไมกัน จริงไหมครับ

บางครั้งความสำเร็จก็ต้องแลกมาด้วยหยาดเหงื่อ แรงงาน มั่นสมอง ที่ทุ่มเทอย่างที่สุด

หากตอนนี้คุณกำลังทำมันอยู่ ลองถามตัวเองดูก่อนก็ได้นะครับ ว่า คุณทุ่มเทกับมันมากแค่ไหน ถ้ามแล้วแบบไม่ต้องเข้าข้างตัวเองนะครับ

ความฝัน ความหวัง เป้าหมาย ของเราจะเป็นจริงขึ้นมาได้ก็ต่อเมื่อเราได้ลงมือทำอย่างจริงจัง มุ่งมั่น ทุ่มเท และที่สำคัญทำอย่างต่อเนื่องและยาวนานเพียงพอ กับสิ่งที่คาดหวังไว้

จงจำไว้ว่าคุณสามารถมีได้ทุกอย่างที่คุณอยากจะมี คุณสามารถทำได้ เป็นได้ ขอเพียงคุณมีความปรารถนาที่แรงกล้า และลงมือทำอย่างเต็มที่ให้มากอย่างเพียงพอ

| ลูกขึ้นมาทำให้มันดีขึ้นครับ

ระหว่างทางที่จะเดินไปสู่ความสำเร็จนั้น ย่อมต้องผ่านเรื่องราวต่าง ๆ มากมาย หากถามผมว่าเหนื่อยไหม ผมก็ตอบได้ว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะต้องมีเหนื่อยบ้าง ท้อบ้าง

แต่คำถามที่ผมถามตัวเองยามที่ผมเหนื่อย ผมท้อ ก็คือผมจะจัดการกับตัวเองอย่างไรในยามที่รู้สึกเช่นนั้น

เวลาที่มีอุปสรรค หรือปัญหาสารพัดเข้ามารุมเร้า ผมใช้วิธีการตั้งสติ แก้ไขปัญหา 3 วิธีด้วยกันคือ

1. ทบทวนเรื่องราวที่เกิดขึ้นคิดวิเคราะห์แยกแยะ
2. ศึกษาปัญหาเหล่านั้นให้ถ่องแท้
3. วางแผนงานให้นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

มาดูกันว่าการแก้ไขปัญหา 3 วิธี ที่ผมบอกไปนั้น ต้องทำอย่างไรกันบ้าง

ข้อที่ 1 ที่ผมบอกมาให้ทบทวนเรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้น หมายถึงการทบทวนอดีตที่ผ่านมาครับ ว่าเราเคยทำอะไรมาบ้าง และมีอะไรที่เคยทำแล้วผิดพลาดมาบ้าง...จากนั้นลองศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้เราเคยผิดพลาดที่ไม่ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายต้องรู้จักวางแผนอนาคตให้ไปสู่การปฏิบัติได้จริง เพื่อไม่ให้เกิดการล้มเหลวและผิดพลาดขึ้นอีก

กว่าที่ผมจะมาถึงทุกวันนี้ได้นั้น...ผมเองก็ผ่านความยากลำบากมาไม่ใช่น้อย และผมก็ยังเชื่อมั่นว่าไม่ว่าใครก็สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้เพียงแต่คุณต้องรักและศรัทธาในตัวเอง ว่าคุณทำได้ และต้องมีใจที่ไม่ยอมแพ้ปลุกพลังใจในตัวคุณอยู่เสมอ

| มุมานะไปสู่ความสำเร็จ

วิธีการทำงานที่จะสร้างอนาคตที่ดีนั้น...เราต้องมีกำลังใจในการทำงาน ต้องมีความสบายใจ ต้องไม่สนใจเสียงที่มารบกวนจิตใจ เสียงที่เป็น “ลบ” เราต้องตัดเสียงรบกวนนั้นออกไปจากตัวเราให้ได้..

การสร้างกำลังใจนั้นไม่ยาก...ต้องปลุกพลังสร้างกำลังใจอยู่เสมอ การที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เราต้องมีจิตใจที่สูง ต้องกล้าเผชิญหน้ากับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เข้ามา ต้องมีความอดทน มุ่งมั่น...

การมีศัตรู เป็นการทำให้เรามีความกล้าที่จะสู้

การมีอุปสรรค สอนให้เราเข้มแข็ง

ชีวิต คือการต่อสู้ ศัตรูคือยาชูกำลัง

อุปสรรคคือหนทางแห่งความสำเร็จ

คิดแบบนี้...ทำแบบนี้เราจะได้เข้มแข็ง

บุคคลที่ไม่เคยมีศัตรู จะเป็นผู้เข้มแข็งได้อย่างไร ?

ชีวิตที่ไม่เคยประสบกับการต่อสู้ ย่อมเป็นชีวิตที่อ่อนแอไม่แข็งแรง งานที่สำเร็จราบรื่นโดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ ย่อมเป็นงานที่ไม่มีคุณค่า

ขอให้เราทุกคน จงพึงใจในการที่ได้ต่อสู้ และยินดีที่จะเผชิญหน้ากับศัตรูที่เข้ามา กล้าฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ที่เข้ามาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จแห่งตน

“ เมื่อได้เกิดมาเป็นคน
ต้องมีเลือดนักสู้อยู่เต็มร้อย...
ยิ่งหากมีเกินร้อยยิ่งดี
เพื่อเอาไว้ต่อสู้กับปัญหาต่างๆ
ที่จะเข้ามาอยู่ตลอดเวลา ”

ส่วนการมองปัญหานั้นขึ้นอยู่กับตัวคุณแล้วครับว่าคุณจะ
มองปัญหานั้นเป็นเพื่อน หรือว่าคุณจะรังหนีมัน...คุณเลือกได้
ครับ

บทที่
9

วิธีเอาชนะ*ทุกข์*
และสร้างสุข

“ ความยาก หรือ ความง่าย ของชีวิต
จะแตกต่างกันก็ตรงที่การทำความเข้าใจ
และก้าวผ่านมันไปได้ ”

เมื่อเกิดมาบนโลกกลม ๆ โลกใบนี้ การจะมีชีวิตอยู่ต่อแบบไม่ยุ่งยาก คงต้องเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจในชีวิตของตนเองเสียก่อน เกิดเป็นคนสิ่งที่ควรทำความเข้าใจ อันดับต้น ๆ คือ

หนึ่ง.....เข้าใจตัวเอง

สอง.....เข้าใจคนอื่น

สาม.....เข้าใจธรรมชาติ เข้าใจโลก

หากสามารถทำความเข้าใจสามสิ่งนี้ได้อย่างถ่องแท้ จะไม่แพภัยตนเอง ไม่แพภัยคนอื่น และไม่แพภัยธรรมชาติอย่างแน่นอน

ความสุข ของคนเรานั้นสามารถหาและสร้างได้ทุกเวลา

การมีหนึ่งชีวิตที่จะเริ่มมีความสุขก็ต้องเริ่มที่ตัวเองก่อนหากตัวเองทำจิตใจให้เป็นสุขได้ ไม่ว่าจะทุกข์ใด ๆ ผ่านเข้ามาก็ไม่อาจจะพรากความสุขไปจากคุณได้

มาครับเรามาดูกันว่าเราจะเตรียมตัวเตรียมใจพร้อมเปิดรับความสุขอย่างไรกันบ้าง ?

| ฝึกภาคปฏิบัติพร้อมรับ ความสุข

“ ลงมือทำทันที อย่าเพียงแต่พูดเฉยๆ ”

นั่งลงแล้วถามตัวเองว่า...

สิ่งที่ตัวเองต้องการอยู่ทุกวันนี้ คืออะไร ? คือการก้าวต่อไปหรือ การกลับไปสู่จุดเดิม ? เพราะการตัดสินใจในแต่ละครั้งนั้น ต้องมาจากเป้าหมายที่ชัดเจนในช่วงเวลานั้น

การที่จะตัดสินใจไปหลาย ๆ ทางพร้อมกันก็ให้เตรียมตัวรับผลไว้ว่า เป็นไปได้ยาก การที่เราจะก้าวไปสู่โลกภายนอกอย่างแข็งแกร่งนั้น ต้องใช้พลังที่มากพอ

หากคุณจะก้าวไปหลาย ๆ ที่พร้อมกัน พลังเหล่านั้นก็จะลดทอนลงไป

แต่หากคุณมีการตรึกตรองหรือการวางแผนที่ดี จะทำให้คุณเดินทางที่แม่นยำ ถูกต้อง ประหยัดพลังใจ และควรเลือกทางเดินที่ดีที่สุดทางเดียวเท่านั้น

เมื่อทุกสิ่งอย่างเป็นไปตามที่เราต้องการ สิ่งต่าง ๆ จะหยุดนิ่ง เพื่อรอการมาถึงคุณนั่นเอง

| กำจัด ให้มีสาระ

ความฝัน ของคนเรานั้นแตกต่างกัน ไม่ว่าจะฝันหรือจินตนาการ ทุกสิ่งถูกล่อหลอมอยู่ตรงที่สมองซีกขวา ซึ่งแน่นอนว่าต้องอยู่เหนือเหตุผลและคำบรรยายใด ๆ

ในโลกแห่งความฝัน ไม่มีรูปลักษณ์ที่แน่นอน..ไม่มีตัวตนที่แท้จริง หมายถึงว่า มีทั้งสิ่งที่เป็นไปได้และสิ่งที่ไปไม่ได้

แต่โลกแห่งความฝัน...จะเป็นโลกที่คุณเองสามารถแสดงตัวตนออกมาได้อย่างเต็มที่ ประหนึ่งว่าโลกนั้นอยู่ในกำมือของคุณ ไม่ว่าจะสิ่งที่เกิดขึ้น จะเศร้า หรือสุข สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะสร้างแรงผลักดัน เพิ่มไฟแห่งฝัน จุดประกายแววตาที่มุ่งมั่นและพร้อมจะนำพาคุณไปให้ถึงฝันนั่นเอง

จริง ๆ แล้วสิ่งที่คุณต้องเดินไปหาในความฝันนั้น คือสาระและแก่นสาร ของฝันมากกว่า พลังใจที่แน่นหนักและเข้มแข็งจะพาคุณไปให้ถึงจุดหมายที่ยาวไกล

แต่ทุกสิ่งต้องตั้งอยู่ในความเป็นจริงทั้งหมด ซึ่งอาจจะเป็นผลพวงที่มาจากจินตนาการของคุณนั่นเอง

“ หลายคนมีความฝัน...
แต่จะมีสักกี่คนกัน ที่จะฝันนั้นให้เป็นจริง...”

| รู้จักการควบคุมตัวเอง

“ ตัวการที่ทำให้คุณเสียเวลามากที่สุด
ก็คือ...ตัวของคุณเอง ”

การรู้จักควบคุมตัวเอง...เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อการคิดที่จะกระทำการใด ๆ เมื่อไม่รู้จักแยกเรื่องการควบคุมตัวเองให้ได้แล้ว ในส่วนที่ไม่อาจจะคุมได้นั้น ก็จะมีโอกาสทำให้คุณจะเป็นฝ่ายโดนควบคุมเสียเอง

หากเมื่อใดที่คุณรู้สึกได้ว่ายังไม่พอใจกับสิ่งที่คุณทำได้ ให้คุณเริ่มมอง และกำหนดปัจจัยที่ทำให้คุณเสียเวลา เพื่อที่จะหาทางกำจัดมันออกไปอย่างเป็นระบบฝ่าฟัน อุปสรรคอย่างเข้มแข็ง ไม่ว่าจะเป็นอย่างที่รู้ต่าง ๆ มากมายที่คุณได้จำเรียนมาหรือปฏิภาณไหวพริบที่ติดตัวคุณมาตั้งแต่เกิดก็ตาม ทุกอย่างสามารถนำมาปรับใช้ได้ทั้งนั้น

การที่คุณจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคไปได้อย่างแข็งแกร่ง คุณต้องรู้จักจัดการกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับตัวคุณเองเสียก่อน

1. ขจัดความกลัว เพิ่มความมั่นใจในตัวคุณ
2. ลดการมองโลกในแง่ลบ คิดบวกให้มาก
3. ความเกียจคร้าน ไม่มีวินัยในตัวเอง

4. ความอาฆาต พยาบาท

5. ความหยิ่ง ทะนงในตัวเอง

มาดูแต่ละวิธีการกันครับ

ข้อที่ 1 : ขจัดความกลัว เพิ่มความเชื่อมั่นในตัวเอง

การขาดซึ่งความมั่นใจในตัวเองและเกิดความกลัวในสิ่งที่จะกระทำก็คงเป็นการยากที่จะเกิดผลสำเร็จได้ ยิ่งหากเป็นคนทีกลัวฝังลึก อยู่ภายในจิตใต้สำนึก แล้วละก็ถือเป็นอุปสรรคที่แก้ได้อย่างยากเย็น

ก่อนอื่นเลยคุณต้องฝึกเป็นคนทีกล้า กล้า..ที่จะกระทำในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เสียก่อน และบางทีก็ต้องกล้าที่จะสูญเสียอะไรไปบ้าง เพื่อที่จะได้รับสิ่งดี ๆ คืนมานั่นเอง

ปัญหาทุกอย่างนั้นอาจจะไม่ได้อยู่ที่ความกลัวทั้งหมด แต่หากเมื่อเกิดความกลัวขึ้นมาแล้ว คุณจะมีวิธีจัดการอย่างไรกับมัน

“ความมีสติ” จะสามารถช่วยให้ทุกอย่างผ่านพ้นไปได้ ไม่ว่า จะกระทำการสิ่งใดหากคุณมีสติที่ดี ควบคุมตัวเองได้ เพียงเท่านั้นคุณก็ จะสามารถขจัดความกลัวต่าง ๆ ออกไปได้อย่างง่ายดาย

ฟังดูเหมือนจะไม่ใช่เรื่องที่ทำกันได้ง่าย ๆ แต่ผมเชื่อว่าหากได้ลอง ทำแล้ว..คุณก็จะได้รับความสุขคืนมาเช่นเดิม

ข้อที่ 2 : ลดการมองโลกในแง่ลบ คิดบวกให้มาก

การคิดบวกนั้น เป็นอีกทางที่จะทำให้ชีวิตเรามีความสุขมากยิ่งขึ้น เพราะการมองโลกในมุมบวกนั้นสามารถทำให้เรามีทัศนคติที่ดี มองสิ่ง ที่ร้าย ๆ เข้ามาในชีวิตได้อีกแง่มุม อย่างเช่น... วันนี้คุณกำลังจะรีบไป ทำงานด้วยความตั้งใจ

แต่พอไปถึงที่ทำงานคุณกลับถูกหัวหน้างานตำหนิ เรื่องการ ทำงานของคุณตั้งแต่เช้า

หากคุณมองในมุมลบ...คุณก็จะเกิดความท้อแท้ และคิดอยาก ออกจากงานซะให้พ้น ๆ ไป

แต่หากคุณเป็นคนทีมองมุมบวก คุณก็จะรู้สึกยินดีที่หัวหน้างาน ของคุณให้ความสำคัญกับคุณในเรื่องงานมากกว่าคนอื่น ๆ

การมองมุมบวกนั้น...ไม่ใช่เรื่องเปลี่ยนไม่ได้ ไม่ใช่เรื่องยากเย็นที่ จะเปลี่ยน เพียงแค่เรามองในมุมที่กลับกันกับสิ่งที่เราคิดลบก่อนหน้านั้น เพียงเท่านั้นคุณก็สามารถมองในมุมบวกได้แล้วครับ

ข้อที่ 3 : ความเกียจคร้าน ไม่มีวินัยในตัวเอง

ความเกียจคร้าน หรือ เรียกก่าย ๆ ว่า “ขี้เกียจ” นั้น ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่มีอยู่ด้วยกันเกือบทุกคน ขึ้นอยู่กับว่าจะมีมากหรือน้อยแตกต่างกันไป

การทำงานหรือการกระทำสิ่งใดก็ตาม หากทำด้วยใจที่มุ่งมั่น ขยัน และมีวินัยในตัวเอง จะทำให้คุณประสบความสำเร็จในสิ่งที่คุณทำได้ไม่ยากเลย

ความสำเร็จที่คุณอยากพบเจอนั้น มีองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน และสิ่งหนึ่งที่สำคัญไปไม่น้อยกว่าสิ่งใดก็คือ...

“ ความขยันหมั่นเพียรและมีวินัยในตัวเอง ”

หากขาดสิ่งนี้ไปแล้วคงจะเป็นการยากที่จะทำความฝันหรือสิ่งที่ต้องการให้ประสบความสำเร็จได้

ความเกียจคร้านนั้น มักจะทำให้ชีวิตคนเรามีข้ออ้างเสมอ แม้แต่ตัวเราเองความขี้เกียจนั้นก็สามารรถจะจุดรั้งความก้าวหน้าของชีวิตคุณได้เช่นกัน

บ่อยครั้งการที่คุณต้องไปทำงานสาย ด้วยสาเหตุการลุกจากที่นอนช้าไปเพียง 1-2 นาที แต่คุณต้องกลับมานั่งเสียดายเพราะว่าท้ายที่สุดสิ่งที่คุณได้เจอก็คือ การไปทำงานไม่ทันนั่นเอง

ในเวลาที่คุณสงสัยอะไรก็ตาม หากมีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า “จะทำไปทำไม ทำไปแล้วจะได้อะไรขึ้นมา ทำแล้วได้แค่นั้นอยู่เฉย ๆ สบายกว่าไหม”

ความคิดเหล่านี้แหละที่จะเป็นตัวจุดรั้งให้คุณไม่สามารถก้าวต่อไปได้

เมื่อคุณตัดสินใจอะไรลงไปแล้ว อย่าได้ปล่อยให้เวลาล่วงเลยผ่านไป คุณต้องกระทำการสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง อย่าผลัดวันประกันพรุ่ง และอย่าหาข้ออ้างสารพัด ที่จะให้คุณเกิดความเกียจคร้านขึ้นมา เพราะพฤติกรรมแบบนี้มีแต่จะนำผลเสียมาถึงตัวคุณ สิ่งเหล่านี้จะสะสมมาตั้งแต่การตัดสินใจเริ่มแรกที่ไม่มีความรอบคอบ ขาดการวางแผนที่ดี จึงทำให้การก้าวเดินไม่มีทิศทางที่แน่นอน

“ ขอแค่เพียงคุณมีใจที่มั่นคงมุ่งมั่น เพียงเท่านี้คุณก็จะได้พบกับความสำเร็จ ได้อย่างไม่ยากเกินไป ”

ตัวผมเองไม่เคยไปทำงานสาย หรือ เวลามีนัดกับใคร ผมจะไปล่วงหน้าก่อนเสมอประมาณครึ่งชั่วโมง เพื่อจะได้สำรวจสถานที่และเตรียมตัวให้พร้อมก่อน อีกทั้งยังลดความประหม่าลงได้อีกด้วย ซึ่งจะ เป็นผลดีกับตัวของเราและได้รับการเชื่อถือจากคนอื่นด้วย

ข้อที่ 4 : ตัดความอหามาต พยาบาทออกจากใจ

ความรู้สึกเจ้าคิดเจ้าแค้น ผูกพยาบาท หากมีติดตัวมาก ๆ ก็ล้วน แต่จะนำความหายนะมาสู่ตัวเองทั้งสิ้น

การอหามาต พยาบาท ก็คือการคิดทำลาย ทำร้ายกันอย่างไม่ มีวันให้อภัย เป็นความรู้สึกที่เยือกเย็นและสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องล้าง ออกไปจากใจให้หมด

การให้อภัยนั้นสามารถชนะได้ทุกสิ่ง ก่อนที่เราจะให้อภัยจะต้อง เกิดการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเสียก่อน พึงพิจารณาด้วยความคิดที่เป็น บวก เพราะหากคิดลบเมื่อใด..คุณก็จะรู้สึกอหามาตพยาบาทต่อกันได้ ตลอดเวลา

ข้อที่ 5 : ลดความหยิ่ง ทะนงในตัวเองลง

การที่คิดว่าตัวเองมีอำนาจมากกว่าผู้อื่น หรือ กระทำการสิ่งใดได้ เพียงลำพัง ความคิดที่ว่า...ฉันเก่งอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากใคร สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ไม่ส่งเสริมในทุกปัจจัย ที่จะพาคุณไปสู่ความสำเร็จได้เลย

ผมเองได้เจอกับคนแบบนี้มามากพอสมควร หากถามว่าแต่ก่อน นั้นรู้สึกอย่างไรกับคนแบบนี้ ต้องบอกว่ารู้สึกไม่ดีมาก ๆ และผมจะขาดัง ลู่...พร้อมสู้ครับ ผมจะตั้งคำถามกับตัวเองเสมอว่าทำไมเขาถึงเป็นแบบ นั้น

แต่วันนี้...จะรู้สึกว่บางทีการที่เขาเป็นคนที่หยิ่ง ทะนงในตัวเอง นั้น คงจะเกิดจากความคิดของเขาที่เขาคิดว่าเขาเป็นคนเก่ง และสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาใครทั้งนั้น ซึ่งหากเป็นคนประเภทนี้แล้ว เขาจะไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ๆ เพราะเขาจะเชื่อในความคิดของเขาเพียงอย่างเดียว ก็จะปล่อยให้เขาได้เผชิญและรับรู้ทุกอย่าง ด้วยตนเอง

ยกตัวอย่าง เช่น

คุณสมชาย เป็นเจ้าของโรงงานผลิตรองเท้าที่ใหญ่แห่งหนึ่ง ครั้ง นี้เขาได้รับการติดต่อจากเพื่อนร่วมธุรกิจคนหนึ่ง ซึ่งคุณสมชายจำได้ว่า คนผู้นี้เป็นพนักงานที่เคยลาออกไปจากบริษัทของเขาเมื่อหลายปีก่อน เขากลับมาติดต่อเสนอรองเท้าต้นแบบที่เขาได้ออกแบบเองให้กับคุณ สมชาย

แต่คุณสมชาย ปฏิเสธที่จะรับรองเท้าจากชายผู้นั้น

เวลาผ่านไปประมาณ 5-6 เดือน ก็มีรองเท้ารูปร่างสวยงามติด ตลาดอย่างจุดไม่อยู่

คุณสมชายเห็นแล้วถึงกับพูดไม่ออก เพราะรองเท้าที่คุณสมชาย ยืนดูที่คนกำลังแย่งกันซื้ออยู่นั้น เป็นแบบเดียวกันกับที่เขา ปฏิเสธจาก ชายคนนั้น

เหตุผลที่คุณชายปฏิเสธชายคนนั้นไปก็เพราะว่า คุณชายนั้นคิดว่า ชายคนนั้นไม่เหมาะสม ไม่คู่ควรที่จะมาร่วมทำธุรกิจกับเขา อยู่กัน คนละชั้นกับเขา และนั่นก็เป็นสาเหตุให้เขาพลาดโอกาสดี ๆ ที่จะได้เงิน ก้อนโต และสามารถขยายธุรกิจได้อีก

ความหยิ่ง ยโส ทะนงตนนี้ ผลออกมาเช่นนี้จึงทำเขาารู้สึกแย่มาก ๆ ที่เขาต้องเสียโอกาสดี ๆ ไป แต่เขาก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขอะไรให้กลับมา ได้อีกเลย จึงต้องแก้ที่นิสัยตัวเอง

คุณจะถูกคนอื่นด้วยด้วยความเก่งของตัวเอง หรือจะอยู่ อย่างคนนอบน้อม แต่มีคนคอยให้ความช่วยเหลือและมี เพื่อนมากมายอยู่รอบข้าง

ทุกอย่างสามารถกำหนดเองได้... ด้วยตัวคุณเองครับ

ผู้บริหารที่ไม่ฟังใครเลย หยิ่ง ทะนง โอหัง คิดว่าตัวเองเก่งกว่า ใคร ๆ คิดว่าตัวเองถูกต้องเสมอ ใครแนะนำอะไรก็ได้ไม่ฟัง ชอบว่า กล่าวตำหนิทุกคนที่ขัดใจตัวเอง ที่ไม่ยอมคล้อยตามความคิดตัวเอง ใครประจบสอพลอก็ชอบ เอาแต่คนใกล้ชิดของตัวเองให้ได้ดี

การบริหารงานของคนแบบนี้ ทำให้องค์กรเกิดความแตกแยก พนักงานขวัญเสีย หหมดกำลังใจ ไม่อยากไปทำงาน

สุดท้ายเมื่อคนทำงานไม่มีความสุขก็รังแต่จะเกิดความแตกแยก มากขึ้น คนก็ลาออก...ผลงานที่ออกก็ไม่มีประสิทธิภาพ แย่ลง...แย่ลง ทุกวัน ใครจะบอกกล่าวอย่างไรก็ไม่ฟัง

จึงยิ่งซ้ำเติมองค์กรให้หนักเข้าไปใหญ่...

สุดท้าย ก็เหลือแต่พรรคพวกของตัวเอง แล้วองค์กรก็ขาดทุน ล่มสลายไปในที่สุดโดยคนเพียงคนเดียว จากการบริหารคนด้วยความ หยิ่งยโสโอหังของตัวเอง

ผู้บริหารหรือผู้นำที่ดี...

- ต้องมีเมตตาบารมี เป็นคนที่มีความน่าเชื่อถือ
 - ต้องคอยสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพนักงาน เพื่อให้คนทำงานอย่างมีความสุข
 - ต้องมีความรัก ความสามัคคี เพื่อให้เกิดพลัง ขับเคลื่อนในการทำงานให้เกิดความสำเร็จ
- ต่อองค์กร**

เพราะคนไม่ใช่เครื่องจักร ต้องการความรักและความเข้าใจ

ปีเตอร์ ดรักเกอร์ ได้กล่าวไว้ว่า

หัวหน้างานที่สร้างความยากลำบากให้กับสมาชิกในทีม ทำลายพลังและความเป็นตัวของตัวเองของสมาชิกในทีมโดยไม่รู้ตัว ด้วยการบริหารแบบควบคุมบงการ และเอาแต่ตำหนิต่อว่า ถือว่าหัวหน้างานคนนั้น...เป็นผู้นำที่เลว

ในโลกของการทำงานทุกวันนี้ หัวหน้างานต้องไม่ควบคุมความคิด จิตใจของลูกน้อง ต้องเป็นคนจุดพลังให้กับสมาชิกในทีม ด้วยการไม่แทรกแซงความสุขของพนักงาน เพื่อให้พนักงานปลดปล่อยความสำเร็จออกมาด้วยตัวเอง หัวหน้างานเช่นนี้ ถือว่าเป็นผู้นำชั้นยอด...

“ ผู้บริหารที่ดีต้องมีเมตตาบารมี
ยอมรับปรับเปลี่ยนที่ดีกว่าได้ทุกเมื่อ ”

“Leader Vs. Leadership”

เคยมีนักศึกษาปริญญาเอก มาขอสัมภาษณ์ผมในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านพัฒนาบุคลากร องค์กร และภาวะผู้นำ

นักศึกษาได้ถามผมว่า อาจารย์คิดว่าผู้นำสามารถพัฒนาขึ้นมาได้ไหมครับ.??!!

ผมตอบทันทีเลยว่าได้แน่นอนครับ แต่เราต้องฝึกฝนให้เขาได้เรียนรู้ฝึกลงมือปฏิบัติให้ได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรก ๆ เข้ามาทำงานกับองค์กร..มีการวัดผลอย่างเป็นรูปธรรม มีพี่เลี้ยงที่ดี สอนแนะ โค้ชให้เขาเป็นผู้นำที่ดี เขาก็จะเป็นผู้นำที่ดีได้

ถ้าบุคคลนั้นมีอายุมากแล้ว...คงจะยากหน่อย เพราะคนพวกนี้จะดื้อ..ไม่ค่อยฟังใคร..คิดว่าตนเองเก่งที่สุดแล้ว ใครเตือนก็ไม่ได้...สุดท้ายก็จะเป็นผู้นำที่ไม่ดี

แต่ถ้าคนมีอายุนั้น...อ่อนน้อม ถ่อมตน รับฟังคำแนะนำด้วยดี ก็อาจจะเป็นผู้นำที่ดีได้เช่นกัน

ดังนั้นต้องศึกษา เรียนรู้ ค้นคว้าแล้วนำไปฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ฟังคนให้มากขึ้น ฟังด้วยใจแล้วท่านจะเป็นผู้นำที่นำคนได้ดี แม้ไม่ต้องมีตำแหน่ง แต่คนก็ทำตามด้วยความเต็มใจ เป็นผู้นำที่ดี ที่มีภาวะผู้นำสามารถครองใจคนได้เช่นกัน

สิ่งสำคัญในการเป็นผู้นำนั้นต้องได้ใจคน เพราะคนมิใช่เครื่องจักร ต้องการความรักและความเข้าใจ...

โปรดทราบว่า...นก..เมื่อตอนยังมีชีวิตอยู่ มันจะกินมดเป็นอาหาร แต่เมื่อมันกำลังจะตาย..มันก็จะถูกมดรุมกินเป็นอาหารกลับเช่นกัน

ในชีวิตนี้ไม่มีอะไรแน่นอน...ใหญ่ได้ก็เล็กได้ รวยได้ก็จนได้ แข็งแรงได้ก็ป่วยได้ เกิดได้ก็ต้องตายได้ ทุกคนไม่มีใครอยู่ค้ำฟ้า

“ อย่าหลงตนอย่าลืมตัว
และที่สำคัญ...
ข้าจะไม่ประมาทกับชีวิตอีกต่อไป... ”

“ โลกสอนเราให้เรียนรู้
ทั้งด้านมืดและด้านสว่าง
สว่างตอนกลางวัน เป็นเช่นไร
มืดตอนกลางคืน เป็นเช่นไร
เราต้องเรียนรู้ทั้งสองด้าน
เพื่อจะอยู่ให้ได้ดีกับความจริงของชีวิต ”

มีสมหวัง ย่อมมีผิดหวัง เรียนรู้ ทำความเข้าใจทุกสรรพสิ่ง ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องมองโลกในเชิงบวก

ใครมาทำไม่ดีกับเรา ลองหาคุณค่าในสิ่งไม่ดีนั้น แล้วคุณจะพบสาเหตุที่ทำให้คุณเจอจุดที่ต้องแก้ไขของตนเองก็ได้

“ หากใช้อารมณ์ตัดสิน
เราก็ไม่อาจจะเข้าถึงการใช้สติปัญญาได้ ”

การปรับเปลี่ยนชีวิต.. เริ่มต้นที่ใจตนเองก่อน ใครเอาเปรียบ เบียดเบียน ใครร้ายใส่ ใครเอาเปรียบ เราต้องปรับที่ตัวเรา มองให้เป็นสิ่งที่ดี มองให้เป็นครู

ครูที่วาคือ ครูที่สอนให้เรารู้จักด้านลบ ครูด้านลบมีดีตรงไหน....?

หากพิจารณาด้วยสติจะเห็นว่า มนุษย์เราสมควรที่จะเรียนรู้ให้ได้ ทั้งสองด้าน มีมีย่อมมีสว่าง มีบวก็ย่อมมีลบ

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

การคิดบวก..สอนจิตตนเองให้คิดบวก
จึงเป็นสิ่งที่ดีสำหรับมนุษย์เราที่สุดแล้วครับ

บทที่
10

ข้อคิด...คำพูด
ที่สร้าง *พลัง*
ให้กับตัวเอง

“ คนที่ล้มเหลว...
ไม่ใช่ไม่มีความสามารถ
แต่ที่ขาดคือ...
ไม่มีความมุ่งมั่น ”

“ อื่นคนเราถ้าแพ้..ก็เป็นถ่าน
ถ้าเราผ่านไปได้..ก็เป็นเพชร
เพชรเป็นได้..ก็น้อยเม็ด
แต่ถ้าเป็นเพชรได้..ก็มากค่า ”

คำสอนเรื่องเพชร...เรื่องถ่านนี้ เป็นคำสอนที่พ่อ แม่ ฝังไว้ในหัว
ของผมตลอดมาว่าทำอะไรต้องทำจริง ให้เป็นเพชร..ให้สมกับเป็นคน
เมืองเพชรบุรีให้ได้ อย่าให้อาย..อย่าให้เสียชื่อคนเมืองเพชรเด็ดขาด

“ เกิดเป็นคนต้องมีความฝัน ต้องมีเป้าหมาย
จุดหมายปลายทางของตนเอง
จงวางแผนเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายนั้น
เริ่มเดินก้าวแรก..ก้าวต่อไป..เดินไปอย่างมั่นคง ”

“ วันนี้เราอาจจะมองไม่เห็น ยังไม่ถึงเป้าหมาย
แต่เมื่อเราไปถึงเราจะภูมิใจในสิ่งที่เราได้ลงมือทำ
แล้วเราจะเป็นคนที่เดินไปได้ไกลที่สุด
เพราะ ‘จุดหมายอยู่ที่ใจของเรา’ ”

‘The Power of life’

“ ร่างกายที่แข็งแรง
จะต้องมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ
จิตใจที่แข็งแกร่งจะต้องนิ่งสงบ ”

การขยับออกกำลังกายทุกระบบของร่างกาย จะทำให้มีความ
แข็งแรง

ส่วนเรื่องของจิตใจ ถ้าเราคิดโน่นคิดนี่สับสนวุ่นวายไปหมด
“ไม่มีตัวกรอง” จะทำให้จิตใจของเราไม่มีพลังพอที่จะครองตนให้มี
ความสุข ให้มีสติ คิดตัดสินใจอะไรจะไม่ค่อยได้ผล จะสับสน เวลาเจอ
ปัญหา เจอความเครียด เจอทัศนคติลบจากมหาชน ก็จะมีน้อยใจ ไม่มีสติ
จะทำให้จิตตก พลอยทำให้ร่างกายเจ็บป่วยไปด้วย

ดังนั้น การเตรียมใจ..เตรียมกาย ให้เข้มแข็ง ต้องสัมพันธ์กัน เมื่อ
ใจพร้อม กายเราก็พร้อมที่จะขับเคลื่อนต่อไปข้างหน้า

จะทำให้เกิดพลังปัญญาในการดำเนินชีวิต ทำให้มีความสุขความ
สำเร็จดังที่เราตั้งใจไว้ และสามารถเอาชนะต่อปัญหาอุปสรรคทั้งปวงที่
เข้ามาในชีวิตของเราได้

“ Change To Win ”

“ สงบจากภายนอกจะทำให้
เกิดพลังความสงบขึ้นภายในจิตใจของเรา
และจะส่งผลทำให้เกิดพลังแห่งปัญญา
นำมาสู่พลังในการขับเคลื่อนการดำเนินชีวิตของเรา
ให้ก้าวไปสู่ยังเป้าหมายแห่งความสำเร็จ
ดังที่ตั้งใจไว้ได้ ”

การรอคอยจังหวะ หรือ รอคอยการมาของบุคคลอื่นที่คิดว่าจะมาช่วยเรานั้นถือว่าเป็นเรื่องโง่เขลา ไม่มีใครที่จะมาคอยแผ้วถางเส้นทางไปสู่ความสำเร็จให้คุณได้หรอก

ไม่มีใครที่จะมาปรากฏตัวด้วยการร้ายเวทมนตร์ และทำให้คุณกลายเป็นใหญ่ เป็นโต ร่ำรวยได้ง่ายๆ ผู้อุปถัมภ์นั้นไม่มีอยู่จริง...โอกาสที่รอ ไม่มีวันลอยมาหาเราได้ง่ายๆ

เลิกเสียเวลารอคอยกับเรื่องความคิดเช่นนี้ได้แล้ว
คุณต้องคิด..ตั้งเป้าหมาย ลงมือทำทุกอย่างด้วยตัวเอง ทำให้
เป้าหมายของคุณเป็นจริงขึ้น...มาทำเดี๋ยวนี้เลย ตั้งแต่วันนี้..

จงสร้างโอกาสที่ยอดเยี่ยมให้กับตัวคุณเอง นำไปสู่ความสำเร็จ
แห่งตน

“ You Can Do ”

อันการทำคามดินั้น...มิได้ทำให้เรา ร่ำรวยขึ้นก็จริง...แต่จะช่วยไม่ให้ชีวิตเรานั้นตกต่ำลงไปกว่าที่เป็นอยู่ แต่ความรู้ ความขยัน ความมุ่งมั่น ความอดทน ความหมั่นเพียร การเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง จะนำมาซึ่งความสำเร็จแห่งตน

“คนไหนทำ คนนั้นสำเร็จครับ”

ในโลกใบนี้...

ไม่มีใครที่จะชนะหรือสำเร็จได้ตลอดไป
คนที่อดทน อดกลั้น ไม่ถอดใจเท่านั้นถึงจะแข็งแกร่ง
และจะได้พบกับชัยชนะที่แท้จริง

เมื่อไรที่เริ่มลำพองถูกคู่ต่อสู้ ถูกผู้คน
ความล้มเหลวก็จะตามมาในที่สุด
จงหมั่นเพียรเรียนรู้ และฝึกปรือตนเองอยู่เสมอ
เพื่อความสำเร็จและชัยชนะแห่งตน

“Morale”

ต้องมีขวัญกำลังใจที่กล้าแกร่ง

ขวัญ กำลังใจ...เป็นเรื่องของความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากจิตใจ แต่สังเกตเห็นได้จากพฤติกรรมของผู้นั้น ผู้ที่มีขวัญดีจะพึงพอใจและปฏิบัติงานได้ดี จะมีความเต็มใจ ในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีพฤติกรรมรู้สึกดีต่องาน (positive morale) คือความกระตือรือร้น มีความหวัง มีความมั่นใจ มีความกล้าหาญอยู่ในใจ ในพฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นจงสร้างขวัญและกำลังใจ สร้างแรงจูงใจให้ตนเอง และให้บุคคลใกล้เคียงอยู่เสมอ

“ Motivate yourself,
Success in your life ”

หลักการบริหารคนขององค์ที่ล้มเหลว ไปไม่ถึงไหน มักจะคิดว่า
“มากคน..ก็มากความ” ผู้ทำคนเดียวไม่ได้ สุดท้ายก็เหนื่อยอยู่
คนเดียว ไปไม่ถึงไหน

แต่หลักการบริหารคนขององค์กรที่ประสบความสำเร็จ...เขาเชื่อว่า “มากคน ก็มากวาสนา...มากคนก็มากความสามารถ” ผู้บริหารจะต้องเชื่อมั่นใน “คน” ต้องสนับสนุน ส่งเสริมให้พนักงานได้ทำ ได้ทดลอง ในสิ่งที่เขาคิด คิดมาก ผลงานยิ่งมาก ยิ่งแปลกใหม่ ได้ผลดีอยู่เสมอ

ถ้ามีคนที่ยังไม่มั่นใจในความสามารถของตน ผู้บริหารต้องกระตุ้น ต้องสร้างเขาขึ้นมา ด้วยการให้ทดลองทำ แล้วให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ในการกระทำ เมื่อเขามั่นใจแล้ว เขาจะทำได้เอง ได้ดีตลอดไป

การสร้างคนต้องให้ทุกคนกำหนดเป้าหมายให้ตนเองให้มีพันธกิจ มีวิสัยทัศน์ของตนเอง เรื่องที่สำคัญที่สุดอยู่ที่การนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง เพราะการมีหลักการดี ๆ แต่ไม่รู้วิธีใช้ก็ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ เปรียบเหมือนเรามีอาวุธที่ดีแต่ไม่รู้วิธีการใช้นั่นเอง

ผู้บริหารที่ดีต้องรู้จักการประยุกต์ “ทฤษฎี” ลงมาสู่ “การปฏิบัติ” ให้ได้ เชื่อมั่นในตัวพนักงาน...สร้างความไว้วางใจในพนักงาน จึงจะทำให้บริหารงานให้ได้ผลและบริหารคนคนให้ได้ใจ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ที่สำคัญต้องสร้างความใกล้ชิดระหว่างคนในองค์กร ให้เกิดความรัก ความสามัคคีกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

“เพราะคนไม่ใช่เครื่องจักร ต้องการความรักและความเข้าใจ”

ตั้งใจขยันมาแล้วให้ทุกคนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ แล้วองค์กรจะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืนและมีมีความสุข

“ การให้เงินเพียงอย่างเดียว
ไม่ได้ทำให้คนเก่งขึ้นได้
ต้องให้ความจริงใจด้วย ”

“การเริ่มต้นของชีวิต.. ไม่ได้อยู่ที่การเรียนจบ หรือ อยู่ที่ใบปริญญา สิ่งที่สำคัญก็คือ... ‘การมีความคิดในการดำเนินชีวิต’ เมื่อใดที่เราคิดถึงเรื่องการดำเนินชีวิตได้เอง จุดนี้คือจุดเปลี่ยนของการเริ่มต้นของชีวิต ที่จะก้าวและพัฒนาต่อไปในอนาคต”

Change

การเปลี่ยนแปลง

คำนี้เป็นที่สนใจของหลาย ๆ คน...ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเอง ไปสู่ความสำเร็จของชีวิต หรือเรียกว่าการ Transform แต่จะมีสักกี่คนที่เปลี่ยนแปลงตนเองได้ตั้งใจปรารถนา จนถึงสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

การเปลี่ยนแปลงตนเองนี้...ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ยาก

สำหรับคนที่มีความพยายาม คนมีวินัย คนมีความมุ่งมั่น ถ้าฝืนฝืนต่ออุปสรรคต่าง ๆ ก็จะเปลี่ยนจาก “ยาก” เป็น “ง่าย” ได้เร็วได้ดี มีความสุข ความสำเร็จ มากกว่าคนที่ไม่ทำอะไรเลย

เราต้องเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ วัน ส่วนใหญ่ที่การเปลี่ยนแปลงไม่สำเร็จ เนื่องจากท้อใจไปก่อนทำไม่ต่อเนื่อง มองไม่เห็นเป้าหมาย ไม่ต้องเปลี่ยนทั้งหมดขอให้อ่อย ๆ เปลี่ยนค่อย ๆ เป็นค่อยไป สะสมพลังแห่งการเรียนรู้การพัฒนา แล้วท่านจะพบกับความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

มนุษย์เรา..ที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตไปสู่ความสำเร็จได้นั้น

- ต้องรู้จักการใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง
- ต้องเรียนรู้การใช้ชีวิต
- ต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ
- ต้องมีสติ ต้องมีสมาธิ
- ต้องทำงานให้ตรงเวลา
- ต้องรู้จักการควบคุมอารมณ์ของตนเอง
- ต้องมีพลังใจ Willpower
- ต้องเปลี่ยนพลังใจ...ให้เป็นพลังกาย
- ต้องฝึกฝนจนกระทั่งให้มันกลายเป็นนิสัยโดยอัตโนมัติ

ผมเชื่อจากใจเลยว่ามนุษย์เราทุกคนนั้นมีความสามารถมากพอที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้และอยู่อย่างมีความสุข

จงเชื่อมั่นในพลังที่มีอยู่ในตนเองดึงศักยภาพนั้นออกมาใช้ให้เต็มที่ โดยการปลดล๊อคชีวิตออกจากความกลัว ความวิตกกังวลใด ๆ

“ Unlock your Power,
Success in your Life ”

อยากจะทำให้กำลังใจทุกท่านว่า...

ความสำเร็จ ความดีที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเล็ก จะใหญ่ จะครั้ง ๆ กลาง ๆ ก็ดี จงสะสมความดีและความสำเร็จเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านั้นมาเป็นกำลังใจและสิ่งเหล่านั้นจะนำมาซึ่งความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ให้เราได้ในอนาคต

เสมือนการเก็บหินที่ละก้อน มาเรียงกันไว้อย่างเป็นระเบียบ หินเหล่านั้นก็กลายเป็นเจดีย์ที่ยิ่งใหญ่ สวยงาม นั่นแล

ขอเพียงมีความมุ่งมั่นและไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคใด ๆ ท่านก็สามารถทำได้

“ คนที่ล้มเหลว..ไม่ใช่ไม่มีความสามารถ แต่ที่ขาดคือ ไม่มีความมุ่งมั่น ”

การใช้ชีวิตบนโลกใบนี้...เราคงไปเอาใจใครทุกคนไม่ได้ จะทำให้ทุกคนพอใจก็ไม่ได้ ขอเพียงแต่เราทำด้วยความเต็มใจและทำด้วยความหวังดี เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว..ส่วนที่เหลือ..เวลาจะทำหน้าที่เอง..

ชีวิตที่ **“ยึดมั่น ถือมั่น”** หากสะสมไว้นาน ๆ ชีวิตก็หนักขึ้น

จงรู้จักการปล่อยวางลงเสียบ้างก็จะได้ จิตใจและความคิดจะได้เบาบาง มีความเครียดน้อยลง...

เมื่อจิตใจมีความสงบ ชีวิตเราก็จะพบกับความสุขและมีสติมากขึ้น ความรู้และปัญญาสิ่งดี ๆ ก็จะหลั่งไหลเข้ามาสู่ชีวิตของเรา

สิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์เราคือ ความไว้วางใจ หรือ **“Trust”** ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนคือ การ **“คิดดี”** และ **“ทำได้จริง”** (Competence)

การ **“คิดดี”** นี้ จะต้องมีพื้นฐานมาจาก ความมั่นคงในหลักการ ที่ถูกต้อง (Integrity) และเจตนาดี (Passion) แรงปรารถนาดี

สำหรับการ **“ทำได้จริง”** จะเป็นจริงได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับ ความสามารถ (capabilities) และ ศักยภาพในการทำให้สำเร็จ (Results) ได้ผลของแต่ละคน..

ความสำเร็จไม่ได้เกิดจากความเชื่อที่เขาบอกต่อกันมา หรือเกิดจากการโฆษณาที่เขาประชาสัมพันธ์!!!!!!

แต่จะเกิดจากความคิด ความเชื่อมั่น ความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง และลงมือทำตามความเชื่อมั่นนั้น

“ You Can Do by yourself ”

Work life Balance

“ จงอย่าเสียดายกับสิ่งที่เสียไป
แต่จงยินดีกับสิ่งดีๆ ที่กำลังเกิดขึ้นใหม่
ในชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม ”

ในชีวิตจริง..เราอาจจะไม่เก่งในสายตาของคนบางคน แต่มนุษย์เราสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เก่งได้

จงศรัทธาว่าเรายังมีคุณค่าต่อสังคมและบุคคลากรอีกมากมาย
จงอย่าให้คนที่ไม่รู้จักรักคุณดีพอมาทำลายเป้าหมายของคุณ

“ Unlock Your Power ”

คุณลักษณะที่แบ่งแยกความแตกต่างกัน ระหว่างคนที่ประสบความสำเร็จ กับคนที่ล้มเหลว คือ...ความสามารถในการรับมือกับ **ความผิดหวังและการสูญเสีย** เพราะการสูญเสียมักจะทำให้จิตใจรู้สึก ฝายแพ้ท้อแท้ และความฝายแพ้ ล้มหวัง จะมีผลต่อการกระทำของเรา

จงเรียนรู้ จงใช้ชีวิตเพื่อที่จะชนะต่อปัญหาและอุปสรรคด้วยการปลุก “หัวใจไม่ยอมแพ้” ให้ลุกขึ้นมาสู้กับมัน ปล่อยวางมันลงไป ก้าวเดินไปสู่สิ่งใหม่ที่ ดีกว่า ชีวิตก็จะได้รับชัยชนะ ประสบความสำเร็จได้

Motivate yourself,
Success in your life

“ ความสำเร็จเกิดขึ้นได้..

เพราะแสวงหา..มิได้รอคอย
เพราะเชี่ยวชาญ..มิใช่เพราะโอกาส
เพราะสามารถ..มิใช่เพราะโชคช่วย ”

“ ลิขิตฟ้า หรือจะสู้มานะตน ”

บทที่
11

บุคคล...
ผู้เป็นแรง
บันดาลใจ

“ แม่...

บุคคลที่เป็นแรงผลักดัน
เป็นพลังใจให้ก้าวมาสู่จุดหมาย ”

“แม่ผู้เป็นพลังใจให้ลูกเสมอมา”

ภาพของแม่นี้ ถ่ายไว้ประมาณปี 2533 เป็นภาพที่แม่ทำขวัญข้าวเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนที่ผมจ้างให้แม่เลิกทำนา...

หลังจากดูแล รักษาพ่อ จนพ่อขึ้นสวรรค์ไปแล้ว ผมก็ตั้งใจที่จะดูแลแม่และน้อง ๆ ต่อ..ดูแลท่านให้ดีที่สุด เราเคยลำบาก เคยดิ้นรน ต่อสู้ชีวิตมาด้วยกัน เมื่อผมมีความสำเร็จระดับหนึ่งแล้ว ผมก็อยากให้ท่านมีความสุขบ้าง

ในชีวิตที่ผ่านมา หากไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ ผู้เป็นแรงใจ ผลักดันในวันนั้น ก็คงจะไม่มี นิคม อ่อนละมัย

ในวันนี้ ผมจึงระลึกถึงพ่อ รักแม่มากที่สุดในชีวิตที่ลำบากมาด้วยกัน

ณ วันนี้...

แม่มีเงินเดือน (จากผม) ...มีเงินให้ลูกหลาน มีแรงศรัทธาในความดีงามสั่งสอนลูกหลานให้เป็นคนดี มีร่างกายแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ ร่มไทรให้ลูกหลาน ตลอดไป

“ แม่ คือ จิตวิญญาณของผม
แม่จะอยู่กับผมตลอดไปครับ ”

| กัลยาณมิตร พู้อภัยความช่วยเหลือ ผลักดันชีวิตให้ก้าวไปข้างหน้า

ผมบอกกับตัวเองไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่า เมื่อใดก็ตามที่ผมเขียนหนังสือ หรือมีผลงานเป็นของตนเอง ผมจะต้องเรียนเชิญบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือ ผลักดันให้ผมก้าวหน้ามามีส่วนร่วมในหนังสือของผมให้ได้

เมื่อวันนี้มาถึง ผมต้องไม่พลาดอย่างแน่นอนครับ

ท่านแรกที่เป็นแรงบันดาลใจและให้คำปรึกษาเสมอมา

คุณสุรียณ วันเพ็ญ

20 ปีของการเดินทางร่วมงาน กับคุณนิคม อ่อนละม้าย

ผมได้รู้จัก คุณนิคม อ่อนละม้าย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 โดยการร่วมทำงานด้วยกันในโรงงานปิโตรเคมีในจังหวัดระยอง

ในช่วงปีนั้นอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกำลังอยู่ในช่วงของการขยายการลงทุน โรงงานที่เราทำงานเป็นโรงงานผลิตสารคาร์โบรแลคตัมเป็นโมโนเมอร์สำหรับผลิตในลอนซึ่งเป็นพลาสติกที่คงทน และมีราคาสูง

การผลิตสารคาร์โบรแลคตัมต้องใช้เวลาลงทุนสูงถึง 10,000 ล้านบาทใช้เวลาก่อสร้าง 3 ปี

คุณนิคมเข้ามาร่วมงานในช่วงที่โรงงานกำลังก่อสร้าง ดังนั้นหน้าที่หลักก็คือการตรวจสอบหน้างานเตรียมรับโรงงาน พร้อมทั้งการทดลองเดินเครื่องจักรในโรงงานให้สำเร็จ และที่ทำทนายอย่างยิ่งคือการทำงานร่วมกันสร้างทีมงานที่เข้มแข็งสำหรับการเดินเครื่องจักรของโรงงาน การสร้างทีมงานนั้นเริ่มตั้งแต่การเตรียมหาพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ operators ขณะนั้นเป็นเรื่องยากมาก พวกเราจึงใช้การรับพนักงานที่มีประสบการณ์ส่วนหนึ่ง และพนักงานที่เพิ่งเรียนจบใหม่อีกส่วนหนึ่ง ช่วงนี้เป็นช่วงที่หาพนักงานได้ค่อนข้างยาก

คุณนิคมได้นำเสนอความคิดใหม่คือ ให้ไปรับและสัมภาษณ์นักศึกษาจากวิทยาลัยโดยตรงเลย และตัวคุณนิคมเองก็เป็นส่วนสำคัญมากในทีมงานในการตระเวนไปรับสมัครพนักงานจากนักศึกษา ที่จบสาขาช่างอาชีพในระดับปวส ในจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี จันทบุรี โดยเริ่มกระบวนการตั้งแต่การประสานงานกับทางวิทยาลัย จัดการรับสมัคร การสอบสัมภาษณ์ จนเราได้จำนวนพนักงานตามที่ต้องการอย่างทันเวลา

หน้าที่ต่อไปก็คือการสร้างทีมงานซึ่งเป็นจุดที่สำคัญอย่างยิ่ง คุณนิคมและพวกเราเห็นตรงกันว่าสิ่งที่เราจะประสบความสำเร็จได้นั้นเราต้องสร้างการทำงานเป็นทีม สร้างปลูกฝังทัศนคติที่ดี สร้างควบคู่ไปกับการให้ความรู้ทางด้านเทคนิคในการผลิต

คุณนิคมเป็นส่วนหนึ่งของทีม ของชุดผู้ฝึกสอน The Trainer ซึ่งต้องทำการฝึกอบรมทั้งทางด้านเทคนิคและทัศนคติที่ดีในการทำงานหนัก ให้มีความปลอดภัยในการทำงานอีกด้วย รวมถึงมีการทำงานเป็นทีมของพนักงานใหม่เหล่านั้น พวกเราจัดอบรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ขณะเดียวกันก็ต้องออกไปตรวจสอบโรงงานเป็นช่วง ๆ

อีกบทบาทหนึ่งในการเริ่มต้นเดือนเดินเครื่องใหม่ของโรงงานคือ ต้องทำร่วมกับผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นจึงต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เป็นงานที่ต้องใช้ทักษะในการสื่อสาร และต่อรองเป็นอย่างดี เราใช้เวลา 3 ถึง 4 เดือนในการเดินเครื่องโรงงานจนประสบความสำเร็จด้วยดีและมีความปลอดภัย

ถึงแม้จะมีอุปสรรคมากมายแต่ทีมของเราก็ก้าวผ่านมาด้วยดี โดยประสบความสำเร็จในการเดินเครื่องโรงงานซึ่งเป็นที่น่าภาคภูมิใจมาก และพวกเรายังได้รับคำชื่นชมจาก ผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน

ความสำเร็จนี้ได้มาจากทีมงานของเราได้รับการเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี ได้รับการปลูกฝังให้เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียร และที่สำคัญอย่างยิ่งพวกเราทุกคนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานในการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด ๆ โดยยึดถึงทัศนคติที่ดีมีเป้าหมายร่วมกัน มีความปลอดภัยเป็นพื้นฐานในการทำงาน

หลังจากการเดินเครื่องของโรงงานประสบความสำเร็จแล้ว แต่พวกเราไม่เคยหยุดในการที่จะพัฒนาให้โรงงานมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นไปอีกเรื่อยๆ โดยเฉพาะคุณนิคม อ่อนละมัย ซึ่งเป็นหัวหัวเรี่ยวหัวแรงที่สำคัญในการไม่หยุดนิ่งที่จะพัฒนาทั้งทางด้านประสิทธิภาพของโรงงานและความรู้ความสามารถของพนักงาน

คุณนิคมพูดอยู่เสมอเสมอว่า

“การพัฒนาเครื่องจักรก็จะได้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าเราพัฒนาคนเราจะได้ทุกอย่างทุกอย่างที่เราต้องการ”

“ การพัฒนาคนไม่มีขอบเขต ไม่มีที่สิ้นสุด
ยิ่งเราพัฒนาเขามากเท่าไร
ก็ยิ่งจะได้รับผลลัพธ์กลับมาเพิ่มพูนทวี
มากขึ้นเท่านั้น ”

คุณนิคมได้เปิดโอกาสในการพัฒนาตัวเองอย่างสม่ำเสมอ การได้ไปแลกเปลี่ยนความรู้ทำงานที่ต่างประเทศเป็นช่วง ๆ ทั้งที่ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเยอรมัน และที่ประเทศสเปน นอกจากนั้นยังได้เปิดโอกาสให้ตัวเองในการไปเรียนต่อในหลักสูตรการบริหารทางธุรกิจสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และในครั้งนี้คุณนิคมได้รับ **โล่รางวัลดีเด่นของหลักสูตร** ซึ่งเป็นตัวจุดประกายให้คุณนิคมมีความคิดที่จะเรียนต่อยอดพัฒนาตนเองให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ เริ่มจากการไปเรียนต่อที่ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี และได้เรียนต่อที่ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ หลักสูตรพัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต (Community Development) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คุณนิคมได้สร้างความแตกต่างในการพัฒนาการเรียนรู้อีกโดยนำมาปรับใช้ในการทำงานได้อย่างโดดเด่น และทั้งสองมหาวิทยาลัยนี้คุณนิคมได้รับเกียรติรับรางวัลให้เป็นนักศึกษาดีเด่นของคณะ ซึ่งผมเองไม่ได้รู้สึกแปลกใจแต่มีความภาคภูมิใจในตัวคุณนิคม

ผมเองได้เห็นคุณลักษณะอันโดดเด่นในตัวคุณนิคม ที่คุณนิคมมีแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ก็คือ... **มีพลังในการทำกิจกรรมอย่างมาก ถ้าได้รับปากแล้วจะทำทุก ๆ อย่างให้สำเร็จลงจงได้..** ซึ่งเรื่องนี้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่หาได้ยากในบุคคลอื่น พลังอันเปี่ยมล้นที่จะผลักดันความเชื่อความคิดของตนเองและคนรอบข้าง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด ๆ ไม่เคยหยุดนิ่งที่จะเดินไปก้าวข้างหน้า ให้ไปสู่ความมุ่งหวังโดยไม่หมดพลัง และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งคุณนิคมไม่เคยละเลยที่จะรับฟังเสียงความเห็นของบุคคลรอบข้าง แล้วจึงเดินต่ออย่างเปี่ยมพลัง จนถึงเป้าหมาย

เส้นทางเดินทางสายการพัฒนาตัวเองของคุณนิคมไม่เคยหยุดนิ่ง ไม่เคยย่อท้อจากคนที่เป็น ผู้นำผู้บริหาร ผู้จัดการการฝ่ายผลิต ในการปฏิบัติการในโรงงาน มาสู่เส้นทางสายการพัฒนาทรัพยากรบุคคลากรขององค์กร เช่น

- วัฒนธรรมองค์กร (Cooperate Culture)
- การจัดการความรู้ในองค์กร (Knowledge Management KM),
- ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice COP),
- Kaizen Innovation
- การพัฒนาภาวะผู้นำ (Leadership)

คุณนิคมมีพลังในการขับเคลื่อนบุคลากรในการทำงาน การปลุกเร้าให้ผู้คนรอบข้างได้มุ่งมั่นฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายให้จงได้

คุณนิคมมีพลังอยู่ในตัวอย่างเต็มเปี่ยม ผมเชื่อมั่นว่าทุก ๆ ท่านที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ **“Unlock Your Power” ปลุกพลังใจสู่ชัยชนะ ความสำเร็จสร้างได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้** ท่านจะได้รับข้อคิดดี ๆ จากหนังสือเล่มนี้ ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังในการดำเนินชีวิต ของท่านอย่างแน่นอน

ผมกับคุณนิคม เชื่อและทำตรงกันว่า

**“ การพัฒนาคนเป็นงานที่ไม่มีวันจบ
ยิ่งพัฒนานักก็จะยิ่งได้รับกลับมาเป็นทวีคูณ
และเพิ่มพูนตลอดเวลา ”**

สุรียน วันเพ็ญ

รองประธานกรรมการบริหารบริษัทอูเบะเคมิคอลส์ (เอเชียส)

จำกัด (มหาชน)

ท่านที่ 2 ที่เป็นแรงผลักดันผมตลอดมาในเรื่องการพัฒนองค์กร

คุณอนุรักษ์ แสงเจริญวนากุล

ทีมงาน SCMP

คุณอนุรักษ์ คนที่สองจากซ้าย

ผมได้มีโอกาสรู้จักและเข้ารับอบรมจาก อ. นิคม อ่อนละมัย เมื่อประมาณปี 2556 ในหัวข้อ **“Unlock Your Power”** ซึ่งได้สร้างแรงบันดาลใจให้ผมเป็นอย่างมาก ที่จะเปลี่ยนตัวเองจากคนที่หมดไฟ หมดพลัง ทำงานไปวัน ๆ กลับมาเป็นคนที่มีคิดบวก เป็นคนที่ตั้งเป้าหมาย มีเป้าหมายที่ชัดเจน มุ่งมั่นพัฒนากระบวนการทำงานในบริษัทของผมให้บุคลากรทุก ๆ คนในองค์กรก้าวไปสู่...

กระบวนการ การทำงานที่เป็นเลิศ OPERATION EXCELLENCE

ในการอบรมของ อ.นิคมแต่ละครั้ง ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้ทั้งจากในตำราทฤษฎี และจากประสบการณ์การทำงานของท่านให้แก่พวกเราอย่างจริงใจ

หลาย ๆ ครั้งท่านได้ยกตัวอย่างดี ๆ “Best Practice” ได้มาเปิดมุมมอง เป็นข้อคิดดี ๆ ให้ผมและทีมงาน โดยตัวผมประทับใจมากในเรื่องของ “การเปลี่ยนแปลงชีวิตของนกอินทรี” เพราะจากข้อคิดที่ได้อ่านได้สอนให้ผมตัดสินใจว่า... บริษัทของผมและบุคลากรจะต้องอยู่ต่อไปได้อย่างไร และจะต้องมีการบริหารจัดการอย่างไรให้กลับมาเป็นบริษัทที่มีการเจริญรุ่งเรืองเติบโตได้อย่างมั่นคงยั่งยืน

ผมและทีมงานบุคลากรทุก ๆ คนได้เข้าอบรมกับ อ. นิคม อีกหลายคอร์สอย่างต่อเนื่อง เช่น Operational Excellent และ Effective Leadership ซึ่งแต่ละครั้ง อ. นิคม จะเติมความรู้ ข้อคิดใหม่ๆ ให้อยู่เสมอ เช่น การจัดทำ Vision, Mission และ Company Culture ของบริษัท ซึ่งทำให้

พวกผมบุคลากรทุก ๆ คนมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ทำให้ผมและลูกทีมมีการสื่อสารไปในทิศทางเดียวกัน และร่วมงานกันทำงานอย่างสามัคคีเกิดพลัง Engagements และที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือท่าน อ. นิคม ได้สอนให้ตัวผมเองได้ **สร้างแรงบันดาลใจให้ตัวเอง จนผมและทีมงานสามารถปลดปล่อยพลังอันยิ่งใหญ่ที่มีศักยภาพอยู่ในตัวของทุก ๆ คน ออกมาสร้างคุณค่าให้กับบริษัท**ได้เป็นอันมาก ทำให้บรรลุผลมุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้จนกระทั่งทำให้บริษัทของผมกลับมามีผลกำไรจากการดำเนินการ และพลังศักยภาพของพนักงานบุคลากรในทีมงานทุก ๆ คน

ผมขอชื่นชมและศรัทธาในตัว อ.นิคมมากที่ท่านได้มีความตั้งใจที่จะพัฒนาบุคลากรของบริษัทคนไทยอย่างผมให้มีศักยภาพมีระบบ และมีการพัฒนาความสามารถขึ้นมาเป็นมืออาชีพได้ เทียบเท่ากับบริษัทนานาชาติ และผมเชื่อว่าบริษัทคนไทยหลาย ๆ แห่งที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้มีความสามัคคี มีประสิทธิภาพ ก็จะสามารถเพิ่มศักยภาพการทำงานของบุคลากรของท่าน “ จากความรู้และประสบการณ์ของ อ. นิคม อ่อนละมัย โดยนำไปปฏิบัติและพัฒนาปรับปรุงในการทำงานได้จริง”

สุดท้ายนี้ผมขอขอบพระคุณ อ. นิคม อ่อนละมัย จากใจจริงสำหรับความรู้ดี ๆ กำลังใจที่ดี มิตรภาพที่ดีตลอดมาและตลอดไป ที่ได้มาแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ข้อคิดดี ๆ ให้กับผมและทีมงานบุคลากรของผม

ผมขออวยพรให้ อ. นิคม มีความสุข สุขภาพกายใจที่แข็งแรงและสมปรารถนาในทุก ๆ สิ่งที่ตั้งใจไว้ทุก ๆ ประการนะครับ....และขอแสดงความยินดีกับการที่ อ.นิคม ได้เขียนหนังสือการสร้างแรงบันดาลใจดี ๆ ออกมาเพื่อให้อีกหลาย ๆ คนในสังคมนี้ให้ได้เกิดแรงบันดาลใจได้เกิดพลังในการทำงานและการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยตนเอง

ขอแสดงความนับถือ

อนุรักษ์ แสงเจริญนากุล

กรรมการผู้จัดการบริษัท สหเจริญโลหะพลาสติกภัณฑ์ จำกัด

ท่านต่อมา คือ

รองศาสตราจารย์ พอพันธ์ สุทธิวัฒน์

คุณนิคม อ่อนละมัย เคยเป็นบัณฑิตที่จบจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ว.ท.บ.) สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม

คุณนิคม มีแวบเป็นผู้นำตั้งแต่ในช่วงที่ศึกษา ทั้งนี้ยังได้รับการคัดเลือกให้เป็นนายกสโมสรนักศึกษาการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (กศปช.) ดำเนินการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ทุกชั้นปี

ในระหว่างที่ศึกษาคุณนิคม นอกจากจะมีผลการเรียนที่ดีในระดับแนวหน้าของชั้นเรียนและได้ยังนำประสบการณ์ในการทำงานมาถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อเกิดความรู้มากยิ่งขึ้น และยังทำกิจกรรมมากมาย เช่น จัดงานเลี้ยงศิษย์เก่า เพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ได้พบปะสังสรรค์กันหลายครั้ง

อีกทั้งยังช่วยหารายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมด้วยกัน อีกทั้งยังสร้างให้ผู้ที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รักและศรัทธาองค์กรและเคารพคณาจารย์อย่างเหนียวแน่นอีกด้วย

นับตั้งแต่คุณนิคม ได้เข้ามาสู่ร่วมมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในฐานะที่เป็นคณาจารย์ที่ได้สอน ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเด่นชัด คือ **ภาวะผู้นำ มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี, ทักษะในการทำงาน**

การสื่อสารถ่ายทอดที่ดี คือ มีวิธีการพูดที่ใ้มน้ำวผู้ฟังให้เกิดการสนใจจากบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ ตำแหน่งหน้าที่ หลากหลายให้หลอมรวมมาเป็นหนึ่ง จุดประสงค์เดียวกัน

อีกมุมหนึ่งที่เห็นชัดเจน คือ คุณนิคม อ่อนละมัย เป็นคนที่ **ปากกับใจตรงกัน** พูดตรง ๆ สามารถปรับเปลี่ยนตัวเองได้ทันกับสถานการณ์ในปัจจุบันได้ทันท่วงทีและยังให้ผู้อื่นปรับเปลี่ยนตัวเองตามไปด้วย

เมื่อออกจากร่วมมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี คุณนิคม ได้เจริญก้าวหน้าทั้งในหน้าที่การงานและด้านอื่น ๆ เป็นอย่างดี โดยได้นำความรู้ที่ตนเองได้ศึกษามาจากคณาจารย์ไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในช่วงที่คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้มีโครงการคัดเลือกศิษย์เก่าดีเด่นเพื่อเข้ารับรางวัล ซึ่งคุณนิคม ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการเพื่อรับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปี 2551

และอีกหนึ่งความภูมิใจ คือ คุณนิคม ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ เป็นศิษย์เก่าดีเด่น **โรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในโอกาส 120 ปี การฝึกหัดครูไทย ถวายองค์ราชัน ๕ ผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน** ณ โรงแรมรอยัล ออร์คิด เซอราตันอีกด้วย ซึ่งเป็นรางวัลรางวัลอันทรงเกียรติแก่วงศ์ตระกูลนี้อีกด้วย

คุณนิคม ได้ทำประโยชน์ต่อสาธารณชนมากมาย ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน โดยได้มาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิคณะกรรมการบริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะและพัฒนาด้านการเรียนการสอนที่ควบคู่ไปกับสถานประกอบการณ์ และด้านสหกิจศึกษาจนเป็นรูปธรรมต่อไป

ทั้งนี้คุณนิคม ยังมีการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องและได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จนสำเร็จการศึกษาและพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง

ผมได้ทราบว่าคุณนิคม ได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งทางการบริหาร มีก้าวหน้ามาด้วยดีโดยตลอด คณาจารย์ทุกท่านมีความภาคภูมิใจในตัวคุณนิคม ที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา, ด้านการเป็น วิทยากรระดับประเทศ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล เต็มโตในหน้าที่การงาน ไม่มีที่สิ้นสุด

นับว่าคุณนิคม เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับบัณฑิตที่จะจบการศึกษา นำไปยึดถือเป็นแนวทางในอาชีพต่อไปก็เสมือนว่าคณาจารย์ได้ผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตาม อัตลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ว่า

“ บัณฑิตย่อมนฉลาดจัดการ ”

รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒน์
อาจารย์ปัญญา วงศ์ต่าย

ท่านต่อมา คือ

ท่านอาจารย์วันตา เทือกขันตี

เมื่อพูดถึงการพัฒนาตนเองไม่ยอมแพ้ต่อปัญหา เรียนรู้และพัฒนาโดยพึ่งพาปัญญาตน โดยไม่ยอมแพ้ต่อปัญหาและอุปสรรคใดๆ ที่ต้องพบเจอ ถือได้ว่าชีวิตของคุณนิคม เปรียบเหมือนกับ แนวทางที่สอดรับกับบทเพลงหนึ่งของวง หิน เหล็ก ไฟ ขับร้องโดย คุณโป่ง คือ เพลง “ศรัทธา”

“ไม่มีก็คงต้องมีสักวัน ความฝันเป็นจริงต้องทนสู้ไป
ไม่นานเราคงจะได้สมใจ มุ่งมั่นทุ่มเทเพียงใดกว่าจะได้มา
เส้นชัยไม่มาต้องไปหา มัน รางวัลมีไว้ให้คนตั้งใจ
ขวากหนามทิ่มแทงก็ผ่านพ้นไป โลกนี้ไม่มีอะไร
ได้มาง่ายตาย
ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา
โอกาสของผู้กล้า ศรัทธาไม่มีท้อ
ที่มารู้ดี ไม่รู้ที่ไป คนเรามันเลือกเกิดไม่ได้
แต่เราเลือกได้จะเป็นเช่นไร เลือกได้จะทำตามใจ
ด้วยตัวของเรา
หลายคนเชื่อในโชคชะตา
บางคนเชื่อมั่นในตัวเอง ชีวิตเรากำหนดของเราเอง
จะแพ้ชนะไม่เกรงสักเท่าไร”

“ ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา...”

คุณนิคม อ่อนละมัย คือ คนที่ผมร้องเพลงนี้ให้ฟังด้วยความเต็มใจ

หนังสือ **“ปลุกพลังใจสู่ความสำเร็จ”** ความสำเร็จสร้างได้ด้วยหัวใจที่ไม่ยอมแพ้ โดยนิคม อ่อนละมัย เล่มนี้ นับว่าเป็นหนังสือที่ผู้เขียน ได้กลั่นกรองจากประสบการณ์ในการพัฒนาตัวเอง ว่าผ่านมาถึงวันนี้ได้อย่างไร นับได้ว่ามีคุณค่า และ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อทุกคนที่ได้อ่าน จะได้ทราบแนวทางการปลุกพลังใจของตนเอง สร้างพลังศรัทธาพัฒนาขีดความสามารถของตนให้ใช้ประโยชน์สูงสุด

ผมเห็นด้วยกับคุณนิคมที่ว่า.. **ทุกสิ่งเกิดขึ้นเพราะตัวเรา ต้องไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค มีความมุ่งมั่น และอดทน สร้างแรงบันดาลใจให้ตัวเองอยู่ตลอดเวลาจะนำมาซึ่งรางวัลเกียรติยศและรางวัลแห่งความภาคภูมิใจ** หนังสือเล่มนี้ จึงเหมาะกับทุก ๆ คน

ผมขอแสดงความชื่นชม ยินดี และขอเป็นกำลังใจให้ผู้เขียนที่มีความมุ่งมั่น และมีความตั้งใจจริง ในการผลิตหนังสือเล่มนี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ต่อสังคม ประเทศชาติ สืบไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันตา เผือกขันธ์ดี
ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

| เพื่อนๆ ที่ร่วมทางเดินชีวิต ที่เห็นมุมมองในการพัฒนาตนเอง

นอกจากท่านที่เคารพนับถือ ครูบาอาจารย์แล้ว กลุ่มเพื่อนๆ ที่เห็นคุณค่าในการพัฒนาตนเอง ก็ได้เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดันให้ผมมุ่งมั่นการทำงานเพื่อสังคมตลอดมา

มาดูกันว่าแต่ละคน มีมุมมอง มีความคิดอย่างไร ?

คุณพิฑูรย์ พิศภา

ผมรู้สึกขอบคุณ และเป็นเกียรติอย่างสูงครับ ที่ได้รับเกียรติให้เขียนถึง คุณนิคม อ่อนละมัย ในหนังสือ **“ปลุกพลังใจสู่ชัยชนะ”** หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มแรก แต่ไม่ใช่เล่มสุดท้ายแน่นอน..

จากคน ๆ หนึ่งผู้เป็นมากกว่า การเป็นหัวหน้างานของคุณนิคม อ่อนละมัย เป็นเสมือน **“อาจารย์ และพี่ชาย”** ผมเป็นพนักงานคนหนึ่งในทีมงานฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคล เป็นโอกาสอันดีที่ได้มาร่วมงานกันมามากกว่า 10 ปี และถือว่าเป็นความโชคดีของตัวเองด้วย ที่ได้ไต่ดอกล แบบอย่างที่ดีในการทำงาน

ความคิดและวิธีการปลุกพลังใจของคุณนิคม ได้นำพาตัวผมให้ก้าวข้ามขีดจำกัดของตัวเองมาได้ สามารถพัฒนาตัวเองมาได้อย่างต่อเนื่อง

- เพราะการปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการพัฒนาตนเองแบบใหม่
- การยืนหยัดในหลักการที่ถูกต้อง
- การมีทัศนคติที่ดีมีเป้าหมาย
- การสร้างแรงบันดาลใจ
- การมีความอดทน ความมุ่งมั่น
- การปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง

คุณนิคม มักสอนเสมอว่า

“คนเราทำอะไรต้องมีหลักการใช้หลักการในการทำงานต้องมีเป้าหมายชัดเจน...ถ้าใช้แต่ความรู้สึกของตนเองเป็นที่ตั้ง ทำงานในระยะยาวคงยากที่จะสำเร็จตามเป้าหมายนั้นได้”

นี่คือมุมมองการทำงานในที่ทำงาน ในมุมมองชีวิตส่วนตัว คุณนิคม เป็นคนที่เป็นกันเองกับทุก ๆ เข้าถึงง่าย ติดดินมาก ๆ ชอบช่วยเหลือสังคมด้านการพัฒนาตนเอง การพัฒนาความรู้การศึกษาและคนอื่น ๆ เสมอ ด้วยความรู้ประสบการณ์ที่ตนมีจนบางทีน้อง ๆ ก็แซวว่าเก็บเงินบ้างก็ได้นะพี่ เผื่ออนาคตไว้บ้าง

คุณนิคม เขาเป็นคนที่มีความพลังในตัวเยอะมากครับ ทำให้คนที่อยู่ใกล้ซิดรอบข้างได้มีพลังความมุ่งมั่นนั้นตามไปด้วย

ซึ่งในชีวิตจริงของคนโดยทั่วไปก็มักเป็นเช่นนี้ เมื่อได้มาอยู่ใกล้ซิดกับคนที่มีความพลัง จะรู้สึกมีพลังตามไปด้วย ถ้ายังไม่เชื่อ เราลองพาตัวเองไปอยู่ใกล้ซิดกับคนที่มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นในการทำงานสูง ๆ เป็นประจำ แล้วลองสังเกตตัวเราเอง ด้วยความเป็นกลางนะครับว่า พฤติกรรมของเราเปลี่ยนตามไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงเรื่องเล่าบางส่วนที่ผมได้รับประสบการณ์มากับตนเองโดยตรง ในช่วงที่มีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน ยังมีองค์ความรู้อีกมากมายหลากหลายในตัวของคุณนิคม ที่จะถ่ายทอดจากประสบการณ์จริง จากการได้เรียนรู้พัฒนาชีวิตของตนเองมา ส่งผ่านมายังหนังสือเล่มนี้ และเล่มอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร โปรดติดตามกันนะครับ

ขอบคุณอีกครั้งครับที่ให้เกียรตินี้

พิฑูรย์ พิศภา

อาจารย์กรณ์ปภพ รัตน์วิจิตร

ความรู้สึกจากใจจริงต่อตัว.....

พี่อาจารย์นิคม อ่อนละม้าย

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณพี่นิคมมากที่มีโอกาสให้ผมได้เขียน
ร่วมลงในหนังสือเล่มนี้ ซึ่งตัวผมอาจจะเป็นเพียงแสงหิ่งห้อยตัวเล็ก ๆ ที่
อยู่ห่างออกไปไกลจากตัวพี่ถึงจังหวัดจันทบุรี **การได้พบพี่ในครั้ง
นั้นทำให้ผมจุดประกายบางสิ่งบางอย่างในตัวเอง**

ออกมา เหมือนทำให้เราเข้าใจถึงเบื้องลึกในจิตใจว่าชีวิตของคนเรา

มันมีสิ่งทีเรียกว่า “ความเชื่อ ศรัทธา” และความเชื่อนี้เองก็ทำให้
เราเดินต่อไปในสังคมได้

เมื่อก่อนการทำงานของผมนั้นในบางครั้งก็มองในแง่ลบมากกว่า
แง่บวกจนทำให้การทำงานนั้นกังวลไปหมดว่าจะออกมาดีไหม? แต่คิด
ในแง่ลบไป.....คิดว่าแย่มันออกมาแย่ตามคาด....

จนวันหนึ่งที่คณะได้จัด **กิจกรรมการจัดการความรู้
(KM)** ซึ่งก็ได้วิทยากรเป็นพี่อาจารย์นิคม อ่อนละม้ายมาอบรมที่บรู๊คไซด์
วัลเลย์ จ.ระยอง ในตอนแรกยอมรับเลยว่า **จะดีจริงหรือ?**

เพราะตัวผมเองก็อ่านหนังสือแนวนี้มาเยอะ และแล้ววันอบรมก็
มาถึงพี่ก็มีกิจกรรมที่ทำให้ทีมงานคณะได้สนุกสนานได้คิด และร่วม
ทำงานด้วยกันตลอดทั้งวัน จนบางครั้งก็อดคิดไม่ได้ว่าพี่ต้องเตรียมงาน

มากขนาดไหนถึงจัดได้ขนาดนี้ เอาเป็นทุกกิจกรรมผมเชื่อได้ว่าพี่เขาคง
อ่านหนังสือมาเป็นสิบ ๆ เล่มแล้วอินทิเกรตมาให้ผมแล้วละ ไม่ต้องไป
อ่านเองเลยละ....**ครบเครื่อง!!!!!!**

ครั้งหนึ่งทางคณะก็ได้เชิญพี่นิคมมา **เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ประจำคณะ** ก็ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวความคิดด้านการศึกษาก็
พบว่า มุ่งมั่นที่จะพัฒนาสถาบันการศึกษาในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้นักศึกษา
สำเร็จการศึกษาแล้วมีงานทำตามสายวิชาชีพที่เรียนมาพร้อมทั้งเป็น
คนดีของสังคม

ผมจำได้ครั้งหนึ่งพี่นิคมเคยเล่าว่าสมัยเรียนได้จัดสร้างองค์พระ
วิษณุหน้าคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
โดยที่ตอนนั้นคณะไม่มีงบประมาณในการจัดสร้าง พี่นิคมก็ได้อาศัย
สมัครพรรคพวกในการเรียบระดมและจัดสร้างด้วยความสามารถ
จนทุกวันนี้ก็เป็นที่สักการบูชาของน้อง ๆ รุ่นต่อไปจนถึงปัจจุบัน

ทุกวันที่ผมตื่นนอนขึ้นมาเช็คอีเมลล์ ดื่มน้ำกาแฟ เปิดข่าวอ่านตาม
หน้าเฟสบุคก็จะพบว่า **พี่เขาจะมีแง่คิดมุมมองดี ๆ** .แรง
บ้าง.... แต่ตรง....ทุกวัน ทำให้เราตื่นตัวพร้อมเป็นกำลังใจในการที่เรา
ต้องไปทำงานทุกวัน การแลกเปลี่ยนมุมมองเหล่านี้บางครั้งผมก็ไม่เข้าใจ
ก็ได้ซักถามไปยังพี่เขา ซึ่งในทุกครั้งที่เค้าก็จะอธิบายและพร้อมทั้งให้
กำลังใจไปอีกทางหนึ่งด้วย

มีอยู่ครั้งหนึ่งเคยถามพี่เค้าว่า “ไปทั่วเลยหรือครับ ไม่เหนื่อยบ้าง
หรือครับ” แต่สิ่งที่พี่เค้าตอบกลับมา คือ **ไม่เหนื่อยครับใครให้**

พี่ไปอบรมพี่ยินดีครับเพื่อพัฒนากระบวนการความคิดของทรัพยากรบุคคลของสังคม ให้ปรับเปลี่ยนวิธีคิดและมีพลังใจเพื่อความสำเร็จ บางครั้งอาจจะฟรีบ้าง ได้เงินบ้างก็ไม่เป็นไรครับ เพื่อสังคมที่ดี”

และผมก็เชื่อเช่นนั้นครับ เพราะพี่เค้ามีความเชื่อที่ว่า “มนุษย์เราทุกคนล้วนเกิดมามีอาวุธและทรัพยากรที่สำคัญอยู่ในตนเอง สามารถพัฒนาด้านศักยภาพไปสู่ความสำเร็จได้ทุกคน.....”

จากวันนั้นจนถึงวันนี้ผมก็ได้นำหลักการบางอย่างของพี่นิคมจากการอบรม ได้แลกเปลี่ยนความคิด แนวคิดใหม่ พร้อมทั้งได้นำความเชื่อมาหลอมรวม นำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษาของผมเองให้เป็นบัณฑิตที่มีดีทั้งภายใน และภายนอกของตัวเอง มีความอดทนมีวินัยมีวิธีคิดใหม่ ๆ และผมเองก็สามารถทำงานได้อย่างมีความสุขในสภาวะที่แตกต่างกันไปในทุก ๆ สถานการณ์.....

ด้วยความนับถือครับ

กรณ์ปกพ รัตนวิจิตร

คุณอนุชิต เนิินฉาย

คุณนิคม อ่อนละม้าย พี่ชายที่เคารพรัก

จากประวัติการทำงานร่วมกันที่ผ่านมาตั้งแต่เริ่ม นับได้ 19 ปี สำหรับการงานที่ บริษัท ไทยคาโปรแลคตัม มหาชน จำกัด ไม่ว่าจะทำงานร่วมกันโดยตรง หรือ โดยอ้อม คืออยู่ต่างแผนกก็ตาม สิ่งที่ผมได้ทำงานร่วมกันกับพี่และสัมผัสได้คือ

พี่นิคมเป็นคนกล้า.. กล้าที่จะทำ มีความคิดไเอเดียต่าง ๆ มากมาย แต่ก็ยังแฝงไปด้วยอารมณ์ที่ใจร้อน บางทีดูเหมือนกล้าได้กล้าเสียมาก แต่กระนั้นพี่นิคมก็มีความจริงใจและตั้งใจที่พัฒนางานและทีมงานให้ดีตลอดมา

จากวันนั้นถึงวันนี้ กาลเวลาที่แปรผันไปทำให้อุปนิสัยเดิมของพี่มีผลให้การงานและแนวทางที่ถูกพัฒนา จากความตั้งใจ ค้นคว้า หาความรู้และเป็นคนชอบการอ่านหนังสือ และเรียนรู้ประสบการณ์ ต่าง ๆ ทำให้พี่เขาก้าวไปสู่แนวหน้าของบุคคลากร นักพัฒนา ระดับประเทศได้อย่างสมบูรณ์แบบ และเป็นแบบอย่างที่ดี

สุดท้ายจากน้อง ก็ขอให้พี่มีความสุขกับการเดินทางตามฝัน มุ่งมั่นพัฒนาบุคคลากรให้มีคุณธรรม มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ คือหนึ่งทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าแก่สังคม แก่ประเทศชาติตลอดไปครับ.

ด้วยรักและเคารพยิ่ง

อนุชิต เนิินฉาย

ทั้งหมดนี้คือส่วนหนึ่งของกัลยาณมิตรที่ดีของผม รวมถึงท่านอื่น ๆ
ที่ไม่สามารถกล่าวถึงได้หมด ณ ที่นี้ ท่านผู้เป็นทั้งเพื่อนร่วมใจ และ เพื่อน
ร่วมทางเดินตลอดมา

ผมขอขอบคุณทุกกำลังใจ ทุกความช่วยเหลือที่ดีตลอดมา

ผมสัญญาว่าจะตั้งใจ อย่างแน่วแน่... ที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้ทุก
คน มีโอกาสประสบความสำเร็จและความสุขในชีวิต

ผมพร้อมที่จะสร้างความดีงาม ความสุขให้สงบสุขให้กับสังคม
ตลอดไป

ด้วยความขอบคุณทุกท่านครับ...

บทที่
12

“นิคม อ่อนละมัย”
กับชีวิตจริงบนเส้นทาง
การขับเคลื่อนชีวิต
ไปสู่*ความสำเร็จ*

“ การที่เราจะช่วยคน
ถ้าเราให้ปลาเขาไปหนึ่งมือ
เขาก็จะมีกินไปเพียงหนึ่งมือเท่านั้น
但如果เราสอนวิธีหาปลา
สร้างเครื่องมือในการทำมาหากิน
เขาจะมีกินไปทั้งชีวิต ”

นิคม อ่อนละมัย ในวันนั้น

นิคม อ่อนละมัย ในวันนี้

ผมเป็นคนเกิดที่ตำบลบ้านหาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พ่อแม่มีอาชีพทำนาทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ชีวิตช่วงเด็กนั้นเป็นช่วงที่มีความสุขที่สุด..ค่อนข้างมีความพร้อม

พ่อจะเป็นเกษตรกรตำบลชอบช่วยชาวบ้าน นำการพัฒนาชุมชนในทุก ๆ ด้าน ทางอำเภอมีอะไรให้ช่วย พ่อทำทุกอย่างด้วยความเต็มใจ

ตอนเด็กผมจำได้ว่าที่ได้ดูบ้านเราเป็นเหมือนคลังเก็บสารเคมีจากทางราชการ ของพวกเกษตรกรอำเภอ ทำให้เหม็นยาตลอดเวลา มียาเบื่อหนู ยาฆ่าหญ้าและปุ๋ยต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำเกษตร ที่ทางราชการขอให้พ่อช่วยเพื่อเอาไว้แจกกับชาวบ้าน

พ่อผมต้องช่วยแจกยาให้ชาวบ้านเกือบทุกวัน แม้แต่ช่วงเวลาเที่ยง..พ่อก็ยังตากยาเบื่อหนูแจกชาวบ้านอยู่คนเดียว พ่อทำด้วยความเต็มใจ และไม่มีอุปสรรคป้องกันใดๆ เลย

จนถึงวันหนึ่ง...

สิ่งที่ไม่เคยใครคาดคิดมาก่อนเลย คืออยู่ต่อมาพ่อมีอาการปวดหัว และมีอาการชักเป็นที่ตกใจของครอบครัวอย่างมาก เป็นผลมาจากการสะสมของยาและสารเคมีที่พ่อแจกชาวบ้านวันนั้น ทำให้พ่อไม่สามารถทำงานได้อีกต่อไป ต้องรักษาตัว มีอาการสั่นอยู่ตลอดเวลา

ช่วงนั้นพวกเรายังเด็กมาก ได้พยายามรักษาพ่อทุกวิถีทางทั้งหมอโรงพยาบาล หมอเจ้า เข้าทรง เรายุติหลายที่ ทำให้ผมคุ้นเคยกับวิธี

การทรงเจ้าเป็นอย่างไรดี เพราะต้องมีหน้าที่พาพ่อไปรักษา ตามความเชื่อ เพื่อความสบายใจ

การรักษาพ่อต้องใช้เงินเยอะมาก พวกเราต้องหาเงิน ทำงานหนัก ทำให้ผมได้เรียนรู้ว่าการไม่มีเงินนั้นมันลำบาก แสนสาหัสเช่นไร เวลาที่ไม่มีเงิน การที่ต้องแบกหน้าไปยืมเงินคนอื่นบางครั้ง ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง เพื่อที่จะนำมารักษาพ่อ

ช่วงนี้ ผมได้เรียนรู้ชีวิตคนอย่างมากมายจริง ๆ ว่าการเกิดเป็นคนนั้น ต้องมีความอดทน อดกลั้นเป็นพิเศษ

ทำให้ได้ประสบการณ์ช่วงนี้มาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไปได้เป็นอย่างดี....

ในฐานะที่ผมเป็นลูกคนโตจึงต้องรับภาระทุกอย่างไปเต็ม ๆ ชีวิตช่วงนี้ต้องบอกว่าลำบากมากที่สุด ๆ แต่ก็ต้องถือได้ว่าผมก็ยังโชคดี ที่ผมเรียนวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง เป็นสายอาชีพ ทำให้สามารถหารายได้พิเศษจากการรับซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า รับเดินสายไฟติดตั้งระบบไฟฟ้าให้ชาวบ้าน

ผมออกไปรับจ้างหาเงินไม่เคยมีวันหยุด เสาร์ อาทิตย์ทุกวันต้องไปทำงานเพื่อให้ได้เงินมาจุนเจือครอบครัว ผมเคยรับจ้างแบกข้าวซึ่งต้องบอกว่าหนักมาก ๆ แต่ต้องทนเพื่อให้ได้เงินสุจริต มาช่วยครอบครัว

“ ต้องตื่นแต่เช้าทุกวัน เพื่อลุกขึ้นมาช่วยแม่ ไม่แปป ชูดมะพร้าว เพื่อเตรียมของไปทำขนมครก ขายที่หน้าบ้าน ”

ผมจะเลือกเรียนภาคปาย...ช่วงเช้าถ้าเป็นฤดูทำนา ต้องไปไถนา ก่อน..เพราะแม่ต้องทำนาเป็นหลัก ผมจึงรู้ซึ่งถึงชีวิตของชาวนาได้ดีว่า มันหนักและเหนื่อยสาหัสขนาดไหนต้องอดทนจริง ๆ แต่ก็ต้องทำเพราะไม่รู้จะไปทำอะไร ที่ดีกว่านี้

ผมต้องทำงานสารพัดทุก ๆ อย่างที่จะทำได้ หลังเลิกเรียนช่วงเย็น ผมต้องหยิบแหออกไปหาปลาในเกือบทุกวัน แถมต้องเกี่ยวหญ้าเลี้ยงวัวทุกวัน เราเลี้ยงวัวไว้เพื่อเป็นค่าเทอม เหมือนเป็นการลงทุนสะสมไว้สำหรับอนาคต ผมจึงคุ้นเคยกับวัวลานเพชรบุรี เป็นกีฬาของลูกผู้ชายจริง ๆ

ผมทำงานหลาย ๆ อย่างมากมายหลากหลายเพื่อให้มีรายได้ เป็นเช่นนี้จนจบชั้น ปวส. ช่างไฟฟ้ากำลัง

ช่วงเรียนผมได้รับความเมตตาจากอาจารย์ทุก ๆ ท่าน เคยได้รับทุกการเรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ แต่ผมขอรับปีเดียว เนื่องจากเวลาที่คิดจะ อาจารย์สัมภาษณ์ บางคำถาม – บางคำตอบ มันทำให้เขย่าสั่นสะเทือนหัวใจจนน้ำตาไหลออกมาพูดได้ไม่จบ ผมขอขอบคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่าน ขอรับทุนแค่ปีเดียวไม่ขอรับอีก ให้ไปมอบให้คนอื่น....

ส่วนผมขอทำงาน แลกกับเงิน

รูปสมัยที่ทอดแหหาปลาตอนเย็นกับอาจารย์ในสมัยนั้น

ถ้าอาจารย์มีสิ่งใดที่ต้องการจ้างให้ผมทำผมยินดีครับ ผมก็ได้งาน เช็คชื่อนักศึกษาที่เข้าเรียนสาย ถ้าใครเข้าสายไม่มาเคารพธงชาติจะไม่มีสิทธิสอบ ทำให้ผมเป็นที่รู้จักของนักศึกษาและอาจารย์เกือบทุกคน และเป็นนักศึกษาตัวอย่างที่ประพุดิตี

เมื่อจบการศึกษาผมมีความคิดที่อยากที่จะเรียนต่ออย่างมาก แต่ด้วยที่มีหน้าที่ทางบ้านรออยู่ น้องก็ยังต้องเรียนช่วงที่ผมเรียนน้องชายผมต้องเสียสละหยุดเรียน โดยออกจากการเรียนมาช่วยครอบครัวก่อน.. ไม่มีเงินส่งเรียนพร้อมกัน และผมมีหน้าที่จะต้องดูแลครอบครัวไม่ให้ลำบากต้องแบ่งเบาภาระ จึงต้องการหางานทำให้ได้ เพื่อจะได้มีเงินเดือนมาช่วยครอบครัว

ความหวังของคนสมัยก่อนต้องการให้ลูกได้เป็นราชการ เพื่อที่จะได้เบิกค่ารักษาพยาบาลให้พ่อแม่ได้

ผมก็เช่นกัน ได้ตั้งความหวังที่จะเข้าการไฟฟ้าให้ได้ จึงขอให้พี่ที่นับถือเป็นญาติกันช่วยฝากงานให้

ผมได้ไปเป็นลูกจ้างการไฟฟ้าที่จังหวัดลพบุรี เป็นงานทำแผนที่ของการไฟฟ้าอำเภอเมือง ผมทำงานอย่างเต็มที่ ด้วยความหวัง... เราทำงานได้เร็วกว่ากำหนดผ่านไปหลายเดือนก็ยังไม่มียี่แหว่งว่าจะมีการบรรจุให้

ผมจึงเปลี่ยนมาเป็นลูกจ้างหน่วยงานปึกเสภาพดสายขยายเขตที่การไฟฟ้ารังสิต เป็นลูกจ้างรายวัน มีเพื่อนที่เรียนด้วยกัน มาขอไปทำด้วย ผมบอกว่างานหนักมากนะ เพื่อนบอกว่า **“ทำได้”**

แต่พออยู่ได้สามวันเพื่อนบอกกลับแล้วนะทำไมไม่หางานมันหนักมาก แต่ผมก็ต้องอดทน สู้ต่อไป

ช่วงนี้ได้เรียนรู้ประสบการณ์มากมาย ได้ฝึกความอดทน ฝึกทำงานอย่างเต็มที่ จนเป็นนิสัยติดตัว

ขณะทำงานไฟฟ้า ถ้าผมเจองานหนักผมจะนึกถึงการไถนา ที่ร้อนหนัก เหนื่อย มันสุด ๆ จริง ๆ ทำให้ผมทนได้กับงานทุก ๆ อย่าง

แต่ก็ยังไม่ได้รับการบรรจุหรือมีการเรียกสอบแต่อย่างใด เส้นไม่ ถึงต้องกลับมานั่งทบทวนตัวเองใหม่ทั้งหมด ถ้าผมต้องรอความหวังแบบ นี้ หวังแต่ให้คนอื่นช่วยแบบนี้ ก็คงที่จะยังไม่ได้งาน เกือบหนึ่งปีที่เสีย เวลาและเสียโอกาสไป ผมจึงตัดสินใจที่จะกลับบ้านเพื่อมาดูแลครอบครัว กลับมารับเหมาเดินสายไฟหรือซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าแถวบ้าน ทำให้มีรายได้มากกว่าเป็นลูกจ้างการไฟฟ้า

ผมกลับมาอยู่บ้านได้หนึ่งอาทิตย์ก็มีญาติโทรมาแจ้งว่า การบินไทย รับสมัครงานช่างไฟฟ้า เป็นอีกครั้งที่ต้องลองดู แต่ครั้งนี้ ผมไม่ต้องการ ฟังอะไรอีกแล้ว ผมเดินไปหยิบคู่มือที่จับช่างไฟฟ้า เราก็เรียนดีคนหนึ่ง ทีเดียว ดังนั้นเราต้องมีความเชื่อมั่นตัวเอง และเชื่อในการทำความดีของเรา ที่อยากเห็นครอบครัวมีความมั่นคง

ก่อนออกเดินทางวันนั้น...

ผมกราบพระที่ห้องพระที่บ้าน ไหว้พ่อ แม่ เดินทางไปสมัครงาน แต่การเดินทางครั้งนี้ สิ่งที่ผมไม่ทำคือ ไม่ไหว้ศาลเจ้าข้างทาง เพราะผม เห็นว่าไม่ได้ช่วยพ่อผมได้จริง ผมจึงไม่เชื่อ ไม่ไหว้อีกต่อไป ผมจะนึกถึง ในสิ่งที่ผมทำคือความดี นึกถึงพระพุทธรูปคุณนึกถึงสิ่งดี ๆ ที่ผมนับถือและ คำสอนของพ่อ แม่เท่านั้น

การเดินทางครั้งนี้..

ผมมีพลังใจและเต็มใจไปด้วยความตั้งใจของตนเองอย่างมาก ผมไปถึงสำนักงานการบินไทยที่วิภาวดีแต่เช้าเลย แต่เจ้าหน้าที่แจ้งว่าสาขา ช่างไฟฟ้ากำลัง ไม่มีรับในช่วงนี้

ทำให้ผมยืน งง อยู่พักใหญ่ ๆ มินจนบอกไม่ถูกว่ามันเกิดอะไรขึ้น กับเราแล้วจะอย่างไรต่อ

ขณะที่กำลัง “งง” กับชีวิตอยู่นั้น ก็ใครคนหนึ่งเข้ามาทักผมบอก ว่า.....สวัสดิ์ผมชื่อ...xxxx ครับ ตอนนี้อยู่ที่บริษัทไทย SCG ที่บางซื่อ กำลังรับสมัครบุคลากรอยู่เยอะ หลายตำแหน่งนะครับ

ผมกำลังมีบอกไปว่า...ผมไม่รู้จักครับผมไปไม่ถูก เพื่อนคนนั้น บอกว่าไม่เป็นไรครับไปกับผม เดี่ยวผมพาไป มาถึงจุดนี้แล้วเอาไงก็เอา กัน เรามาถึงบริษัทไทยที่บางซื่อ เป็นเวลาเที่ยงพอดี

เพื่อนคนนี้พาผมไปเลี้ยงข้าวอีกต่างหาก และพาไปสมัครงาน ที่ จุดรับสมัครเมื่อเรียบบร้อยผมก็ขอบคุณจากใจ แล้วเราต่างคนต่างก็แยก ย้ายกันกลับบ้าน จนถึงทุกวันนี้ผมก็ยังระลึกถึงเพื่อนอยู่เสมอครับว่าเขา คนนั้นเป็นใคร...

หนึ่งอาทิตย์ผ่านไป SCG Chemical เรียกผมไปสัมภาษณ์ ครั้งนี้ ผมเตรียมตัวอย่างดีอ่านหนังสือทบทวนไปเต็มที่ เช่นเดิมครับ ผมกราบ พระ ไหว้พ่อแม่ ไม่ไหว้ศาลเช่นเคย แม่บอกว่า “รอ” ให้เที่ยงก่อนนะ จึงจะดี แต่ผมตัดสินใจแล้วว่าจะไม่รออะไรอีกแล้ว แต่ไม่ยอมให้แม่ เสียใจ จึงบอกแม่ว่า...ถ้ารอจะไม่ทันรถทัวร์

ตลอดทางผมนึกถึงพระพุทธรูป สิ่งดี ๆ ที่เป็นพลังใจในชีวิต นึกถึง พ่อแม่ มีความตั้งใจเต็มเปี่ยมอย่างมาก..

การสัมภาษณ์ครั้งแรกถือว่าตื่นเต้นมาก...ผมนึกถึงแต่พ่อกับแม่ตลอด อยากให้ได้งาน เกือบหนึ่งชั่วโมงที่ ๆ ที่สัมภาษณ์ถามมา ผมตอบทุกอย่างทุกคำถาม สิ่งไหนตอบไม่ได้ก็คือไม่ได้ครับ

ผมบอกทำได้ทุกอย่างขอให้ได้งานทำ อีกหนึ่งอาทิตย์ต่อมาผลการสัมภาษณ์ออกมา ผมได้งานที่เครือซีเมนต์ไทย เป็นปิโตรเคมีโรงแรกของ SCG Chemical หรือบริษัทไทยโพลีเอทธิลีน TPE

ผมเป็นพนักงานรุ่นแรก ๆ ของที่นี่ จำได้ว่าเมื่อมาถึงมาบตาพุดครั้งแรกเห็นโรงงานแล้วตื่นเต้นมาก ยิ่งใหญ่จริง ๆ ผมเริ่มการทำงานจริง ๆ จากที่นี่ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างมากมาย ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเคมีใหม่ทั้งหมด เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีรายได้ต่อเดือนที่มั่นคงถือว่าโอเคเลย คຸ້ມกับการที่เราทุ่มเทลงไป

บางครั้งทำงานแบบสามวัน สามคืน โดยไม่ต้องพักกันเลย เพราะเราทำงานด้วยความสุข สนุกกับการได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และมีความมั่นคงมาก

ผมทำงานที่นี่ผ่านไปสองปี...ได้กลับไปคุยกับแม่ว่าขอให้แม่เลิกทำนา จุดนี้คือจุดเปลี่ยนของชีวิตครอบครัวอีกครั้งหนึ่ง ผมมองแล้วว่าผมสามารถรับภาระทั้งหมดของครอบครัวได้แล้ว เป็นผู้ดูแลได้แล้ว

ผมให้แม่เลิกทำนา ขอให้มาดูแลพ่อที่ป่วย หนี้สินที่มีและค่าใช้จ่ายทั้งหมด ผมจะรับผิดชอบเอง นี่คือการตัดสินใจที่ผมตั้งไว้ตั้งแต่ที่ผมต้องไถนา รู้ว่าการทำนาไปเหนื่อยและไม่คุ้มกับการลงทุน ผมตั้งใจทำงานส่งเงินให้ครอบครัว ส่งน้องเรียน ผมทำงานอย่างเต็มที่เต็มความสามารถ ทำทุกอย่างที่หัวหน้าสั่งให้ทำ ผมชอบเห็นความสำเร็จ ผมมีเป้าหมายที่ชัดเจน

และแล้วก็ถึงวันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับชีวิตอีกครั้งหนึ่ง จากการทำงานฝ่ายผลิตเม็ดพลาสติกมา 3 โรงงาน ตั้งแต่เริ่มงานก่อสร้างติดตั้งเครื่องจักร และเดินเครื่องการผลิตจนสำเร็จ ผมกลับมานั่งทบทวน

ตัวเองว่าเรามีศักยภาพที่มากกว่าที่เป็นอยู่ อยากทำงานที่มีความรับผิดชอบมากกว่านี้ เรายังมีพลังกายพลังความคิดที่อยากทำงานยาก ๆ กว่านี้ได้อีก

ครั้งที่ 2 ของการสมัครงานในตำแหน่งที่สูงกว่าเดิม ตำแหน่งวิศวกรโครงการ สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษกับผู้บริหารญี่ปุ่น เป็นอะไรที่ตื่นเต้นมาก...บอกตนเองว่า

“นี่ละ My Passion แรงปรารถนาของเรา”

จากการสัมภาษณ์ 2 รอบ ผมผ่าน ได้เป็นวิศวกรชำนาญการหรือ Project Supervisor อย่างเต็มภาคภูมิ ผมทุ่มเทแรงกายแรงใจในการทำงานอย่างเต็มที่ ได้จัดระบบทุก ๆ อย่างในการทำงาน จัดการด้านกำลังคน สอนงาน ควบคุมงานก่อสร้างโรงงาน และได้ไปเรียนรู้งานที่ประเทศญี่ปุ่น ทำให้ได้ประสบการณ์ในการทำงานอย่างมากมาย

ทีมเรากลับมาทำการเดินเครื่องจักรด้วยความปลอดภัย มีกำลังการผลิตได้อย่างเต็มที่จากการทำงานอย่างเต็มที่ตลอดมา

แล้วก็มาถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญอีกครั้งหนึ่ง...

คือผมได้เข้าเรียนหลักสูตรผู้บริหารทางธุรกิจจัดโดยมหาวิทยาลัยเกษตร ครั้งนี้ทำให้ผมได้เห็นมุมมองใหม่ๆ ที่กว้างขึ้น ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการบริหารกับเพื่อนๆ ที่เป็นผู้บริหารจากองค์กรต่าง ๆ อย่างมากมาย

เมื่อจบหลักสูตรต่อเนื่อง 6 เดือน

ผมได้รับรางวัลผู้เข้าฝึกอบรมดีเด่นจากนักบริหาร 50 คน ยังจำได้ว่าวันที่จบขึ้นไปรับโล่ มีอาจารย์ท่านหนึ่ง ได้มาบอกผมว่า คุณนิคม คุณเป็นคนที่มีศักยภาพมากคนหนึ่งเลย อยากให้ไปเรียนต่อให้สูงขึ้น เพราะเมืองไทยคนเราต้องมีใบปริญญา ที่จะมาช่วยส่งเสริมตัวเราต่อไปให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

ผมกลับมาทบทวน คุยกับตัวเอง มันถึงเวลาที่เราจะต้องไปต่อจากการที่มีภารกิจความรับผิดชอบมากมายหลาย ๆ อย่าง จึงจัดสรรเวลา ตารางของชีวิตใหม่ทั้งหมด เพื่ออนาคต เรียกว่าเป็นจุดเปลี่ยนของการพัฒนาชีวิตให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ และเป้าหมายนั้นให้ได้...

ผมได้ไปสมัครเรียน วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และที่นี่ผมได้เรียนรู้ และทำกิจกรรมกับทางสถาบันอย่างมากมาย เต็มที่ทุก ๆ อย่าง

ในช่วงที่เรียนผมได้รับเลือกเป็นนายกองค์รณักศึกษา ผมจำได้ว่าครั้งแรกทางอาจารย์ขอให้ผมเป็นนายก แต่ผมขอให้มีการเลือกตั้ง โดยให้มีนัดประชุมหัวหน้าห้องทุกสาขาที่เรียน พอถึงเวลามากันครบ ผมแจ้งในที่ประชุมเลยว่าผมยินดีเป็นนายกองค์รณักศึกษาและเลือกตั้งชุดทำงานให้ครบทุกตำแหน่ง

หลังจากนั้นเป็นต้นมา เราได้ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมากมายหลายอย่าง

จากการที่ผมทำกิจกรรมมาอย่างเต็มที่ ช่วยทางสถาบันอย่างเต็มความสามารถ จนกระทั่งจบการศึกษา ในวันซ้อมรับปริญญาผม **ได้รับชุดครุยกิตติมศักดิ์** จากทางมหาวิทยาลัยรัฐสติกดีใจและภูมิใจเป็นอย่างยิ่งในสิ่งที่เราได้ทำลงไปและได้รับความร่วมมือจากเพื่อนๆ น้องๆ นักศึกษาด้วยดีตลอดมา

ผมบอกกับทุกๆ คนเสมอว่าการที่เราได้เข้ามาในสถาบันใด เราต้องมีความเคารพ ให้ทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ เต็มใจ เราไม่ใช่แค่ใบปริญญาเมื่อเรียนจบ

แต่สิ่งที่สำคัญ **เราต้องได้รับเกียรติประวัติ** ของพวกเรา กลับไปด้วย ใบปริญญาไม่ใช่ทำให้คนประสบความสำเร็จได้ แต่การที่คนเราคิดได้ต่างหากจะทำให้บุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จ

จุดเปลี่ยนอีกครั้งที่สำคัญ คือ ผมมีโอกาสไปทำงานที่ประเทศสเปน ครั้งนี้เป็นอะไรที่ตื่นเต้นและต้องเตรียมตัวเยอะมาก ๆ และต้องไปคนเดียว แต่ผมก็เลือกไปเพื่อที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ใหม่ๆ

ผมเชื่อเสมอว่า

ถ้าเรามีความตั้งใจจริงมีความพร้อมของจิตใจ เราจะทำทุกอย่างได้สำเร็จ ขอเพียงอย่าท้อต่ออุปสรรคใดๆ ที่เข้ามา

ผมเชื่อเสมอมาว่า

ปัญหาอุปสรรคจะทำให้คนเรานั้นได้เรียนรู้และเข้มแข็งขึ้น ขอเพียงอย่าท้อถอยจงสู้และก้าวต่อไปจงมีพลังใจอยู่เสมอ

การที่ไปอยู่ที่สเปนได้ทำให้เกิดความมั่นใจที่จะให้เราไปทำงานที่ไหนก็ได้ในโลกนี้ การไปสเปนครั้งนี้ ทำให้ผมเข้าใจคนญี่ปุ่นที่ต้องออกไปทำงานในต่างประเทศนานๆ จึงจะได้กลับบ้านตนเอง

ปี 2007 ผมได้มีโอกาสดีอีกครั้ง...

บริษัทที่ทำงานอยู่ต้องการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ เนื่องจากมีการรวมบริษัทเข้าด้วยกัน ท่าน CEO ได้มอบหมายหน้าที่ให้ผมมาทำหน้าที่ดูแลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีมาก ๆ สำหรับผม

นี่คือจุดเปลี่ยนที่สำคัญช่วงหนึ่งของชีวิตเลยก็ว่าได้ ชีวิตที่ผ่านมาไม่ว่าผมจะได้รับมอบหมายให้ทำงานรับผิดชอบในงานใด ๆ ตัวผมจะศึกษาเรียนรู้พัฒนาการทำงานอย่างเต็มที่ ครั้งนี้เป็นงานใหญ่ที่ผมมีหน้าที่ขับเคลื่อน วิสัยทัศน์ Vision พันธกิจ Mission และ วัฒนธรรมองค์กร Culture ให้กับองค์กร ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างมากมายหลายอย่างทำให้เกิดมุมมองใหม่ๆ ขึ้นมาเยอะมากในการบริหารจัดการองค์กร และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด หรือที่เรียกว่า

Peak Performance., Human Capital

ช่วงที่เข้ามาดูงานนี้ใหม่ๆ ทำให้สงสัยอย่างมากว่า...การสร้างวัฒนธรรมองค์กรจะมาช่วยทำให้บุคลากรเก่งขึ้นได้อย่างไร ที่ปรึกษาบริษัทก็มีการเข้ามาจัดเก็บข้อมูลทั่วทั้งองค์กร มีการให้ความรู้กับบุคลากร ยิ่งได้เรียนรู้ก็ยิ่งมีความสงสัยมากยิ่งขึ้น เพราะการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใช้บประมาณเยอะมากทีเดียว..

แล้วก็ก็เป็นความโชคดียิ่งใหญ่มากอีกครั้งหนึ่งที่บริษัทได้มีการจัดสัมมนากลุ่มผู้นำการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร Culture Change Agent ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา ช่วงพักเบรกผมได้เห็นมีการเรียนอยู่ห้องหนึ่ง ได้สอบถามว่าเรียนหัวข้ออะไรครับ

เจ้าหน้าที่แจ้งว่าเป็น สาขาพัฒนาชุมชน ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ย้ายมาการเรียนมาจากธรรมศาสตร์ท่าพระจันทร์ หลักสูตรพิเศษ ขยายโอกาสให้สังคม

ผมขอดูรายละเอียดของหลักสูตร เมื่อได้นำมาดูพบว่าหลักสูตรทันสมัยมากไม่เหมือนกับชื่อสาขาพัฒนาชุมชนเลย เช่น วิชาการสัมมนา การบริหารสิ่งแวดล้อม ทูทางชุมชน การสัมมนาขั้นสูง การสร้างวิสาหกิจชุมชน และการบริหารงานวิจัยและพัฒนา การบริหารความขัดแย้ง ทูทางชุมชนและทุนมนุษย์ Human Capital...

ได้เห็นหัวข้อรายวิชาที่จะได้เรียนรู้ และคณาจารย์ที่มาสอน ก็ตื่นเต้นแล้วครับ ผมได้เป็นลูกศิษย์ได้เรียนรู้กับท่านอาจารย์ ดร.กิตติ มงคลชัยอรัญญา ท่านอาจารย์ ปาริชาติ วัลย์เสถียร, ท่านอาจารย์วุฒิสารตันชัย ท่านอาจารย์ ดร.โกวิท พวงงาม และอีกหลายๆ ท่าน ผมถามผู้ดูแลโครงการว่าต้องทำอย่างไรบ้าง

เขาแจ้งว่า

“ถ้าสอบต้องเขียนโครงการมาว่าจะทำวิจัยในเรื่องใด และจะนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้กับสังคม และที่สำคัญวันพรุ่งนี้วันสุดท้ายที่จะสัมภาษณ์ค่ะ”

ได้เลย...ชีวิตเรานั้นต้องเจอสิ่งที่เรงด่วนและทำทนายอยู่เสมอ... ผมแจ้งว่า ได้รับพรุ่งนี้ผมมาขอสอบสัมภาษณ์ครับ

โครงการของผมคือ

“การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้วยวัฒนธรรมองค์กร ทำอย่างไรให้บุคลากรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และทำงานอย่างมีความสุข หรือใช้ความสุขทำงาน”

ผมโทรศัพท์ถามพี่คนหนึ่งที่มาเป็นที่ปรึกษาในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรว่า พี่มีทฤษฎีหรือหลักการอะไรในการมาทำและสร้างวัฒนธรรมองค์กรครับ พี่ท่านนั้นบอกว่า “ไม่มีครับน้อง”

แล้วพี่ทำจากอะไร..ผมถาม

เขาบอกว่า

“พี่ได้โจทย์จาก CEO ว่าอยากทำให้บริษัทเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม ให้บุคลากรมีความคิดใหม่ๆ สร้างวิธีการทำงานใหม่ๆ ที่มีคุณภาพ คิดสร้างสรรค์ คิดในสิ่งที่เราสามารถแข่งขันกับต่างชาติได้ มีความรักสามัคคีเพราะมีการรวมสามบริษัทเข้าด้วยกัน จากหลากหลายวัฒนธรรม จึงต้องมีการสร้าง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัฒนธรรมองค์กรแบบใหม่”

โอ.เค. เลย...

จากนั้นผมก็เรียบเรียงโครงการที่จะไปสอบ จากการได้สัมภาษณ์ ผมรู้สึกดีใจมาก ๆ ว่า...มาถูกทางแล้ว ผมยิ่งอยากเรียน เพราะว่าสาขา พัฒนาชุมชนนี่เป็นการสร้างชุมชนบริหารองค์กรให้เข้าแข็ง สามารถอยู่ได้ด้วยตนเองมีความแข็งแกร่งด้วยทุนของชุมชน และทุนทางปัญญา อย่างแท้จริง

ผมได้เรียนรู้ไปถึงรากหญ้าเรียนรู้ได้ถึงจิตวิญญาณของมนุษย์
อาจารย์สอนเสมอว่า

“ การที่เราจะช่วยคน
ถ้าเราให้ปลาเขาไปหนึ่งมือ
เขาก็จะมีกินไปเพียงหนึ่งมือเท่านั้น
แต่ถ้าเราสอนวิธีหาปลา
สร้างเครื่องมือในการทำมาหากิน
เขาจะมีกินไปทั้งชีวิต ”

ผมยังจำได้และนำมาปฏิบัติในการเตือนตัวเอง เพื่อดำเนินชีวิตที่ไม่ประมาท ทำให้นึกย้อนไปถึงช่วงวัยรุ่น ถ้าแม่ไม่สอนวิธีทอดแห ปักเบ็ดหาปลา เราก็คงไม่มีปลากิน คงต้องหาซื้อขี้อย่างไม่มีเงินก็ไม่ต้องพูดถึงเลย

“ ทุกอย่างทำได้ด้วยหัวใจที่ไม่ยอมแพ้ ”

ในช่วงที่เรียนผมจะทำกิจกรรม ทำรายงานอย่างเต็มที่เต็มความสามารถ ส่งงานอาจารย์ก่อนกำหนดเสมอ เพราะการเรียนครั้งนี้ ผมเรียนเพื่อสร้างเครื่องมือในการพัฒนาคน ผมอยากได้ทฤษฎี ที่ถูกต้องสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ส่วนใหญ่คนเราคิดว่าตัวเองรู้ แต่ไม่มีทฤษฎีมารองรับก็ไม่ใช่ที่เชื่อถือได้

วันที่สัมภาษณ์โครงการวิจัย..

ผมแจ้งความประสงค์กับท่านอาจารย์ที่สัมภาษณ์ทุกท่านว่า ผมเชื่อมั่นในธรรมชาติว่ามีวิชาการมีทฤษฎีที่สอดคล้อง และผมมีแนวปฏิบัติที่เป็นจริง ผมมีชุมชนเสมือนที่ต้องการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ จะเป็นงานวิจัยที่ใช้ได้จริงให้กับสังคมต่อไปในอนาคต

การสอบทุกครั้งจะไปสอบที่ธรรมชาติทำพระจันทร์ ยิงได้เรียนรู้ได้ศึกษาได้พบกับอาจารย์ที่มีความเป็นครูสูง มีองค์ความรู้มากมาย ผมได้ถามอาจารย์ว่าทำไมเราไม่เปลี่ยนชื่อสาขาของเราให้ทันสมัยขึ้น เช่น การบริหารองค์กร ฯลฯ เหมือนที่หลาย ๆ มหาวิทยาลัยที่เขาทำ จะได้มีคนเข้ามาเรียนกันเยอะ ๆ จะมีรายได้มาก

ผมมองแบบการทำธุรกิจและเห็นโอกาส อยากให้คนมาเรียนเยอะ ๆ เพราะได้ความรู้จริง ตัวผมเองได้เปลี่ยนหลาย ๆ อย่างในชีวิต..

แต่ท่านอาจารย์ตอบว่า “เราไม่ต้องการจำนวน เราต้องการคุณภาพ” อยากให้คนที่จบไปนำความรู้ไปช่วยเหลือ สร้างประโยชน์ให้กับสังคม ธรรมชาติศาสตร์ของเรามีประวัติศาสตร์มายาวนานในการช่วยเหลือสังคม

วันนั้นทำให้ผมเข้าใจการให้ หลักการพัฒนาอย่างแท้จริง

“ฉันรักธรรมชาติ

เพราะธรรมชาติสอนให้ฉันรักประชาชน”

ผมจำไว้ในใจเสมอ เมื่อเวลาถึงงาน ที่องค์กรต่าง ๆ ขอให้ไปสอนไปบรรยายที่ไหน ถึงจะเหนื่อยจากการทำงานประจำ และต้องมาเตรียมตัวค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อที่จะนำไปทำการบรรยาย

ผมจะทำอย่างเต็มที่ และด้วยความเต็มใจอย่างเต็มความสามารถในทุก ๆ ครั้ง เวลาถ่ายทอดผมจะทำการแชร์ความรู้ให้จากประสบการณ์ที่มีอย่างเต็มที่

เพราะผมเชื่อว่า...

“อันความรู้นั้นยิ่งแบ่งปันยิ่งเพิ่มพูน
และเจริญงอกงาม”

จากการเรียนผมได้ประโยชน์อย่างมากมาย

- ความรู้จากการทำรายงานเก็บตัวอย่าง
- จากการศึกษาดูงานจากปราชญ์ชาวบ้าน
- จากวิธีการและเทคนิคการทำกิจกรรมกลุ่ม
- การเก็บงานวิจัยและเครื่องมือในการทำงานวิจัย
- การสกัดองค์ความรู้จากกลุ่มคนที่มีความรู้

ทำให้เข้าใจถึงจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง เข้าถึงจิตใจ ทำอย่างไรจึงจะได้ใจคน ทำอย่างไรจึงจะทำให้เกิดองค์ความรู้ได้นำมาต่อยอดให้กับชุมชน และจากทุนของมนุษย์ที่จะใช้อย่างไรโดยไม่มีความผิด สมองของมนุษย์ยิ่งใช้ก็จะยิ่งแก่ขึ้น

“ความรู้เปรียบเหมือนอาวุธ

ที่ยิ่งใช้ก็จะเกิดความชำนาญ

เปรียบได้กับปัญญา เมื่อเรายิ่งพัฒนา

ก็จะยิ่งแหลมคมขึ้น

ทำให้ตัวเรามีศักยภาพมากยิ่งขึ้น”

อาจารย์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
สาขาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รูปนี้เมื่อครั้งไปบรรยายที่เหมืองทองภูเบี้ย ประเทศลาว

ทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้
ผมอยากจะสรุปสั้นๆ ว่า

“ทุกอย่างทำได้..
ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้”

การประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่มีคุณค่า...จะต้องอาศัยความพยายามเป็นอย่างมาก มันต้องใช้เวลาให้มากพอ ต้องฝึก ต้องพัฒนาตนเองมากพอ จึงจะก้าวไปสู่ความสำเร็จให้ได้

ฝึกทำให้เป็นเรื่องอัตโนมัติ การประสบความสำเร็จเป็นเรื่องของการลงทุนที่ถูกต้อง การลงทุนเวลา พลังงาน และเงิน ลองมองหาแรงบันดาลใจรอบๆ ตัว หมั่นสำรวจจิตใจตนเอง แล้วเส้นทางแห่งความสำเร็จจะเป็นของคุณ

จุดหมายข้างหน้า...ของท่านผู้อ่าน คือ การประสบความสำเร็จไปตามแนวทางของคุณเอง ขอเพียงคุณเชื่อว่า

“ทุกอย่างทำได้ ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้”

ลงมือทำอย่างมุ่งมั่น คุณก็ไปถึงความสำเร็จได้

ผมเคยลงสมัคร สว.ของจังหวัดระยอง
ปี 2557 อยากทำสิ่งดี ๆ ที่ตอบแทนสังคม
และจะทำต่อไปครับ

ตั้งใจไว้เลยว่า...คนที่แพ้ต้องไม่ใช่คุณ
คุณคือคนที่ประสบความสำเร็จคนต่อไป..เร็ว ๆ นี้

ท่องคำนี้ไว้เสมอ...

“Unlock Your Power”

“ทุกอย่างทำได้ด้วยใจที่ไม่ยอมแพ้...”

“ผมทำได้...คุณเองก็ทำได้”

ขอบพระคุณครับ
นิคม อ่อนละมัย

ประวัติผู้เขียน

การศึกษา

- โรงเรียนวัดกุ่มเรือนพุลพิทยา
- โรงเรียนบ้านลาดวิทยา
- วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Mini MBA บริหารธุรกิจ
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วิทยาศาสตร์บัณฑิต
การจัดการอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
สาขาพัฒนาชุมชน MSC: Master of Science Community
Development
- Global Business Leadership & Communication Skill ALC
EDUCATION INC. TOKYO JAPAN

เกียรติประวัติทางการศึกษา

- ศิษย์เก่าดีเด่นคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ประจำปี 2551
- ศิษย์เก่าดีเด่น 120 ปี การฝึกหัดครูไทยถวายองค์ราชัน ปี 2555
- ได้รับรางวัล นักบริหารทรัพยากรบุคคลดาวเด่น
สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทยประจำปี 2556
- ศิษย์เก่าดีเด่น คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี 2557

ประสบการณ์ในการทำงาน

- กรรมการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อเตรียมสู่ AEC 2558
- คณะกรรมการทำงานสายพัฒนาสังคม กลุ่ม บีโทรเคมี
- กรรมการพัฒนามาตรฐานอาชีพเพื่อสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
- ผู้จัดการพัฒนาทรัพยากรบุคคลกลุ่มบริษัทอุเบะประเทศไทย
- ผู้จัดการผลิตบริษัทคาโปรแลคตัมไทยจำกัด (มหาชน)
- หัวหน้างานฝ่ายผลิต กลุ่มบีโทรเคมี เครือซีเมนต์ไทย
- กรรมการบริหารสมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยภาครัฐ
และเอกชน
- วิทยากร ที่ปรึกษา พัฒนาภาวะผู้นำ พัฒนาองค์กร
และทรัพยากรมนุษย์

ประสบการณ์การบรรยาย

- วิทยากรบรรยายให้กับภาครัฐและเอกชน
 - การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
 - บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
 - สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย
 - บริษัท สหเจริญโลหะพลาสติกภัณฑ์ จำกัด
 - บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
 - มหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน
 - โรงพยาบาลภาครัฐ และเอกชน
 - บริษัทภูเขี่ยมิ่ง จำกัด ประเทศลาว
 - กรมการแพทย์ทหารอากาศโรงพยาบาลภูมิพล
 - ฯลฯ

ประสบการณ์หัวข้อการบรรยาย

- การสร้างภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม
- การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้วยวัฒนธรรมองค์กร
- Unlock your Power ปลดปล่อยศักยภาพสู่ความสำเร็จ
- การบริหารจัดการความรู้ (KM Knowledge Management)
- การสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (COP Community Of Practice)
- การพัฒนาองค์กร OD (Organization Development)
- การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management)
- การพัฒนางานอย่างต่อเนื่องด้วยระบบ Kaizen

ติดต่อเรา

- โทร 081-861-9731
- Mail : kompet.k@gmail.com
- FB: nikom onlamai
- ID Line : 081-8619731
- www.km-training.com